

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΠΑΡΗΛΗΘΑ

ΠΡΙΝ.....

ΜΕΤΑ.....

**Συνάδελφε Γεωτεχνικέ
Μάθε για το ΤΕΑΓΕ
Στήριξε το ΤΕΑΓΕ
ΓΙΑΤΙ ΣΕ ΣΥΜΦΕΡΕΙ**

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ	ΤΗΛΕΦΩΝΟ	FAX- E-MAIL
0	ΓΕΩΤΕΕ Κεντρικά Γραφεία Θεσσαλονίκη	Βενιζέλου 64, 6ος όροφος 546 31 Θεσσαλονίκη	2310/278.817 2310/278.818 2310/236.305 2310/236.379	2310/236.308 info@geotee.gr
1	Παράρτημα Θράκης Αλεξανδρούπολη	Ελ. Βενιζέλου 65 681 00 Αλεξανδρούπολη	25510/31.571	25510/31.571 thraki@geotee.gr
2	Παράρτημα Ανατολικής Μακεδονίας Καβάλα	Ελ. Βενιζέλου 55 654 03 Καβάλα	2510/222.942	2510/231.505 geotecam@otenet.gr
3	Παράρτημα Κεντρικής Μακεδονίας Θεσσαλονίκη	Βενιζέλου 64, 5ος όροφος 546 31 Θεσσαλονίκη	2310/265.468 2310/221.726	2310/265.468 geotekma@otenet.gr
4	Παράρτημα Δυτικής Μακεδονίας Κοζάνη	Πανδώρας 2 501 00 Κοζάνη	24610/26.443	24610/26.443 kozani@geotee.gr
5	Παράρτημα Ηπείρου Ιωάννινα	Κοραή 4 454 44 Ιωάννινα	26510/21.927	26510/31.427 geoteeip@otenet.gr
6	Παράρτημα Κεντρικής Ελλάδας Λάρισα	Καπούρη 4 412 22 Λάρισα	2410/627.142 2410/627.143	2410/627.143 geotee_l@otenet.gr
7	Παράρτημα Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας Αθήνα	Διδότου 26 106 80 Αθήνα	210/36.04.993 210/36.18.118 210/36.05.579	210/36.05.436 geoteeath@otenet.gr
8	Παράρτημα Πελοποννήσου Δυτ. Στερεάς Ελλάδας Πάτρα	Γεροχωστοπούλου 24 & Πλατεία Γεωργίου 262 21 Πάτρα	2610/621346	2610/222377 gteepel@hol.gr
9	Παράρτημα Αιγαίου Σύρος	Ελ. Βενιζέλου 11 - 17 811 00 Μυτιλήνη	22510/28729	22510/28.729 geot-aeg@otenet.gr
10	Παράρτημα Κρήτης Ηράκλειο	Iraklio Center A1 Κτίριο Γιαμαλάκη 50 712 02 Ηράκλειο Κρήτης	2810/343.906	2810/223.303 geoteepk@hol.gr

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Ανακοινώνεται ότι το Διοικητικό Συμβούλιο του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας (ΓΕΩΤ.Ε.Ε.) αποφάσισε, στην 12η/3-7-2007 συνεδρίασή του, οι εκλογές για την ανάδειξη των οργάνων Διοίκησης του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. να διεξαχθούν στις **11 Νοεμβρίου 2007**, ημέρα Κυριακή.

Δεδομένου ότι δικαίωμα συμμετοχής στις εκλογές αυτές έχουν τα μέλη του Επιμελητηρίου που είναι οικονομικά τακτοποιημένα μέχρι και το 2006, καλούνται οι γεωτεχνικοί **να τακτοποιήσουν τις ληξιπρόθεσμες οικονομικές οφειλές** τους προς το Επιμελητήριο και να φροντίσουν **να ανανεώσουν την Άδεια Άσκησης Επαγγέλματος τους** (μόνο για τα τακτικά μέλη), εφόσον αυτή έχει λήξει.

Επίσης δεδομένου ότι «κάθε μέλος του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. ψηφίζει αποκλειστικά σε εκλογικό τμήμα που συστήθηκε και λειτουργεί στη Διεύθυνση Γεωργίας στην περιφέρεια της οποίας ασκεί την επαγγελματική του δραστηριότητα» (αρθ. 5, παρ. 7 του Π.Δ. 334/1985, ΦΕΚ 117/Α) παρακαλούνται οι γεωτεχνικοί **να ενημερώσουν εγγράφως το Αρχείο Μελών του Επιμελητηρίου, για τυχόν αλλαγές στην διεύθυνση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας**, ώστε να εγγραφούν στον εκλογικό κατάλογο του νομού εργασίας τους.

Για το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας
Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.

Γεώργιος Παπαβασιλείου

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

Για τη συμμετοχή στις εκλογές απαιτείται:

- ✓ Έκδοση/ανανέωση Άδειας Άσκησης Επαγγέλματος για τα τακτικά μέλη
- ✓ Κατοχή ταυτότητας γεωτεχνικού (η οποία θα αποτελέσει και στοιχείο ταυτοποίησης του ψηφοφόρου)
- ✓ Ενημέρωση του αρχείου μελών του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. για την αλλαγή διεύθυνσης εργασίας ή/και κατοικίας
- ✓ Οικονομική τακτοποίηση 2006

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας

Τεύχος **149** - ΙΟΥΛΙΟΣ 2007

ΕΔΡΑ

Βενιζέλου 64, 546 31 Θεσσαλονίκη
τηλ.: 031-278.817, 278.818,
fax: 0310-236.308

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας
<http://www.geotee.gr>

ΕΚΔΟΤΗΣ

Γεώργιος Παπαβασιλείου,
Πρόεδρος Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Νικόλαος Ζούρος,
Αντιπρόεδρος Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ν. Αμπαδογιάννης Γεωπόνος
Ν. Αντώνογλου Γεωπόνος
Ν. Ζούρος, Γεωλόγος
Ε. Καλούση Γεωλόγος
Θ. Κόλλιας, Κτηνίατρος
Γ. Μπαθρέλλος, Γεωλόγος
Γ. Μπενάτος, Γεωπόνος
Χρ. Νεοφύτου, Ιχθυολόγος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ

Σ. Δαφνής Γεωλόγος

ΣΤΡ- ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ

Μ. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗ
ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ Α.Ε.
Λάκκωμα Χαλκιδικής
Τηλ. 23990.20203 - Fax: 23990.51624

Η "ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ"

εκτυπώνεται σε **25.000** αντίτυπα

Τιμή τεύχους: 1 Ευρώ

ISSN 1105-946X

Σελ.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ: ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΕΩΤ.Ε.Ε	1
ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ	3
ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΡΥΜΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΕ.ΧΩ.ΔΕ	4
ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΤΗ ΚΑΣΤΟΡΙΑ ΤΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΓΕΩΤ.Ε.Ε	6
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΕΩΤ.Ε.Ε.: Θεσμική και επαγγελματική αξιοποίηση των γεωτεχνικών στα πλαίσια βιώσιμης ανάπτυξης πόλεων και υπαίθρου	7
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΓΕΩΤ.Ε.Ε.: Ανασύσταση και διεύρυνση της Επιτροπής Πρασίνου απεφάσισε το Δ.Σ.	9
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΕΩΤ.Ε.Ε.: Προβλήματα - προοπτικές ανάπτυξης του πρωτογενή τομέα στη Δυτική Μακεδονία	10
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΕΩΤ.Ε.Ε.: ΑΔΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΟΙΜΝΙΟΣΤΑΣΙΩΝ	11
ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ Τ.Ε.Α.ΓΕ.: Η ταυτότητα των ασφαλισμένων στο Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Γεωτεχνικών (Τ.Ε.Α.ΓΕ.)	13
Αίτημα για συνάντηση με τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: Αντίθεση του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. επί του σχεδίου ΚΥΑ για τη μετάβαση στα Μητρώα Γεωργικών Συμβούλων & Συνεργατών τους	16
Προσφυγή στο ΣτΕ για την κτηματογράφηση χωρίς την οριοθέτηση δασών και δασικών εκτάσεων	17
ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΤΥΠΑ AGRO 2-1 & 2-2 ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ EUREPGAP	18
ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΓΕΩΤΕΕ Κ. Γ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ στο 2ο Διεθνές Συνέδριο : « Περιβάλλον - βιώσιμη διαχείριση Υδατικών πόρων - Προηγμένες τεχνολογίες για την εξοικονόμηση ύδατος την 4η Προγραμματική περίοδο 2007 - 2013 »	19
Διαχείριση Υδατικών Πόρων: Προβλήματα και Προοπτικές	21
Βιολογική Προστασία και Διαχείριση των Υδάτινων Οικοσυστημάτων	25
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	
ΚΡΗΤΗ	
ΕΦΕΤ και Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων	29
ΑΡΘΡΑ	
ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑΣ: Από την κοιτασματολογική έρευνα μέχρι την μεταλλευτική παραγωγή, κοινωνία και περιβάλλον συνηγορούν στην βιώσιμη εκμετάλλευση των ορυκτών πρώτων υλών	30
Πώς η Εδαφοσειρά Αναφοράς καθορίζει τις χρήσεις των γαιών και την ορθολογική & αειφορική διαχείριση των εδαφικών & υδατικών πόρων	31
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΔΡΟΓΕΩΛΟΓΙΑΣ	
1. Κλιματικές αλλαγές και επιπτώσεις στα υδατικά συστήματα	
2. Αντιμέτωπιση του προβλήματος της λειψυδρίας	34
ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ	
ΠΑΝΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ	
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Για την Οριοθέτηση Δασών και Δασικών Εκτάσεων	38
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Για τις εκλογές του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.	39
Εκτροφή και παθολογία του προβάτου	39
ΣΥΛΛΟΓΟΙ	
ΝΕΕΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΣΕ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ	40
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ	
Ημερίδα: «Δασοπονία και Προστατευόμενες περιοχές»	41
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ	42
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ	
ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΠΛΗΡΩΣΗΣ ΘΕΣΕΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Ε.Γ.Α.	43
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ Α.Π.Θ.	43
ΕΙΔΗΣΕΙΣ	
ΓΙΟΡΤΕΣ ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	44
ΘΕΡΙΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ «Διαχείριση Γεωπάρκων και Γεωτουρισμός»	46
ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ	46

Με αφορμή τις πρόσφατες πυρκαγιές των Ελληνικών δασών το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. εκφράζει την συμπαράστασή του σε όσους αγωνίζονται να σώσουν τα πολύπαθα δάση μας και ελπίζει αυτή η δοκιμασία να λάβει γρήγορα ένα αίσιο τέλος.

Όμως, το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. ως σύμβουλος της Κυβέρνησης, σε σχέση με την επαναλαμβανόμενη κάθε καλοκαίρι καταστροφή των Ελληνικών δασών, ιδίως δε του Εθνικού Δρυμού Πάρνηθας, έχει να παρατηρήσει τα εξής:

Η αντιμετώπιση της καταστολής των πυρκαγιών από την Πυροσβεστική υπηρεσία θα ήταν καλύτερη, εάν υπήρχε καλύτερη οργάνωση των υπηρεσιών, καλύτερος συντονισμός και είχαν προηγηθεί όλα τα απαιτούμενα έργα πρόληψής τους.

Η συνεχής αναβολή σύνταξης των Δασικών χαρτών, η έλλειψη Δασολογίου, οι επιχειρούμενες νομικές ρυθμίσεις και παρεμβάσεις εντός δασών και δασικών εκτάσεων, υπονομεύουν την όποια προσπάθεια και δημιουργούν ευνοϊκό περιβάλλον για τους εμπρηστές, τους καταπατητές και τους εκμεταλλευτές των δασικών εκτάσεων. Οι αναγκαίες ενέργειες που πρέπει να υλοποιηθούν άμεσα για την προστασία των δασών είναι:

- Δημιουργία και συντήρηση των υποδομών αντιπυρικής προστασίας σε όλα τα ευαίσθητα δάση, ώστε να προστατευθούν από την φωτιά
- Άμεση προστασία των εδαφών και αναδάσωση των καμένων εκτάσεων, με τρόπο που θα εξασφαλίζει την επιτυχία των έργων και των επιλογών.
- Απόσυρση όλων των δασοκτόνων νόμων και διαταγών όπως του νόμου 3208/2003 και των εγκυκλίων εφαρμογής του και κατάργηση όλων των παρανόμων σχεδίων πόλης εντός δασών.
- Αναβάθμιση της Δασικής Υπηρεσίας, η οποία τελεί υπό διάλυση και ανάδειξη του ρόλου της στην προστασία και διαχείριση των δασών.
- Υποβολή Εθνικής πρότασης για την Δ' ΠΠ για την χρηματοδότηση των αναγκαίων δράσεων και έργων

Αντιπυρικής προστασίας και Αναδάσωσης.

- Ολοκληρωμένη διαχείριση των δασών, ιδίως των πυρόπληκτων περιοχών, ώστε να μειώνεται κάθε χρόνο ο αριθμός των πυρκαγιών και η καμένη έκταση.
- Εισαγωγή νέων μεθόδων αντιμετώπισης των πυρκαγιών και εισαγωγή νέων τεχνολογιών στην παρακολούθηση της εξάπλωσης και τον σχεδιασμό της καταστολής.

Η αξία των δασών της χώρας μας όπως και όλου του κόσμου, που είναι το αντίδοτο στο πρόβλημα της Κλιματικής Αλλαγής, πρέπει να αναγνωριστεί άμεσα από την κυβέρνηση, με την εξαγγελία ενός γενναίου Προγράμματος Αναδάσωσης ευρέων περιοχών, αλλά και με την προτροπή των πολιτών να συμμετέχουν στο πρόγραμμα αναδάσωσης των Ηνωμένων Εθνών (UNEP – Plant for planet).

Το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. αποδοκιμάζει κάθε προσπάθεια οποιουδήποτε προσπαθεί να δώσει άφεση αμαρτιών σε όσους καταστρέφουν δάση και δασικές εκτάσεις και απαιτεί μέτρα που θα λύνουν τα προβλήματα, όπως το Εθνικό χωροταξικό Σχέδιο, η ενεργοποίηση των Φορέων Διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών, η κατάρτιση Εθνικού Σχεδίου δράσης για την Κλιματική Αλλαγή, η παρακολούθηση της πορείας της Βιοποικιλότητας, για την σωτηρία ειδών και φυλών που βρίσκονται σε κίνδυνο.

Ειδικά για το πρόβλημα της καταστροφής του Εθνικού Δρυμού της Πάρνηθας, με τις τρομακτικές επιπτώσεις στο κλίμα της Απτικής, το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. έχει ήδη αναλάβει πρωτοβουλία για την καλύτερη επούλωση της πληγής και θα προτείνει μέτρα αποτροπής παρόμοιων καταστροφών. Έχει ορίσει επταμελή Επιτροπή, που θα εκτιμήσει την κατάσταση, θα προτείνει τα ενδεικνύόμενα μέτρα για την επούλωση της πληγής και θα κάνει προτάσεις για να μην επαναληφθούν παρόμοια καταστρεπτικά φαινόμενα.

Με την συναίνεση της Κυβέρνησης και τον ειλικρινή διάλογο, το Επιμελητήριο, με τα όργανά του και τα μέλη του, μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στην λύση των παραπάνω θεμάτων.

Μέτρα για την αποκατάσταση των καμένων περιοχών του Εθνικού Δρυμού της Πάρνηθας ανακοινώθηκαν από το ΥΠΕΧΩΔΕ

1. Ολοκληρώθηκε η αεροφωτογράφιση της καμένης έκτασης από τη Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού (Γ.Υ.Σ.) σε συνεργασία με τη Δασική Υπηρεσία και παρήχθηκε η εικόνα σε κλίμακα 1:30000. Έχει ήδη αποδοθεί από τη ΓΥΣ όλη η καμένη έκταση σε ορθοφωτοχάρτες 1:5.000, ώστε να είναι λεπτομερής και ακριβής η αποτύπωση της καμένης έκτασης, στοιχείο απαραίτητο για τη σύνταξη των μελετών. Και την κήρυξη από τον Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας των καμένων εκτάσεων ως αναδασωτέων.

2. Από την επεξεργασία των ορθοφωτοχαρτών προέκυψαν τα εξής:

- **Συνολική καμένη έκταση: 56.000 στρ.** (Αττικής - Βοιωτία)
- Συνολική καμένη έκταση Νομού Βοιωτίας (στρέμματα): **19.783**
- Συνολική καμένη έκταση Αττικής (στρέμματα) **36.217**
- Συνολική καμένη έκταση Αν. Αττικής: **8.863**
- Συνολική καμένη έκταση Δυτ. Αττικής: **27.354**
- Συνολική καμένη έκταση πυρήνα Εθνικού Δρυμού Πάρνηθας: **15.723 (Σύνολο 38.000)**
- Συνολική καμένη έκταση ελάτης **20.488** επί συνόλου 29.500 στρέμματα

Για τα κύρια ρέματα τα οποία είναι όμορα αστικών περιοχών και έχουν υψηλό βαθμό επικινδυνότητας για πλημμυρικά φαινόμενα, προέκυψαν τα παρακάτω στοιχεία για το σύνολο της καμένης έκτασης της λεκάνης απορροής που αντιστοιχεί στο καθένα.

Καμένη έκταση λεκάνης απορροής ρέματος

Χούνης: 227,5 στρ.

Καμένη έκταση λεκάνης απορροής ρέματος

Αγ. Τριάδος: 203,0 στρ.

Καμένη έκταση λεκάνης απορροής ρέματος

Αγ. Γεωργίου: 256,7 στρ.

Καμένη έκταση λεκάνης απορροής ρέματος

Μαυρορέματος: 6.992,9 στρ.

Καμένη έκταση λεκάνης απορροής ρέματος

Γιανούλας: 13.383,1 στρ.

3. Ξεκίνησε, η εγκατάσταση των μελών των Δασικών

Συνεταιρισμών στην Αμυγδαλέζα σε ειδικό χώρο που μας παραχώρησε η Σχολή Αξιοματικών της ΕΛ.ΑΣ.

Στο χώρο αυτό το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει εγκαταστήσει 85 οικίσκους στους οποίους θα φιλοξενηθούν οι δασεργάτες που θα απασχοληθούν στην εκτέλεση των αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων στην καμένη έκταση.

4. Ειδικός τραπεζικός λογαριασμός άνοιξε στην Εθνική

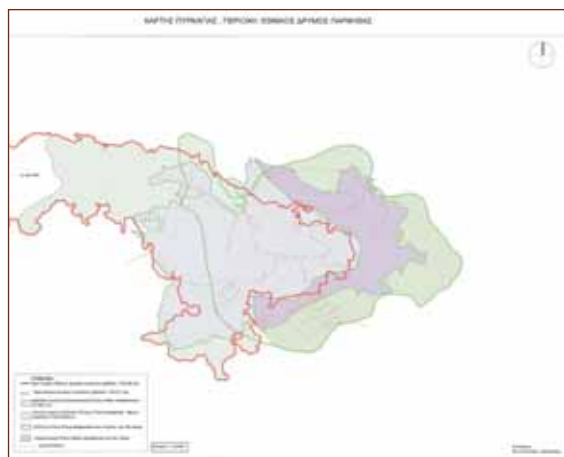
Τράπεζα με αριθμό 040/483101-24 στον οποίο μπορούν να κατατεθούν οι δωρεές όσων θέλουν να ενισχύσουν οικονομικά την προσπάθεια.

5. Ξεκινά η δορυφορική παρακολούθηση της καμένης

περιοχής της Πάρνηθας, σε τριμηνιαία βάση, για την αποφυγή καταπατήσεων κατασκευής αυθαιρέτων και την παρακολούθηση της κατασκευής των αντιπλημμυρικών – αντιδιαβρωτικών έργων και αναδασώσεων. Η παρακολούθηση θα γίνεται με χρήση δορυφορικών δεδομένων πολύ υψηλής χωρικής διακριτικής ικανότητας (± 1 τ.μ.). Θα δημιουργηθεί η κατάλληλη υποδομή από άποψη εξοπλισμού και λογισμικού για την επεξεργασία των δορυφορικών εικόνων. Αυτό θα γίνει σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Διαστημικών Ερευνών.

6. Σύνομα θα κατατεθεί στη Βουλή για να εφαρμοσθεί για τις κατεδαφίσεις αυθαιρέτων ότι και για τα επικινδύνως ετοιμόρροπα.

7. Ξεκίνησαν οι μελέτες για τις βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες παρεμβάσεις αντιπλημμυρικής προστασίας σε ρέματα που διατρέχουν τον αστικό και ημιαστικό ιστό. Οι βραχυπρόθεσμες παρεμβάσεις αρχίζουν εντός δεκαημέρου με προτεραιότητα το ρέμα της Γιανούλας, το ρέμα της Εσχατιάς, το ρέμα της Αγίας Τριάδος και το ρέμα της Χούνης. Επισημαίνεται ότι

είναι μια ευκαιρία να κατασκευασθούν μέσω του ΔΚΠΣ και τα απαιτούμενα μακροπρόθεσμα αντιπλημμυρικά έργα.

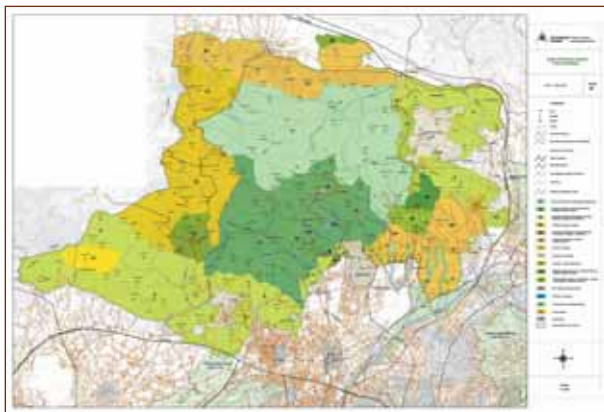
8. Ολοκληρώθηκε η σύνταξη του Πίνακα Υλοτομίας των καμένων εκτάσεων από το Δασαρχείο Πάρνηθας για την εκτίμηση του ξυλώδους όγκου για την κατασκευή κορμοδεμάτων, κλαδοπλεγμάτων και ξυλοφραγμάτων στα ρέματα, σύμφωνα με την υπό σύνταξη μελέτη.
9. Ξεκίνησαν από το ΥΠΕΧΩΔΕ και το ΥΠΑΑΤ οι διαδικασίες για πρόσληψη επιπλέον προσωπικού και την ενίσχυση της υλικοτεχνικής υποδομής των δασικών υπηρεσιών και του φορέα διαχείρισης (προμήθεια λεωφορείων, jeep κ.α.).

Νέο Προεδρικό Διάταγμα για την Προστασία του Ορεινού Όγκου της Πάρνηθας

Ο ορεινός όγκος της Πάρνηθας έχει κηρυχθεί ως τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, ενώ ο βασικός πυρήνας του αποτελεί τον ομώνυμο Εθνικό Δρυμό. Με το ΠΔ, καθορίζονται τα όρια του ορεινού όγκου και η περιοχή χωρίζεται σε δέκα έξι (16) Ζώνες Προστασίας, οι οποίες εκτείνονται σε εκτός σχεδίου περιοχές των Δήμων Ασπροπύργου, Άνω Λιοσίων, Αχαρνών, Αυλώνα, Φυλής, Αγίου Στεφάνου και των Κοινοτήτων Πολυδενδρίου, Μαλακάσας και Αφιδνών του Νομού Αττικής.

Αναλυτικότερα, με το Προεδρικό Διάταγμα :

1. Τριπλασιάζεται η συνολική έκταση της περιοχής απολύτου προστασίας του Εθνικού Δρυμού της Πάρνηθας. Από 38.000 στρέμματα αυξάνονται σε 110.000 στρέμματα περίπου.
2. Καθορίζεται το όριο του ορεινού όγκου της Πάρνηθας

που τίθεται υπό προστασία όπως αυτή περιγράφεται στο Προεδρικό Διάταγμα και είναι συνολικής έκτασης 300.000 περίπου στρεμμάτα.

3. Θεσπίζονται αυστηροί όροι δόμησης στους πρόποδες του ορεινού όγκου της Πάρνηθας. Πλέον στους θύλακες που καθορίζονται περιορίζεται η δυνατότητα δόμησης στα 160 τετραγωνικά ανά είκοσι (20) στρέμματα ενώ σήμερα επιτρέπεται (Α' Ζώνη Π.Δ. ΦΕΚ 707/1979) η δόμηση 200 τετραγωνικών σε τέσσερα (4) στρέμματα (σε οικόπεδα προυφιστάμενα του 1979) ή 400 τετραγωνικά μέτρα σε είκοσι στρέμματα.
4. Καθορίζονται θύλακες συνολικού εμβαδού 1837 στρεμμάτων, στα 27.000 στρέμματα γεωργικής γης στους πρόποδες της Πάρνηθας που θα αποτελούν ζώνες αναψυχής, περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, αθλητισμού και πολιτισμού (περιοχές Βαρυπόμης και Δροσοπηγής). Όλες αυτές οι δραστηριότητες αποτελούν παραδοσιακές δραστηριότητες περιαστικής αναψυχής, ελεύθερου χώρου απόλυτα συνυφασμένη με την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής του αστικού χώρου. Στους θύλακες αυτούς δεν απαγορεύεται η δόμηση κατοικίας που εξάλλου σύμφωνα με το Π.Δ (ΦΕΚ 707Δ/79) επιτρεπόταν στο σύνολο των 27.000 στρεμμάτων γεωργικής γης στους πρόποδες της Πάρνηθας.
5. Περιορίζεται το δικαίωμα δόμησης στον οικοδομικό συνεταιρισμό «Ιηποκράτειο Πολιτεία» που είναι εγκεκριμένος από το 1979. Μειώνεται η επιτρεπόμενη δόμηση (από 0,20 σε 0,15) ενώ συνυπολογίζονται στην επιτρεπόμενη κάλυψη όλες οι κατασκευές που επιτρέπονται στους ακάλυπτους χώρους (πέργολες, πισίνες, δεξαμενές κ.α.) ώστε να μην αλλοιώνεται το ανάγλυφο του τοπίου και να αποτρέπεται η κοπή των δέντρων.
6. Περιορίζονται οι υπάρχουσες ειδικές εγκαταστάσεις (Πάρκο Κεραιών, Μον Παρνές κ.α.) σε αυστηρά οριοθετούμενες ζώνες Ε, σύμφωνα με το υφιστάμενο ειδικό θεσμικό πλαίσιό τους και υπό το καθεστώς αυστηρών όρων περιβαλλοντικής προστασίας που καθορίζονται με την περιβαλλοντική αδειοδότηση.

Πραγματοποιήθηκε στην Καστοριά το Συντονιστικό Συμβούλιο του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Πραγματοποιήθηκε στις 8 και 9 Ιουνίου, στην Καστοριά, στο Ξενοδοχείο «Limneon», η τακτική συνεδρίαση του Συντονιστικού Συμβουλίου του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, με τη συμμετοχή 45 γεωτεχνικών, εκλεγμένων στα ανώτερα όργανα διοίκησης του Επιμελητηρίου (Διοικητικό Συμβούλιο και Διοικούσες Επιτροπές).

Την έναρξη των εργασιών του Συμβουλίου τίμησαν με την παρουσία τους παράγοντες της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ενώ απεύθυναν χαιρετισμό οι βουλευτές Καστοριάς κ.κ. Ανέστης Αγγελής (ΝΔ) (Φωτο 1) και Φίλιππος Πετσάλνικος (ΠΑΣΟΚ) (Φωτο 2). Κατά τη»ν πρώτη ημέρα, ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. κ. Γ. Παπαβασιλείου αναφέρθηκε στην ομιλία του στη Θεσμική και επαγγελματική αξιοποίηση των γεωτεχνικών στα πλαίσια βιώσιμης ανάπτυξης πόλεων και υπαίθρου» και στη συνέχεια ο Πρόεδρος Δ.Ε. του Παραρτήματος Δυτικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. κ. Σάββας Ζαμανίδης παρουσίασε εισήγηση με θέμα: «Προβλήματα και προοπτικές ανάπτυξης του πρωτογενή τομέα στη Δυτική Μακεδονία».

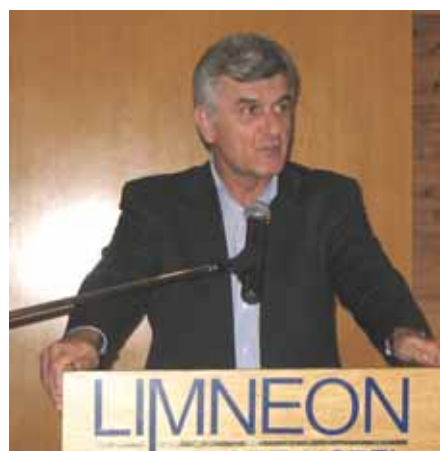
Κατά την δεύτερη (κύρια) ημέρα των εργασιών του Σ.Σ. αναπτύχθηκαν οι παρακάτω εισηγήσεις:

1. Διεξαγωγή εκλογών για την ανάδειξη νέων οργάνων διοίκησης στο Επιμελητήριο (Γ. Παπαβασιλείου).
2. Δυσλειτουργία υπηρεσιών και σοβαρές διαφορές δικαιολογητικών, τόσο μεταξύ των υπηρεσιών των Περιφερειών όσο και των υπηρεσιών των Νομαρχιών, στα θέματα έκδοσης αδειών λειτουργίας ποιμνιοστασίων και έγκρισης περιβαλλοντικών όρων (Γ. Σιγαλός).
3. Εφαρμογή ΟΣΔΕ (Θ. Μαρκόπουλος).
4. Σύστημα Παροχής Γεωργικών Συμβουλών: Εξελίξεις – Προοπτικές (Γ. Παπαβασιλείου).

Μετά το πέρας των εισηγήσεων υπήρξαν - Τοποθετήσεις - Παρεμβάσεις από τα μέλη του Συντονιστικού Συμβουλίου ενώ ακολούθησε συζήτηση, ανταλλαγή απόψεων και σοβαρός προβληματισμός επάνω στα παραπάνω θέματα.

Ο Βουλευτής Καστοριάς της Ν.Δ. κος
Ανέστης Αγγελής στο βήμα

Ο Βουλευτής Καστοριάς του ΠΑΣΟΚ κος
Φίλιππος Πετσάλνικος στο βήμα

Θεσμική και επαγγελματική αξιοποίηση των γεωτεχνικών στα πλαίσια βιώσιμης ανάπτυξης πόλεων και υπαίθρου

**Εισηγητής: Γεώργιος
Παπαβασιλείου,
Πρόεδρος Δ.Σ.
ΓΕΩΤ.Ε.Ε., Νομάρχης
Άρτας**

Κυρίες και κύριοι,
Η Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών στο Rio de Janeiro, το 1992, για το περιβάλλον και την ανάπτυξη (UNCED), αποτέλεσε ορόσημο για την παγκόσμια συνεργασία και δημιούργησε μεγάλες προσδοκίες για την αειφόρο ανάπτυξη. Εκεί γεννήθηκε, όπως γνωρίζετε, η ιδέα για τη δημιουργία βιώσιμων πόλεων και οικισμών, μέσα από ένα ολοκληρωμένο Σχέδιο Δράσης, την Τοπική Ατζέντα 21.

Καθίσταται πλέον σαφές ότι, δεν υπάρχουν στο μέλλον περιθώρια για ανάπτυξη, που δεν θα συμβαδίζει με βελτίωση της ποιότητας ζωής που εξασφαλίζει το περιβάλλον. Αυτή είναι σήμερα, η μη διαπραγματεύσιμη απαίτηση της κοινωνίας.

Η Ελλάδα έχει καθυστερήσει στην εφαρμογή της τοπικής Ατζέντα 21, τη στιγμή που εκατοντάδες πόλεις στην Ε.Ε. έχουν ήδη προχωρήσει, σε εμβάθυνση των πρωτοβουλιών και των μέτρων που αποσκοπούν στη βελτίωση της ποιότητας ζωής και την ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεγγύης, καταγράφοντας εντυπωσιακές επιτυχίες.

Η σημερινή ελληνική πραγματικότητα επιβάλλει την αναζήτηση τρόπων αρμονικής συμβίωσης της οικονομικής ανάπτυξης και της προστασίας του περιβάλλοντος, την υιοθέτηση υποδειγματικών ευρωπαϊκών εμπειριών και την ανταλλαγή ορθών πρακτικών, στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης σε αστικό περιβάλλον και στην ύπαιθρο. Περιβάλλον και ποιότητα ζωής, αποτελούν ζωτικά και αναντικατάστατα αγαθά. Η κατοχύρωσή τους απαιτεί προσωπική υπευθυνότητα, αξιόπιστη Κοινωνία Πολιτών και συλλογική ενεργοποίηση, αλλά και ολοκληρωμένες δημόσιες πολιτικές. Όπου αυτά απουσιάζουν ή αποτυγχάνουν, μένει ανοικτός ο δρόμος για αναζήτηση «ατομικών λύσεων» με βάση την αγοραστική δύναμη κάθε πολίτη, επιδεινώνοντας κατά κανόνα το γενικότερο πρόβλημα.

Μία ολοκληρωμένη αειφόρος αστική ανά-

πτυξη, δεν είναι απλώς το αποτέλεσμα πολλών επιμέρους βελτιώσεων. Η βιώσιμη πόλη είναι το αποτέλεσμα ολοκληρωμένου σχεδιασμού με ενεργή συμμετοχή φορέων και πολιτών, που ικανοποιεί ταυτόχρονα τις οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές τους ανάγκες.

Οι σημερινές πόλεις, παρά τις όποιες μελέτες και τις εξαγγελίες νοσούν και αναπτύσσονται με τρόπο που δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στη βιωσιμότητά τους, ενώ ταυτόχρονα επελαύνουν και απομυζούν την ύπαιθρο.

Όμως το 65% του ελληνικού χώρου είναι ορεινές και μειονεκτικές περιοχές. Ο αντικειμενικά μοναδικός, ιδιαίτερα ευάλωτος χαρακτήρας της φυσικής και κοινωνικο-οικονομικής πραγματικότητας των περιοχών αυτών, υφίσταται πολλαπλές πιέσεις, με δραματικές πολλές φορές συνέπειες.

Στις περιοχές αυτές το πρόβλημα δεν εστιάζεται τόσο στις άμεσες παρενέργειες της ανάπτυξης, όσο στη μη ορθολογική διαχείριση και στην απογύμνωσή τους από οικονομικές δραστηριότητες και ενεργό πληθυσμό, ιδιαίτερα από νέους.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο προβληματισμός για την ιδιότυπη αυτή περιθωριοποίηση των δύο τρίτων της χώρας, υπερβαίνει το απλό πλαίσιο των χρηματοδοτικών μηχανισμών και αφορά τις ίδιες τις βάσεις των κοινωνικών στόχων.

Στην εποχή μας, σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης της οικονομίας, απαιτούνται νέες πολιτικές για την ανασυγκρότηση της υπαίθρου και την περιφερειακή ανάπτυξη, που θα διασφαλίζουν τόσο την ταυτότητα, τον πλούτο και την ιδιαιτερότητα της κάθε περιοχής, όσο και την παραγωγική, πολιτισμική και περιβαλλοντική της συνοχή. Πολιτικές που θα αναζωογονήσουν την οικονομία της υπαίθρου, το βιοτικό επίπεδο και την ποιότητα ζωής των κατοίκων, μέσα από την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας, την οργάνωση

των εκμεταλλεύσεων σε σύγχρονη βάση και την ενεργό συμμετοχή των ορεινών περιοχών στην ανάπτυξη.

Η έμφαση στην αναπτυξιακή παρέμβαση των περιοχών αυτών, πρέπει να δίνεται στο σύνολο των παραγόντων της οικονομίας και της κοινωνίας, οι οποίοι μπορούν να συμβάλλουν στην αναπτυξιακή διαδικασία.

Η πολυτομεακή αυτή (multi – sectoral) προσέγγιση στην ανάπτυξη επιβάλλει την ενίσχυση των διακλαδικών συνδέσεων μεταξύ των διαφόρων τομέων της οικονομίας και των παραγωγικών δραστηριοτήτων, για τη δημιουργία ευκαιριών απασχόλησης και συμπληρωματικού εισοδήματος για τον πληθυσμό της υπαίθρου.

Στο πλαίσιο αυτό, ο αγροτικός τομέας διατηρεί μεν την κυρίαρχη οικονομική σημασία του, εντάσσεται όμως σου' ένα ευρύτερο σχέδιο ανάπτυξης πολλαπλών και αλληλένδετων λειτουργιών, με στόχους αφενός τη συγκράτηση του αγροτικού πληθυσμού στην ύπαιθρο, όχι απαραίτητα σε γεωργικές ασχολίες, ώστε να αποφευχθούν φαινόμενα διόγκωσης της ανεργίας στα αστικά κέντρα, αλλά και κοινωνικού και περιβαλλοντικού μαρασμού στις αγροτικές περιοχές και αφετέρου την ανάδειξη της υπαίθρου ως χώρου εκπλήρωσης κοινωνικών λειτουργιών που αναζητούνται από τη σημερινή υπερκαταναλωτική κοινωνία.

Σήμερα οι πολίτες ενημερώνονται, εκπαιδεύονται, αφυπνίζονται, συμμετέχουν και διεκδικούν, γιατί το διακύβευμα της εποχής στις αναπτυγμένες τουλάχιστον οικονομίες, είναι πλέον η ίδια επιβίωση του ανθρώπου, ως πολίτη και καταναλωτή.

Η περιβαλλοντική διαχείριση των φυσικών πόρων, της ενέργειας, των αποβλήτων, οι υποδομές των συγκοινωνιών, οι χρήσεις της γης, η δημιουργία δικτύων πρασί-νου, η αναβάθμιση πάρκων και περιαστικών δασών, η μείωση των ρύπων, η ανάκαμψη της βιοποικιλότητας, η αποτελεσματικότερη εφαρμογή της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, οι πολιτικές χρηματοδότησης που οδηγούν σε οικολογικές και κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, τα ρυθμιστικά σχέδια που ενθαρρύνουν την ποικιλότητα των δραστηριοτήτων, είναι δυνατόν να αποτελέσουν τα μέσα για την επίτευξη της πολυπόθητης βιώσιμης ανάπτυξης. Θέλουμε πόλεις και ύπαιθρο χώρα που προσφέρουν ελκυστική ποιότητα ζωής, που συμβάλλουν στην απελευθέρωση και στη δημιουργικότητα των πολιτών και όχι στον αποκλεισμό και την περιθωριοποίηση, που θα προσελκύσουν νέες επιχειρήσεις, που προάγουν τοπικά προϊόντα, που αναδεικνύουν την πολιτιστική τους κληρονομιά και ταυτότητα, που ενισχύουν την απασχόληση

και εξυπηρετούν κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις ανάγκες και τις προσδοκίες των κατοίκων τους, που ενδυναμώνουν τη συνοχή της τοπικής κοινωνίας.

Η Αυτοδιοίκηση, ως εκφραστής των τοπικών κοινωνιών, μπορεί και πρέπει να αναλάβει τον ηγετικό της ρόλο και να γίνει ο εγγυητής της υπεράσπισης της κοινωνικής αλληλεγγύης και συνοχής, αλλά και της προστασίας του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος. Ο ρόλος της είναι καταλυτικός, στην καθοδήγηση και τη δημιουργία των προϋποθέσεων ανάπτυξης των τοπικών, ατομικών και συλλογικών πρωτοβουλιών.

Στις σύγχρονες κοινωνίες, η Αυτοδιοίκηση Α' και Β' βαθμού μπορεί και πρέπει να επιτελέσει ένα ενεργητικό, κατ' εξοχήν αναπτυξιακό, επιχειρηματικό ρόλο, λειτουργώντας όχι μόνο ως φορέας κοινωνικής οικονομίας, αλλά και σαν παράγοντας που μπορεί να αναδείξει τα συγκριτικά πλεονεκτήματα κάθε τόπου και την τοπική ταυτότητα ως πόλο έλξης για επιχειρηματικές δράσεις, διαμορφώνοντας έτσι δυναμικές προστιθέμενης αξίας.

Αυτονόμο είναι ότι, για να ανταποκριθεί στο ρόλο της και να αποκτήσει τη θέση που της αξίζει στο πολιτικό και διοικητικό σύστημα της χώρας, πρέπει να αποκτήσει επαρκείς πόρους και αξιόπιστες κοινωνικές, πολιτιστικές και περιβαλλοντικές υποδομές, αλλά και θεσμούς ενεργής συμμετοχής των πολιτών στη λήψη αποφάσεων.

Με τη συμμετοχή των φορέων των πολιτών και των οργανώσεων που τους εκπροσωπούν μπορούν να γίνουν οι ελληνικές πόλεις και η ύπαιθρος χώρα τόποι αξιοβίωτοι, με δημογραφική ισορροπία, ικανοποιητικό εισόδημα και επαρκή απασχόληση, με υψηλή ποιότητα ζωής και ορθολογική διαχείριση του περιβάλλοντος, με ήπιες δραστηριότητες, με υποστηρικτικές δομές κοινωνικής πρόνοιας και ενθάρρυνσης της κοινωνικής αλληλεγγύης, που θα επιδιώκουν την άνθηση του πολιτισμού και θα αναπτύσσουν διαδικασίες που θα εγγυώνται την ευημερία τους.

Στο πλαίσιο αυτό που συνοπτικά περιέγραψα, οι Γεωτεχνικοί είναι ο συνδετικός κρίκος, ο ζωντανός ιστός που συνδέει όλους τους απαραίτητους συντελεστές της βιώσιμης ανάπτυξης και της δυναμικής ανασυγκρότησης της υπαίθρου, με το όραμα της περιφερειακής ανάπτυξης και της ανάπτυξης του συνόλου της ελληνικής οικονομίας.

Οι Γεωτεχνικοί είναι ένα επιστημονικό δυναμικό υψηλών δυνατοτήτων.

Ο ρόλος και οι δραστηριότητές τους οριοθετούνται και καθορίζονται μέσα από τις νέες προκλήσεις της ελληνικής γεωργίας, τις πολιτικές που θα εφαρμοστούν, τις στρα-

τηγικές υλοποίησης και τα μέσα εφαρμογής τους.

Αξιοποιώντας τις γνώσεις, την κατάρτιση, την εμπειρία τους αλλά και το ταλέντο τους, μπορούν, μεταξύ άλλων, να δραστηριοποιηθούν επαγγελματικά:

- ✓ Στους Ο.Τ.Α. όλων των βαθμίδων,
- ✓ Στη δημιουργία, ανάπτυξη, διαχείριση και συντήρηση αλσών, πάρκων, δένδροστοιχιών, γηπέδων και γενικότερα υπαίθριων χώρων αναψυχής και φυτοτεχνικής διαμόρφωσης αστικού και περιαστικού πρασίνου, των οποίων ο ρόλος σήμερα είναι πολυδιάστατος (προστατευτικός, ρυθμιστικός, εκπαιδευτικός, οικονομικός ή απλά αναψυχής) συμβάλλοντας τα μέγιστα στην επίτευξη της αειφορίας σε τοπικό επίπεδο.
- ✓ Σε δραστηριότητες που έχουν σχέση με την προστασία, αξιοποίηση και διατήρηση της ισορροπίας του φυσικού περιβάλλοντος.
- ✓ Στην κατάρτιση και εφαρμογή αναπτυξιακών προγραμμάτων.
- ✓ Στη σύνταξη μελετών και στην επίβλεψη της εκτέλεσής τους.
- ✓ Στην παροχή εκπαιδευτικών υπηρεσιών.
- ✓ Στην παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών στις αγροτικές εκμεταλλεύσεις, που επιβάλλει το θεσμικό πλαίσιο

της νέας ΚΑΠ, ώστε να αποτελέσουν τους φορείς παροχής σύγχρονων και αποτελεσματικών υπηρεσιών στους αγρότες.

- ✓ Εκμεταλλευόμενοι τις χρηματοδοτήσεις που παρέχουν τα Τομεακά και τα Περιφερειακά Προγράμματα της 4ης Προγραμματικής Περιόδου.

Επιπλέον,

- ✓ Τις παρεμβάσεις που υλοποιούνται σε επιλεγμένες περιοχές της χώρας στο πλαίσιο των ΟΠΑΑΧ, με στόχο τη διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη γεωργία, καθώς επίσης και τις δράσεις της Κοινοτικής Πρωτοβουλίας LEADER+, που βάζει τις βάσεις μιας νέας μορφής βιώσιμης ανάπτυξης της υπαίθρου, δίνοντας βάρος στη δικτύωση ομοειδών ή συμπληρωματικών επιχειρήσεων, τη συνεργασία και τη συλλογική στήριξη επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

Και γενικότερα οι Γεωτεχνικοί, στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης των πόλεων και υπαίθρου, μπορούν να ασκούν τις επαγγελματικές δραστηριότητες που καθορίζει το Προεδρικό Διάταγμα 344/2000.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Ανασύσταση και διεύρυνση της Επιτροπής Πρασίνου αποφάσισε το Δ.Σ.

Μετά την παραίτηση του μέλους της Επιτροπής Πρασίνου κ. Μιχ. Στογιάννου, αποφασίστηκε η αντικατάστασή του από τον κ. Κ. Τάση.

Αποφασίστηκε επί πλέον η διεύρυνση της Επιτροπής με δύο ακόμη μέλη, τους κ.κ. Δημήτριο Κυριακάκη, Γεωπόνο, Δ/ντή της Υπηρεσίας Πρασίνου του Δήμου Αθηναίων και Άνθιμο Ζαχαριάδη, Δασολόγο Μελετητή.

Αποφασίστηκε επίσης να ζητηθεί συνάντηση του Προεδρείου του Δ.Σ. με συμμετοχή των μελών της Ε.Π. του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. με την Ε.Ν.Α.Ε., την ΚΕΔΚΕ και το Δήμαρχο Αθηναίων για θέματα πρασίνου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του ΓΕΩΤΕΕ στην 12η συνεδρίαση του (3/7/2007) αποφάσισε την πραγματοποίηση της Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης Αντιπροσώπων των κλάδων στην Αθήνα, στις 21-22 Σεπτεμβρίου 2007.

Προβλήματα – προοπτικές ανάπτυξης του πρωτογενή τομέα στη Δυτική Μακεδονία

Εισηγητής:
Σάββας Ζαμανίδης,
Πρόεδρος
ΓΕΩΤ.Ε.Ε./
Παράρτημα
Δυτικής
Μακεδονίας

Γενικά

Η περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας είναι μια γεωγραφική ενότητα με πολλές ιδιαιτερότητες και μεγάλη παραλλακτικότητα ως προς την οικονομική της ανάπτυξη, την διαμόρφωση των εισοδημάτων και την διάρθρωση του πρωτογενή τομέα. Αποτελείται από περιοχές που είναι μακρυσμένες, υποβαθμισμένες με έντονο δημογραφικό πρόβλημα και με μοναδική πηγή εισοδήματος τον απαρχαιωμένο αγροτικό τομέα, περιοχές με ανεπτυγμένο τον αγροτικό τομέα σε δυναμικούς κλάδους, περιοχές με ανεπτυγμένη την μεταποιητική δραστηριότητα, αλλά και περιοχές πλήρως βιομηχανοποιημένες με έντονα περιβαλλοντικά προβλήματα και με υψηλό τον δείκτη της ανεργίας. Γίνεται λοιπόν σαφές, ότι όλες οι περιοχές της Περιφέρειας αντιμετωπίζουν προβλήματα, διαφορετικής φύσεως, τα οποία μπορούν να ξεπεραστούν με την καλύτερη οργάνωση και ανάπτυξη του πρωτογενή τομέα και της μεταποιητικής δραστηριότητας και με την καλύτερη αξιοποίηση των τοπικών προϊόντων. Έτσι μπορεί να επιτευχθεί η καλύτερη οικονομική ανάπτυξη της περιοχής και η καταπολέμηση της ανεργίας.

Ο αγροτικός τομέας κατέχει σημαντική θέση στην απασχόληση και στην οικονομία της Δυτικής Μακεδονίας και αποτελεί σημαντικό μοχλό τόσο στον τομέα της οικονομικής δραστηριότητας, όσο και στον τομέα της κοινωνικής συνοχής κυρίως στις ορεινές μακρυσμένες περιοχές. Συμμετέχει δε σε ποσοστό 15 % στη διαμόρφωση του περιφερειακού ακαθάριστου προϊόντος (ΑΕΠ). Από τους κλάδους φυτικής παραγωγής τα σιτηρά, η μηδική, τα πρωτεϊνούχα φυτά, η πατάτα, τα αρωματικά φυτά οι ζωτροφές και τα βιομηχανικά φυτά καταλαμβάνουν το 93 % της συνολικά καλλιεργούμενης γης και το υπόλοιπο 7 % είναι δενδρώδεις καλλιέργειες, αμπελώνες και άλλες πολυετείς φυτείες. Από τους πλέον δυναμικούς κλάδους ξεχωρίζει, η καλλιέργεια των φασολιών στους νομούς Φλώρινας και Καστοριάς και η καλλιέργεια του κρόκου στο νομό Κοζάνης. Από τις δενδρώδεις καλλιέργειες ξεχωρίζει εκείνη των μήλων, αφού το 20% της συνολικής παραγωγής της χώρας μας παράγεται

στη Δυτική Μακεδονία, ενώ ενδιαφέρον παρουσιάζει η καλλιέργεια των ροδάκινων, αλλά και των αχλαδιών.

Η ζωική παραγωγή χαρακτηρίζεται από τη σημαντική μείωση του αριθμού των κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων. Η αιγοπροβατοτροφία κατέχει την πρώτη θέση, κυρίως με την ποιμενική μορφή και ελάχιστα ως σταβλισμένη. Αντίθετα η βοοτροφία της περιοχής ασκείται σε εντατική μορφή. Ο κλάδος της μελισσοκομίας δεν είναι ιδιαίτερα αναπτυγμένος ασκείται όμως από νέους αγρότες. Η χοιροτροφία και πτηνοτροφία είναι ελάχιστα ανεπτυγμένες, ενώ μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει η χωρική ορνιθοτροφία. Τέλος ενδιαφέρουσα είναι η ανάπτυξη του κλάδου των γουνοφόρων ζώων, ο οποίος συνδέεται άμεσα με τον κλάδο της γουνοποιίας.

Τα πιστοποιημένα προϊόντα της περιοχής είναι:

- Το τυρί (φέτα, ανεβατό, μπάντζο, κεφαλογραβιέρα, μανούρι).
- Ο κρόκος Κοζάνης.
- Τα κρασιά Αμυνταίου, Σιάτιστας και Βελβενδού.
- Τα φασόλια Πρεσπών και Καστοριάς.
- Τα μήλα Βερμίου και Καστοριάς και
- Τα Οπωρικά Βελβενδού.

Η βιολογική γεωργία και κτηνοτροφία αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια με ικανοποιητικούς ρυθμούς κυρίως στο νομό Γρεβενών, ενώ ακολουθεί ο νομός Κοζάνης.

Στη συνέχεια ο εισηγητής αναφέρθηκε στα χαρακτηριστικά, στην κατάσταση που επικρατεί σήμερα και στο μέλλον του Πρωτογενή τομέα της περιοχής και συγκεκριμένα στη γεωργία και την κτηνοτροφία, την αλιεία, τον ορυκτό πλούτο, τους υδατικούς πόρους και το φυσικό περιβάλλον.

Έγινε εκτενής αναφορά του Δευτερογενή τομέα και του τομέα των Υπηρεσιών και του τουρισμού ενώ τέλος τονίστηκε ότι η υλοποίηση των προτάσεων που αφορούν την ανάπτυξη του πρωτογενή τομέα και κατ' επέκταση την ανάπτυξη της περιοχής, δεν μπορεί να επιτευχθεί αν δεν υπάρξει πολιτική βούληση για την διάθεση των απαραίτητων πιστώσεων και κυρίως αν δεν αξιοποιηθεί το απαραίτητο έμπυχο ανθρώπινο δυναμικό, που δεν είναι άλλο από τους ειδικούς επιστήμονες τους Γεωτεχνικούς.

ΑΔΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΟΙΜΝΙΟΣΤΑΣΙΩΝ

Εισηγητής: Γεώργιος Σιγαλός, Γεωπόνος, Πρόεδρος ΓΕΩΤ.Ε.Ε./
Παράρτημα Πελοποννήσου και Δυτ. Στερεάς Ελλάδας

Δυσλειτουργία
υπηρεσιών και σοβαρές
διαφορές
δικαιολογητικών, τόσο
μεταξύ των υπηρεσιών
των Περιφερειών όσο και
των υπηρεσιών των
Νομαρχιών, στα θέματα
έκδοσης αδειών
λειτουργίας
ποιμνιοστασίων και
έγκρισης
περιβαλλοντικών όρων

Είναι γεγονός ότι η προώθηση και η ανάπτυξη της κτηνοτροφίας, τα τελευταία έτη, μέσω κοινοτικών προγραμμάτων, ανέδειξε ένα πραγματικό γεγονός.

Της παντελούς έλλειψης αδειών λειτουργίας και εγκρίσεων περιβαλλοντικών όρων για τα ποιμνιοστάσια. Αν και η σχετική νομοθεσία υπήρχε (ελλιπείς, όπως θα καταδείξω), υγιεινομικές διατάξεις είχαν εκδοθεί και μόλις πρόσφατα (το 2006) καθορίστηκαν διαδικασίες για εξαίρεση από την κατεδάφιση αυθαιρέτων κτισμάτων κτηνοπτηνοτροφικών μονάδων, σχεδόν έως σήμερα, ελάχιστοι κτηνοτρόφοι, έχουν προχωρήσει σε διαδικασίες έκδοσης των σχετικών αδειών.

Ποιος ο λόγος λοιπόν, αφού έτσι και αλλιώς, θα πρέπει να «συμμορφωθούν» με την Νέα ΚΑΠ, την πολλαπλή συμμόρφωση, τους κανονισμούς για τις συνθήκες υγιεινής και διαβίωσης των ζώων; Τι είναι αυτό που τους αποτρέπει να προχωρήσουν στις διαδικασίες; Ο ωχαδελφισμός; Ο εξοβελισμός προς το μέλλον των όποιων διαδικασιών; Το αβέβαιο μέλλον της κτηνοτροφίας; Το υψηλό κόστος έκδοσης των αδειών; Η κακή πληροφόρηση; Όχι. Δυστυχώς κυρίως, το μεγάλο πρόβλημα και ανασταλτικός παράγων είναι: η μεγάλη γραφειοκρατία και οι χρονοβόρες διαδικασίες. Οι γεωτεχνικοί εμπλέκονται σε αυτές τις διαδικασίες, είτε εκ του ρόλου τους ως

Δημόσιοι υπάλληλοι (Νομαρχικών ή Περιφερειών) είτε ως μελετητές που θα καταρτίσουν τις απαιτούμενες μελέτες.

Ως όμως, ο κύριος κλάδος των επιστημόνων, που αφουγκράζονται την αγωνία για το μέλλον, των κτηνοτρόφων, καταγράφουν εκείνα τα σημεία που θεωρούν ότι μπορούν να αλλάξουν και προτείνουν λύσεις ή τροποποιήσεις.

Εδώ πρέπει να επισημανθεί, η «δυνατότητα» ερμηνειών, που δίνεται στις εμπλεκόμενες Υπηρεσίες, ώστε να «ερμηνεύουν» κατά το δοκούν, κάποια «θολά» σημεία ή να ζητούν δικαιολογητικά που δεν αναφέρονται πουθενά και έτσι να διαπιστώνεται διαφορετικότητα δικαιολογητικών και διαδικασιών από Περιφέρεια σε Περιφέρεια ή από Νομαρχία σε Νομαρχία.

.....
Έχουν διαπιστωθεί από αρκετούς γεωτεχνικούς τα κάτωθι: Κατ' αρχήν ομάδα εργασίας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων απέστειλε σχετικό πόρισμα (20/12/2005), στο γραφείο του Υφυπουργού κ.Κοντού όπου επισημαίνει: τα προβλήματα και εισηγείται τρόπους αντιμετώπισής των:

1. **Πρόβλημα:** Παρεμπόδιση της έκδοσης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας κτηνοτροφικών μονάδων από τους Ο.Τ.Α.

Εισήγηση: Μεταβίβαση της αρμοδιότητας έκδοσης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας στον οικείο Νομάρχη, μετά από εισήγηση της Δ/νσης Αγροτικής Ανάπτυξης/Γεωργίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή απευθείας έκδοση της άδειας από τη Δ/νση Αγροτικής Ανάπτυξης /Γεωργίας μετά από εξουσιοδότηση του Νομάρχη.

Μέσο: Τροποποίηση της Υγειονομικής Διάταξης Υ1β/2000.

2. **Πρόβλημα:** Για την έγκριση περιβαλλοντικών όρων και την έκδοση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας απαιτείται η σύνταξη και υποβολή διαφορετικών μελετών στις αρμόδιες υπηρεσίες.

Εισήγηση: Καθορισμός προδιαγραφών για τη σύνταξη ενιαίου τύπου μελέτης.

Μέσο: Τροποποίηση της Υγειονομικής Διάταξης Υ1β/2000 και της σχετικής νομοθεσίας του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., περί εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων.

3. **Πρόβλημα:** Οι πτηνοκτηνοτροφικές μονάδες ιδρύονται και λειτουργούν σε καθορισμένες ελάχιστες αποστάσεις από χώρους, επιχειρήσεις και περιοχές που απαιτούν προστασία.

Εισήγηση: Η αμφίδρομη ισχύς των αποστάσεων θα πρέπει να εφαρμοστεί και για τις επιχειρήσεις, χώρους κ.λ.π. που αναφέρονται στη νομοθεσία του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Μέσο: Τροποποίηση της αριθμ. 83840/3591 απόφασης Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. ΦΕΚ 1/Δ'/5-1-1987

4. **Πρόβλημα:** Υφιστάμενες κτηνοτροφικές μονάδες, με άδεια ίδρυσης και λειτουργίας για συγκεκριμένη δυναμικότητα, με την πάροδο του χρόνου έχουν αυξήσει τη δυναμικότητα τους με αποτέλεσμα να μην πληρούν πλέον την προϋπόθεση των απαιτούμενων αποστάσεων από προστατευόμενους χώρους.

Εισήγηση:

- Διερεύνηση, από τη Νομαρχιακή επιτροπή σταυλισμού ζώων, της δυνατότητας εφαρμογής συγκεκριμένων μέτρων από την κτηνοτροφική μονάδα (π.χ. απομάκρυνση λυμάτων σε κατάλληλο χώρο συγκέντρωσης μακριά από τη μονάδα και από κατοικημένες περιοχές, εφαρμογή ιδιαίτερων – κατάλληλων κατά περίπτωση – τρόπων σταυλισμού κ.α.)

- Συστάσεις της επιτροπής προς την κτηνοτροφική μονάδα για την εφαρμογή των παραπάνω μέτρων με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

- Εισήγηση της επιτροπής για τη δυνατότητα αυξομείωσης των αποστάσεων, έως και 40-50%, με έγκριση του οικείου Νομάρχη. (Στην ισχύουσα νομοθεσία το ποσοστό αυτό είναι 25%).

- Σύμφωνη γνώμη του Τοπικού Συμβουλίου του Δημοτικού Διαμερίσματος

Μέσο: Τροποποίηση της Υγειονομικής Διάταξης Υ1β/2000 και της αριθμ. 83840/3591 απόφασης Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., ΦΕΚ 1/Δ'/5-1-1987

5. **Πρόβλημα:** Η μικρή έκταση ορισμένων νησιών και η τουριστική κατεύθυνση της ανάπτυξης τους έχει ως αποτέλεσμα τη δυσκολία χωροθέτησης και έκδοσης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας των κτηνοτροφικών μονάδων.

Εισήγηση – Μέσο: Διερεύνηση, από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, των περιοχών που μπορούν να θεωρηθούν κατάλληλες για εγκατάσταση κτηνοτροφικών μονάδων, λαμβάνοντας υπόψη και τη δυνατότητα μείωσης των αποστάσεων κατά 25% από τον οικείο Νομάρχη.

.....

Συμπερασματικά για να λυθούν όλα τα ανωτέρω σε τέσσερα σημεία μπορούμε να επικεντρωθούμε:

1. Αλλαγή νομοθετικού πλαισίου
2. Προσλήψεις και στελέχωση των Υπηρεσιών με το απαραίτητο προσωπικό καθώς και πιστώσεις για να μπορούν να πραγματοποιηθούν οι εργασίες των επιτροπών.
3. Να ενοποιηθούν και να απλοποιηθούν οι διαδικασίες σε όλους τους Νομούς της χώρας.
4. Να γίνει κωδικοποίηση και οριστικοποίηση των δικαιολογητικών που ζητούνται ώστε να μην υπάρχουν οι ανωτέρω διαφοροποιήσεις από Νομό σε Νομό και από Περιφέρεια σε Περιφέρεια.

Την εισήγηση αναλυτικά μπορείτε να την διαβάσετε στην ιστοσελίδα του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. (www.geotee.gr)

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ Τ.Ε.Α.ΓΕ.

Η ταυτότητα των ασφαλισμένων στο Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Γεωτεχνικών (Τ.Ε.Α.ΓΕ.)

Τέλος Ιουνίου 2007 κατέβαλαν οι ασφαλισμένοι στο Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Γεωτεχνικών (Τ.Ε.Α.ΓΕ.) τις πρώτες εισφορές τους. Είναι αυτοί οι συνάδελφοι Γεωτεχνικοί, που εγγράφηκαν στο Ταμείο μας από τον Νοέμβριο του 2006 έως το τέλος Μαρτίου του 2007. Έγινε πραγματικότητα το όραμα πολλών συναδέλφων και ο στόχος του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. για δημιουργία και λειτουργία ενός ασφαλιστικού Ταμείου Γεωτεχνικών. Οι εγγραφές των συναδέλφων στο Τ.Ε.Α.ΓΕ. συνεχίζονται με ταχείς ρυθμούς. Ήδη την ώρα, που διαβάζεται το τεύχος του περιοδικού αυτού, περίπου 500 συνάδελφοι είναι ήδη μέλη του Τ.Ε.Α.ΓΕ.

Πολλοί συνάδελφοι λένε ότι αυτό το Ταμείο δημιουργήθηκε για τους νεότερους ηλικιακά ή για τους ελεύθερους επαγγελματίες και δεν απευθύνεται σε όλους τους συναδέλφους. Αυτός είναι ένας **μύθος**, ο οποίος **καταρρίφθηκε** ήδη από την αρχή της λειτουργίας του Ταμείου μας.

Το Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Γεωτεχνικών (Τ.Ε.Α.ΓΕ.) **απευθύνεται σε ΟΛΟΥΣ** τους Γεωτεχνικούς. Το καταστατικό του είναι δομημένο με τέτοιο τρόπο, ώστε να **εξυπηρετεί τις ανάγκες όλων των συναδέλφων** ανεξαιρέτως.

Τα παραπάνω δεν αποτελούν λόγια χωρίς περιεχόμενο και αποδεικνύονται στην πράξη από την ταυτότητα των πρώτων ασφαλισμένων στο Τ.Ε.Α.ΓΕ. Η αμείλικτη γλώσσα των αριθμών κατέρριψε τις διάφορες παραφιλολογίες, που έχουν αναπτυχθεί έως σήμερα.

Για την απόδειξη των παραπάνω παραθέτουμε μια σειρά στατιστικών στοιχείων, τα οποία θα είναι χρήσιμα για την κατανόηση της ηλικιακής, κλαδικής, επαγγελματικής και χωρικής προέλευσης των συναδέλφων ασφαλισμένων στο Ταμείο μας.

Ηλικιακή κατανομή των ασφαλισμένων στο Τ.Ε.Α.ΓΕ.

Σύμφωνα με τα μέχρι την έκδοση του περιοδικού στοιχεία ο νεότερος ασφαλισμένος στο Ταμείο μας είναι 24 ετών και ο μεγαλύτερος 69.

Ηλικιακό εύρος	Ποσοστό επί τοις % επί του συνόλου των ασφαλισμένων	Μέσος όρος τριμηνιαίας εισφοράς (σε ευρώ)	Αναγόμενη σε μηνιαία εισφορά
24-30 ετών	6,78	135	45
31-35 ετών	18,84	143	48
36-40 ετών	22,36	164	55
41-45 ετών	15,08	179	60
46-50 ετών	11,56	182	61
51-55 ετών	9,55	326	109
56-60 ετών	9,80	444	148
61-69 ετών	6,03	635	212

Όπως γίνεται αντιληπτό υπάρχει κανονική ηλικιακή διασπορά των ασφαλισμένων, και δεν απευθύνεται το Τ.Ε.Α.ΓΕ. μόνο σε νέους συναδέλφους, αλλά και σε μεγαλύτερους. Οι νεότεροι αντιμετωπίζουν την είσοδό τους στο Ταμείο ως μια μελλοντική διέξοδο στην ασφαλιστική αβεβαιότητα και οι μεγαλύτεροι εκμεταλλεύονται τα φορολογικά κίνητρα ως μία πολύ καλή επένδυση.

Επαγγελματική κατανομή των ασφαλισμένων στο Τ.Ε.Α.ΓΕ.

Τέθηκε το ερώτημα αν η ασφάλιση στο Τ.Ε.Α.ΓΕ. εξυπηρετεί τις ανάγκες μόνο των απασχολούμενων στον ιδιωτικό τομέα και των ελεύθερων επαγγελματιών. Την απάντηση και στο ερώτημα αυτό δίνουν τα στατιστικά στοιχεία για την επαγγελματική διασπορά των ήδη ασφαλισμένων. Οι απασχολούμενοι στο Δημόσιο ή το ευρύτερο Δημόσιο Τομέα αποτελούν το 54% των ασφαλισμένων του Ταμείου μας. Το υπόλοιπο ποσοστό (46%) είναι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα και ελεύθεροι επαγγελματίες. Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι ένας σημαντικός αριθμός των ασφαλισμένων μας είναι συνταξιούχοι ή πολύ κοντά στην συνταξιοδότηση.

Κλαδική κατανομή των ασφαλισμένων στο Τ.Ε.Α.ΓΕ.

Η κλαδική κατανομή των ασφαλισμένων στο Ταμείο μας πλησιάζει στην διάρθρωση και του Επιμελητηρίου. Έτσι το μεγαλύτερο πλήθος των ασφαλισμένων στο Τ.Ε.Α.ΓΕ.

είναι Γεωπόνοι και έπονται οι κλάδοι των Δασολόγων και των Γεωλόγων, με μια παρατηρούμενη υστέρηση στους κτηνιάτρους.

Κλάδος	Ποσοστό επί τοις % επί του συνόλου των ασφαλισμένων	Μέσος όρος τριμηνιαίας εισφοράς (σε ευρώ)	Αναγόμενη σε μηνιαία εισφορά
Γεωπόνοι	61,35	225	85
Γεωλόγοι	14,46	233	78
Δασολόγοι	16,71	286	95
Κτηνίατροι	3,99	180	60
Ιχθυολόγοι	2,99	173	58
Υπάλληλοι ΓΕΩΤΕΕ	0,50	150	50

Χωρική κατανομή των ασφαλισμένων στο Τ.Ε.Α.ΓΕ.

Η χωρική κατανομή των ασφαλισμένων στο Ταμείο μας είναι ιδανική για την εξαγωγή ποικίλων συμπερασμάτων. Βεβαίως σε αυτό το τεύχος του περιοδικού ενδεικτικά θα αναφερθούν κάποια χωρικά στατιστικά στοιχεία. Πολύ περισσότερα και πιο συγκεκριμένα στοιχεία θα παρουσιαστούν στα επόμενα τεύχη. Κάποια στοιχεία ανά νομό ή ανά Διοικούσα Επιτροπή Παραρτήματος είναι πιθανό να είναι επισφαλής ή ανακριβή στατιστικά εξαιτίας του μικρού δείγματος σε κάποιες περιοχές.

Παραρτήματα	Ποσοστό επί τοις % επί του συνόλου των ασφαλισμένων	Μέσος όρος τριμηνιαίας εισφοράς (σε ευρώ)
Κεντρικής Μακεδονίας	28,93	240
Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας	28,93	195
Πελοποννήσου & Δυτ. Στερ. Ελλάδας	10,47	236
Κεντρικής Ελλάδας	8,98	171
Ανατολικής Μακεδονίας	6,23	235
Ηπείρου	4,74	307
Θράκης	4,24	261
Κρήτης	4,24	454
Αιγαίου	1,75	221
Δυτικής Μακεδονίας	1,50	212

Έχοντας σε ορισμένους νομούς ένα ικανοποιητικό στατιστικό δείγμα θα αναφέρουμε τα παρακάτω στοιχεία:

- Ο Νομός Κιλκίς έχει το μεγαλύτερο ποσοστό ασφαλισμένων στο Τ.Ε.Α.ΓΕ. σε σχέση με τα μέλη του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. (5,65%). Ακολουθεί ο Νομός Αργολίδας με ποσοστό 3,86%.
- Από τους νομούς, που φιλοξενούν έδρες Παραρτημάτων, το μεγαλύτερο ποσοστό ασφαλισμένων σε σχέση με τα μέλη του Επιμελητηρίου έχει ο Νομός Έβρου (3,08%) και το μικρότερο ο Νομός Καβάλας (0,28%).
- Το μεγαλύτερο μέσο όρο τριμηνιαίας εισφοράς έχει ο Νομός Ηρακλείου και το χαμηλότερο ο Νομός Καβάλας.
- Στον παρακάτω πίνακα δίνεται η σειρά των νομών της χώρας μας σύμφωνα με το ποσοστό των ασφαλισμένων στο Τ.Ε.Α.ΓΕ. σε σχέση με το συνολικό αριθμό των ασφαλισμένων σε όλη τη χώρα.

Νομός	Ποσοστό επί τοις % επί του συνόλου των ασφαλισμένων	Μέσος όρος τριμηνιαίας εισφοράς (σε ευρώ)
Αττικής	26,18	205
Θεσσαλονίκης	20,45	243
Λάρισας	3,99	138
Σερρών	3,74	128
Ημαθίας	3,49	203

Νομοί	Ποσοστό επί τοις % επί του συνόλου των ασφαλισμένων	Μέσος όρος τριμηνιαίας εισφοράς (σε ευρώ)
Έβρου	2,49	270
Κιλκίς	2,49	272
Δράμας	2,24	431
Αργολίδας	2,00	309
Φθιώτιδας	1,75	123
Αχαΐας	1,75	131
Χαλκιδικής	1,50	208
Ευβοίας	1,50	113
Κορινθίας	1,50	468
Αιτωλοακαρνανίας	1,50	153
Κοζάνης	1,25	224
Μαγνησίας	1,25	76
Αρκαδίας	1,25	166
Μεσσηνίας	1,25	114
Ιωαννίνων	1,25	347
Άρτας	1,25	520
Ηρακλείου	1,25	664
Ρέθυμνου	1,25	426
Ροδόπης	1,00	365
Καρδίτσας	1,00	488
Τρικάλων	1,00	190
Κερκύρας	1,00	120
Χανίων	1,00	266
Ξανθής	0,75	90
Πιερίας	0,75	300
Βοιωτίας	0,75	60
Λακωνίας	0,75	233
Λασηθίου	0,75	400
Λέσβου	0,75	400
Φωκίδας	0,50	105
Πρέβεζας	0,50	225
Θεσπρωτίας	0,50	180
Κυκλάδων	0,50	70
Καβάλας	0,25	60
Πέλλας	0,25	200
Φλώρινας	0,25	150
Ηλείας	0,25	300
Ζακύνθου	0,25	400
Λευκάδας	0,25	200
Δωδεκανήσου	0,25	60
Σάμου	0,25	150

Σε επόμενα τεύχη του περιοδικού θα παρουσιάσουμε προσωπικότητες του Γεωτεχνικού κόσμου, που εμπιστεύτηκαν το Τ.Ε.Α.ΓΕ. για την συμπληρωματική ασφάλισή τους. Επίσης θα παρουσιασθούν αναλυτικότερα στατιστικά στοιχεία για τα μέλη τόσο των Διοικουσών Επιτροπών των Παραρτημάτων όσο και των μαζικών φορέων εκπροσώπησης των γεωτεχνικών που είναι ασφαλισμένοι στο Ταμείο μας.

Από τα στοιχεία λοιπόν, που παρουσιάστηκαν, το Τ.Ε.Α.ΓΕ. είναι ένας σύγχρονος, ασφαλής και ευέλικτος φορέας συμπληρωματικής ασφάλισης, ο οποίος **εξυπηρετεί τις ανάγκες όλων των συναδέλφων Γεωτεχνικών.**

Για περισσότερες πληροφορίες ή ενημέρωση απευθυνθείτε στο τηλέφωνο του Ταμείου 210-3613182, και εξαιτίας των θερινών διακοπών στα κινητά 6944-455155 και 6977-360218, καθώς και στο **email teage@geotee.gr.**

Για αποστολή αιτήσεων εγγραφής στο fax και στην ταχυδρομική διεύθυνση:

210-3613183 (fax), Διδότου 26, Αθήνα, Τ.Κ. 10680.

Αίτημα για συνάντηση με τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Αντίθεση του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. επί του σχεδίου ΚΥΑ για τη μετάβαση στα Μητρώα Γεωργικών Συμβούλων & Συνεργατών τους

Το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. απέστειλε στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Ευάγγελο Μπασιάκο και στον Γ. Γραμματέα κ. Κώστα Σκιαδά έγγραφο (αριθ. πρωτ. 2037/14-6-2007) με τις παρατηρήσεις του επί του σχεδίου ΚΥΑ για τη μετάβαση στα Μητρώα Γεωργικών Συμβούλων & Συνεργατών τους.

Οι παρατηρήσεις αυτές παρουσιάζονται αναλυτικά παρακάτω (Έγγραφο 1)

Στη συνέχεια και διαπιστώνοντας ότι η ΚΥΑ οδεύει προς υπογραφή χωρίς να ληφθούν υπόψη οι θέσεις του ΓΕΩΤ.Ε.Ε., αποστέλλεται εκ νέου επιστολή σε όλους τους συναρμόδιους Υπουργούς (Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων κ. Ευάγγελο Μπασιάκο, Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης & Αποκέντρωσης κ. Προκόπη Παυλόπου-λο και Οικονομικών κ. Γεώργιο Αλογοσκούφη) στην οποία εκφράζεται η πλήρης αντίθεσή του με τη διαδικασία που ακολουθείται και ζητά την υιοθέτηση των θέσεων του προκειμένου να συμμετέχει στην υλοποίηση της ΚΥΑ (Έγγραφο 2) Τέλος στην τελευταία συνεδρίασή του το Δ.Σ. (3/7/2007) αποφάσισε να ζητηθεί συνάντηση με τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Ευάγγελο Μπασιάκο, προκειμένου να συζητηθούν θέματα της ΚΥΑ για την υλοποίηση του Συστήματος Παροχής Γεωργικών Συμβουλών.

Έγγραφο 1

Ενόψει της έκδοσης της ΚΥΑ η οποία θα καθορίζει τη διαδικασία και τις προϋποθέσεις μετάβασης των εγγεγραμμένων από τα Μητρώα Δοκίμων Γεωργικών Συμβούλων και Συνεργατών τους στα Μητρώα Γεωργικών Συμβούλων και Συνεργατών τους, αντίστοιχα, και με βάση το σχέδιο ΚΥΑ που μας έχει αποσταλεί, επισημαίνουμε τα ακόλουθα, τα οποία αποτελούν και απόφαση του Συντονιστικού Συμβουλίου του ΓΕΩΤ.Ε.Ε., στη συνεδρίασή του που πραγματοποιήθηκε στην Καστοριά, στις 8 & 9 Ιουνίου:

1) Η δυνατότητα εγγραφής των Συνεταιριστικών Εταιρειών στα Μητρώα Γεωργικών Συμβούλων και Συνεργατών τους βρίσκει το Επιμελητήριο κάθετα αντίθετο και αποτελεί, κατά την άποψή μας, σαφή υπαναχώρηση και αλλαγή θέσης από πλευράς Υπουργείου, με βάση τα μέχρι σήμερα ισχύοντα. Στα βαθμό που η διάταξη αυτή διατηρηθεί, το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. επιφυλάσσεται για τις παραπέρα ενέργειές του.

2) Η συμμετοχή των ΑΣΟ στα Μητρώα Γεωργικών Συμβούλων και η πρόσβαση που διαθέτουν στα στοιχεία του προγράμματος ΟΣΔΕ, δίνει σ' αυτές σημαντικό συγκριτικό πλεονέκτημα και δημιουργεί συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού με τους υπόλοιπους ελεύθερους επαγγελματίες Γεωργικούς Συμβούλους. Στο βαθμό που οι ΑΣΟ θα έχουν τη δυνατότητα συμμετοχής στο Σύστημα, τότε θα πρέπει να υπάρξει ρητή διάταξη στην ΚΥΑ για ίσες δυνατότητες πρόσβασης στα παραπάνω στοιχεία από όλους τους εγγεγραμμένους στα Μητρώα Γεωργικών Συμβούλων και Συνεργατών τους.

3) Στο εν λόγω σχέδιο ΚΥΑ δεν γίνεται καμία πρόβλεψη για την έκδοση νέας προκήρυξης, ώστε να εγγραφούν στα Μητρώα Γεωργικών Συμβούλων και Συνεργατών τους οι ενδιαφερόμενοι που δεν είναι εγγεγραμμένοι στα υπάρχοντα Μητρώα Δοκίμων Γεωργικών Συμβούλων και Συνεργατών τους. Το Επιμελητήριο έχει επανειλημμένα επισημάνει το έντονο ενδιαφέρον που υπάρχει από πλευράς γεωτεχνικών και αποφοίτων Τ.Ε.Ι. στην κατεύθυνση αυτή

και θεωρεί μια τέτοια πρόβλεψη άμεσα επιβεβλημένη και απαραίτητη, δεδομένου ότι το Σύστημα Παροχής Γεωργικών Συμβουλών δεν μπορεί να είναι στατικό, παρά μόνο δυναμικό.

4) Προκειμένου να αποφευχθούν μονοπωλιακές ή ολιγοπωλιακές συνθήκες ανταγωνισμού, πιστεύουμε ότι στο σχεδιασμό του όλου Συστήματος θα πρέπει να τεθεί ανώτατο όριο στις συμβουλές, ανά σύμβουλο και ανά δομή συμβούλων.

5) Δεδομένης της ελλιπούς στελέχωσης του Επιμελητηρίου και της αδυναμίας του να υλοποιήσει το ίδιο τα ενημερωτικά σεμινάρια που προβλέπονται στο εν λόγω σχέδιο ΚΥΑ, θεωρούμε απαραίτητη τη ρητή πρόβλεψη στην ΚΥΑ της δυνατότητας ανάθεσης των σεμιναρίων από το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. στην ΑΜΚΕ «ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ» του Επιμελητηρίου, όπως άλλωστε σας έχουμε επανειλημμένα προτείνει στο παρελθόν.

6) Οι διάφορες προθεσμίες που τίθενται με το συγκεκριμένο σχέδιο ΚΥΑ είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν μπορούν να τηρηθούν, ιδιαίτερα αν λάβει κανείς υπόψη του τον όγκο δουλειάς που απαιτείται για την υλοποίηση όλων των προβλεπομένων στην ΚΥΑ εργασιών (επανελέγχος δικαιολογητικών κλπ.).

7) Ακόμη και μετά την έκδοση της εν λόγω ΚΥΑ, για να μπορέσει να λειτουργήσει το Σύστημα Παροχής Γεωργικών Συμβουλών θα πρέπει να εκδοθούν και οι υπουργικές αποφάσεις που θα αφορούν τη διαδικασία και τον τρόπο παροχής των συμβουλών από τους συμβούλους προς τους αγρότες, το ύψος και τον τρόπο αμοιβής των γεωργικών συμβούλων, καθώς και το ύψος και τον τρόπο χορήγησης των αντίστοιχων επιδοτήσεων στους εμπλεκόμενους γεωργούς.

Θεωρώντας ότι με τις παραπάνω επισημάνσεις μας τίθενται σοβαρά ζητήματα που αφορούν το Σύστημα Παροχής Γεωργικών Συμβουλών και πιστεύοντας ότι η υιοθέτηση των θέσεων μας αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την άρτια υλοποίησή του, τονίζουμε ότι, σε αντίθετη

περίπτωση, το Επιμελητήριο θεωρεί άνευ ουσίας τη συμμετοχή του στην υλοποίηση του εν λόγω Συστήματος, δεδομένου ότι με τον τρόπο αυτό δεν εξασφαλίζονται ούτε τα συμφέροντα του έλληνα αγρότη, ούτε τα συμφέροντα των γεωτεχνικών μελών μας.

Έγγραφο 2

Αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί,

Η Κ.Υ.Α. «Προϋποθέσεις και διαδικασία εγγραφής στα δημιουργούμενα Μητρώα Γεωργικών Συμβούλων και Συνεργατών Γεωργικών Συμβούλων, όσων έχουν εγγραφεί στα τηρούμενα στο ΓΕΩΤ.Ε.Ε. Μητρώα Δοκίμων Γεωργικών Συμβούλων και Δοκίμων Συνεργατών Γεωργικών Συμβούλων, αντίστοιχα ...» προωθείται προς υπογραφή, πιθανότατα χωρίς να έχουν ληφθεί υπόψη οι παρατηρήσεις του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. επ' αυτής, όπως δια-τυπώθηκαν στο με αριθμό 2037/14-6-2007 έγγραφό του.

Στο βαθμό που η προς υπογραφή Κ.Υ.Α. δεν έχει

διαφοροποιηθεί από το τελικό Σχέδιό της, το οποίο μας διαβιβάστηκε στις 07-06-2007, σας γνωρίζουμε ότι το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. αντιτίθεται πλήρως στην έκδοσή της, γιατί με τις διατάξεις της, προβλέπεται η εγγραφή στα Μητρώα Γεωργικών Συμβούλων, των δομών που συ-νιστώνται από τις Α.Σ.Ο. κάθε βαθμίδας, χωρίς να ισχύουν γι' αυτές, οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί που προβλέπονται αντίστοιχα για τα φυσικά πρόσωπα, τα νομικά πρόσωπα και τις ατομικές επιχειρήσεις. Το γεγο-νός αυτό, δημιουργεί συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού των Α.Σ.Ο. σε βάρος των υπολοίπων γεωργικών συμβούλων και προκαλεί την έντονη αντίδραση των γεωτεχνικών μελών μας.

Κύριοι Υπουργοί,

το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο θεωρεί ως απαραίτητη προϋπόθεση για τη συμμετοχή του στην υλοποίηση και την επιτυχή έκβαση του Συστήματος Γεωργικών Συμβούλων, την υιοθέτηση των θέσεων του, όπως αυτές παρουσιάζονται στο 2037/14-6-2007 έγγραφό του.

Προσφυγή στο ΣΤΕ για την κτηματογράφηση χωρίς την οριοθέτηση δασών και δασικών εκτάσεων

Ανακοινώνεται ότι το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΓΕΩΤ.Ε.Ε.), κατέθεσε, στις 4 Ιουνίου 2007, προσφυγή ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣΤΕ), για την ακύρωση της απόφασης του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. να κηρύξει υπό κτηματογράφηση περιοχές σε 107 Δήμους της χώρας. Η προσφυγή έγινε γιατί στις περιοχές αυτές δεν προηγήθηκε η διαδικασία κατάρτισης δασικών χαρτών και δασολογίου. Η προσφυγή συντάχθηκε από το Νομικό Σύμβουλο του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. κ. Δήμο Νικόπουλο και τον καθηγητή Πανεπιστημίου κ. Γεώργιο Παπαδημητρίου.

Συγκεκριμένα, στην προσφυγή του το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. κλείνοντας αναφέρει ότι: Ζητά την ακύρωση

1. της συντελεσθείσας παράλειψης του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ΕΙΤΕ να κινήσει (σε εκπλήρωση της συνταγματικής υποχρέωσης του Κράτους, για τη σύνταξη «Δασολογίου») τη διαδικασία κατάρτισης δασικών χαρτών και εκτέλεσης των σχετικών εργασιών από τις Υπηρεσίες του άρθρου 28 παρ. 9, 10 και 11 του Ν. 2664/1998 (όπως ισχύει) ΕΙΤΕ να αναθέσει την εκτέλεση των ως άνω εργασιών, σε Ιδιωτικά Γραφεία Εκπόνησης Δασικών Μελετών της κατηγορίας 24 του άρθρου μόνου του Π.Δ. 541/1978
2. Της υπ' αριθμ. 9400/1-3-2007 («Κήρυξη περιοχών υπό κτηματογράφηση για τις εργασίες του Εθνικού Κτηματολογίου» - ΦΕΚ τ. Β' 429/28-3-2007) Απόφασης του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, κατά το μέρος της, με το οποίο κηρύσσονται υπό κτηματογράφηση οι περιοχές που βρίσκονται στα διοικητικά όρια των μνημονευομένων σε αυτή εκατόν επτά (107) δήμων, δημοτικών διαμερισμάτων και Κοινοτήτων. Και
3. Και κάθε άλλης πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης, συναφούς προς τις προαναφερόμενες, υπό στοιχείο 1 και 2, πράξεις και παραλείψεις.

ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΤΥΠΑ AGRO 2-1 & 2-2 ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ EUREPGAP

Ολοκληρώθηκε με επιτυχία, την Κυριακή 22 Ιουλίου 2007, ο πρώτος κύκλος των επιμορφωτικών σεμιναρίων για το Σύστημα Ολοκληρωμένης Διαχείρισης AGRO 2-1 & 2-2 και EUREPGAP, τα οποία διοργανώνονται από την Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία (Α.Μ.Κ.Ε.) του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. «ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ» σε συνεργασία με την εταιρεία EUROCERT Α.Ε.. Στα παραπάνω σεμινάρια, που διεξήχθησαν στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τη Λάρισα και την Πάτρα, συμμετείχαν με βάση τις σχετικές δηλώσεις ενδιαφέροντος, 240 περίπου Γεωπόνοι, μέλη του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας.

Τα σεμινάρια είναι τριήμερης διάρκειας (25 ώρες) και το κόστος συμμετοχής ανέρχεται στα 170€. Στην τιμή περιλαμβάνονται το κόστος παρακολούθησης, το εκπαιδευτικό υλικό, δύο coffee breaks και ένα γεύμα ανά ημέρα, τα πρότυπα AGRO 2-1 & 2-2 του AGROCERT και η βεβαίωση παρακολούθησης. Οι Γεωπόνοι, που είναι μέλη του Επιμελητηρίου και ενδιαφέρονται για την παρακολούθηση των σεμιναρίων, μπορούν να αποστείλουν ταχυδρομικά στο ΓΕΩΤ.Ε.Ε., τη δήλωση συμμετοχής και το αποδεικτικό κατάθεσης 170? στην Αγροτική Τράπεζα (στο λογαριασμό της Α.Μ.Κ.Ε. του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. «ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ» - Αρ. λογαριασμού: 215-0400422625), το αργότερο μέχρι την Παρασκευή 31 Αυγούστου 2007. Για οποιαδήποτε πληροφορία, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνήσουν με την κα Πελαγία Σωτηριάδου ή τον κ. Σταμάτη Κωστάκη, στα τηλέφωνα 2310 278817 και 2310 278818 (εσωτ. 4).

Ο δεύτερος κύκλος σεμιναρίων θα ξεκινήσει στις 13 Σεπτεμβρίου 2007 και ο ακριβής χρόνος και ο τόπος διεξαγωγής θα ανακοινωθούν σε σύντομο χρονικό διάστημα, μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας καταχώρησης και επεξεργασίας των δηλώσεων των ενδιαφερομένων. Η τοποθέτηση των εκπαιδευομένων ανά τμήμα γίνεται με σειρά προτεραιότητας, ανάλογα με την ημερομηνία παραλαβής από το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. των απαιτούμενων δικαιολογητικών.

Τα σεμινάρια του δεύτερου κύκλου θα διεξάγονται Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο και η θεματολογία παρατίθεται παρακάτω.

ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

- Νέα μέτρα για την υγιεινή των τροφίμων
- Εφαρμοζόμενα Συστήματα
- Κώδικας Ορθής Γεωργικής Πρακτικής – Πολλαπλή Συμμόρφωση
- Νέα ΚΑΠ
- Γεωργικοί Σύμβουλοι

- Κ.Υ.Α. 267600 (ΦΕΚ 510 Αε/10-04-2007)
- Κανονισμός EUREPGAP – Εισαγωγή – Ορισμοί – Προσαρτήματα
- Κατευθυντήρια Οδηγία για την Εφαρμογή του προτύπου AGRO 2-1 & 2-2
- Κατευθυντήρια Οδηγία για την Εφαρμογή του προτύπου AGRO 2-1 & 2-2
- Σύστημα Ολοκληρωμένης Διαχείρισης στη Γεωργική Παραγωγή. Μέρος 1: Προδιαγραφή (Πρότυπο AGRO 2-1)
- Σύστημα Ολοκληρωμένης Διαχείρισης στη Γεωργική Παραγωγή. Μέρος 2: Απαιτήσεις (Πρότυπο AGRO 2-2) – Πολλαπλασιαστικό υλικό, Διαχείριση εδάφους, Μετεωρολογικά δεδομένα
- Άρδευση & Λίπανση
- Φυτοπροστασία
- Συγκομιδή & Μετασυλλεκτικοί χειρισμοί, Εξοπλισμός & Ενέργεια, Διαχείριση ρύπων & Ανακύκλωση
- Περιβάλλον & βιοποικιλότητα, Υγεία, ασφάλεια και κατάρτιση εργαζομένων
- Άσκηση (Εργασία σε ομάδες)
- Παρουσίαση εργασιών
- Πρωτόκολλο EUREPGAP – Εισαγωγή
- Ιχνηλασιμότητα – Καταγραφές – Πολλαπλασιαστικό Υλικό
- Διαχείριση Αγροτεμαχίων – Διαχείριση εδάφους – Χρήση Λιπασμάτων – Άρδευση
- Φυτοπροστασία – Συγκομιδή
- Χειρισμός του προϊόντος – Διαχείριση Απορριμμάτων και Ρύπανσης
- Υγεία, Ασφάλεια και Πρόνοια για τους εργαζόμενους – Περιβαλλοντικά Θέματα – Έντυπα Παραπόνων
- Διαδικασία Επιθεώρησης
- Συμπλήρωση Εντύπων Επιθεώρησης
- Άσκηση (Εργασία σε ομάδες)
- Παρουσίαση εργασιών
- Αξιολόγηση Εκπαιδευτικού Προγράμματος

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΓΕΩΤΕΕ Κ. Γ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

στο 2ο Διεθνές Συνέδριο :

« Περιβάλλον – Βιώσιμη διαχείριση Υδατικών πόρων – Προηγμένες τεχνολογίες για την εξοικονόμηση ύδατος την 4η Προγραμματική περίοδο 2007 – 2013 »

Το νερό έχει ποικίλη (διαχρονική και συγχρονική) παρουσία στη ζωή των ανθρώπων. Η πληθυσμιακή όμως έκρηξη σκιαγραφεί τη διάσταση που συνδέεται άμεσα με το πρόβλημα της λειψυδρίας. Το 2025 μ.Χ. ο πληθυσμός της γης θα υπερβεί τα 10 δις ανθρώπων και ένας στους τρεις θα ζει με τον κίνδυνο της λειψυδρίας.

Το νερό ακόμα αποτελεί συστατικό στοιχείο της γεωπολιτικής και περιβαλλοντικής διπλωματίας δεδομένου ότι το 40% των κατοίκων της γης ζει σε περισσότερες από 200 διακρατικές υδρολογικές λεκάνες και μοιράζεται τα νερά των ιδίων ποταμών και λιμνών.

Το νερό, αυτό το πολύτιμο αγαθό και θείο δώρο, κατασπαταλείται, ρυπαίνεται, μολύνεται και μαζί του καταστρέφονται το περιβάλλον, τα οικοσυστήματα και απειλείται η δημόσια υγεία. Συζητάμε επομένως για ένα πρόβλημα όχι μόνο υπαρκτό αλλά και διαρκώς εντεινόμενο το οποίο δεν αντιμετωπίζεται με τη λογική των ορίων και των διαχωριστικών γραμμών. Η σημερινή κατάσταση και στη χώρα μας κάθε άλλο παρά καθησυχαστική εμφανίζεται. Το μεγαλύτερο μέρος του υπόγειου υδατικού δυναμικού της χώρας υφίσταται ήδη τις συνέπειες της εντατικής εκμετάλλευσης ή της ποιοτικής υποβάθμισης, που εκ δηλώνονται με τη δραματική πτώση της στάθμης των υδροφόρων οριζώντων και την εκτεταμένη ρύπανση του υπόγειου νερού .

Το αγροτικό ζήτημα του Θεσσαλικού Κάμπου αλλά και των υπόλοιπων αγροτικών περιοχών δε φαίνεται να είναι άσχετο από το γεγονός ότι το νερό αντλείται πλέον από μεγάλα βάθη, συχνά αρκετών εκατοντάδων μέτρων με προφανείς περιβαλλοντικές αλλά και σοβαρές οικονομικές συνέπειες και επιπτώσεις. Στις περισσότερες παράκτιες περιοχές αντλείται πλέον συστηματικά υφάλμυρο νερό, ως αποτέλεσμα της εισόδου θαλασσινού νερού στους υδροφορείς λόγω υπεράντλησης. Πολλά ποτάμια, λίμνες και υδρότοποι υφίστανται τις επιπτώσεις της μεγάλης αύξησης της ζήτησης του νερού αλλά και των εκτεταμένων έργων « αξιοποίησης » του υδατικού δυναμικού. Κορυφαίο, αν και όχι μοναδικό, παράδειγμα υδροτόπου που αν και προστατεύεται από διεθνείς συνθήκες ως σπάνιο οικοσύστημα έχει πάψει να λειτουργεί ως τέτοιο, αποτελεί η περίπτωση της λίμνης Κορώνειας η οποία έχει χάσει το 90% του υδατικού δυναμικού της την τελευταία 15ετία. Και πλέον ας μην ξεχνάμε το πρόβλημα του νερού στις πλέον ευαίσθητες υδατικές περιοχές της χώρας, τα νησιά, που εκδηλώνεται στις πιο « απλές » περιπτώσεις ως έλλειψη νερού τους καλοκαιρινούς μήνες, ενώ στις πιο σύνθετες ως πλήρης αδυναμία κάλυψης στοιχειωδών αναγκών σε όλη τη διάρκεια του χρόνου, με αποτέλεσμα τη συστηματική μεταφορά νερού από αλλού με υδροφόρες.

Θα έλεγε λοιπόν κανείς συνοψίζοντας ότι το πρόβλημα όχι απλά μας αφορά αλλά κανονικά θα έπρεπε και να μας καίει! Η συμβολή της επιστήμης και της τεχνολογίας υπήρξε καθοριστική σε ότι αφορά στην προσομοίωση της φυσικής

λειτουργίας των υδατικών συστημάτων, καθώς και τις διαδικασίες του εντοπισμού, της συγκέντρωσης, της συλλογής, της αποθήκευσης, της μεταφοράς και της διανομής καθώς και της επεξεργασίας και του καθαρισμού του νερού. Είναι εξάλλου γνωστός και κοινωνικά καταξιωμένος ο ρόλος των υδραυλικών έργων στην ανάπτυξη και στην ευημερία του ανθρώπου .

Παρά το γεγονός όμως ότι η επιστήμη και η τεχνολογία βοήθησαν στην καλλιέργεια μιας αντίληψης για την αντιμετώπιση των υδατικών προβλημάτων, η οποία εν πολλοίς στηρίχθηκε μονότονα σε αυτό που ονομάστηκε διαχείριση της φυσικής προσφοράς του νερού, δεν σημαίνει ότι εξαιρούνται από τη διαδικασία αντιμετώπισης του υδατικού προβλήματος. Ως εργαλεία θα συνεχίσουν και στο μέλλον να έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο στην αναζήτηση και στην επίτευξη λύσεων .

Το μεγάλο ζητούμενο της σημερινής εποχής και συγχρόνως η μεγάλη πρόκληση της επιστημονικής περιοχής, αλλά και της επιχειρησιακής πρακτικής της διαχείρισης των υδατικών πόρων, είναι ακριβώς η ανεύρεση του καλύτερου τρόπου αξιοποίησης των δυνατοτήτων που παρέχουν η επιστήμη και η τεχνολογία στην κατεύθυνση όχι μόνο μονόπλευρα της ενίσχυσης του σκέλους του ισοζυγίου που αφορά στη φυσική προσφορά του νερού αλλά και αντίθετα στην κατεύθυνση της διευθέτησης του ισοζυγίου προσφοράς και ζήτησης του νερού σε επίπεδο υδρολογικής λεκάνης και υδατικού διαμερίσματος.

Και μια τέτοια ολοκληρωμένη παρέμβαση σε ένα τόσο σύνθετο σύστημα δεν μπορεί να εξαντλείται στην εφαρμογή μεμονωμένων μεθοδολογιών ή τεχνικών, αλλά απαιτεί το συνδυασμό και την άσκηση συγκροτημένης πολιτικής τόσο σε εθνικό, όσο και σε περιφερειακό επίπεδο .

Το πρόβλημα του νερού σήμερα είναι ένα πρόβλημα βαθύτατα πολιτικό .

Η υπόθεση της διευθέτησης του ισοζυγίου προσφοράς και ζήτησης του νερού, όπως είναι πια σαφές είναι μια υπόθεση σύνθετη που εμπλέκει, εκτός από τις φυσικές και τεχνολογικές, οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές παραμέτρους, και εδώ ακριβώς συνίσταται η δυσκολία στην αντιμετώπισή του. Απαιτείται δηλαδή συνολική, ολοκληρωμένη και συνδυασμένη παρέμβαση σε όλα τα μέτωπα και τους τομείς, γεγονός που απαιτεί σχεδιασμό και συγκρότηση οργανωμένου στρατηγικού σχεδίου .

Μπορεί με βεβαιότητα πια να αποδειχθεί ότι τα ελλειμματικά ισοζύγια προσφοράς και ζήτησης του νερού, όπου εμφανίζονται, αντανακλούν πολύ περισσότερο το έλλειμμα πολιτικής και πολύ λιγότερο το έλλειμμα νερού αυτό καθ' εαυτό!

Το έλλειμμα της πολιτικής τεκμηριώνεται καθημερινά από την αποσπασματική, την τομεακή, τη συμπτωματική και την ασυντόνιστη διαχείριση του νερού, τη χωρίς ενιαία πνοή, χωρίς συγκρότηση, χωρίς οργάνωση και χωρίς σχεδιασμό.

Ακόμη το έλλειμμα πολιτικής τεκμηριώνεται από τη διαπίστωση ότι το νερό, όπως άλλωστε και οι υπόλοιποι φυσικοί πόροι, αντιμετωπίζεται ανθρωποκεντρικά, πράγμα που σημαίνει ότι η χρήση και η εκμετάλλευσή του ανάγονται σε κορυφαία ζητήματα, ενώ η περιβαλλοντική του διάσταση αγνοείται ή υποβαθμίζεται συστηματικά. Η επιδίωξη ακόμη και σήμερα βρίσκεται στην κατεύθυνση της αξιοποίησης της τεχνολογίας για την ανεύρεση νέων πηγών με οποιοδήποτε κόστος και η επικρατούσα αντίληψη είναι αυτή της υδατικής αφθονίας. Ο αναπτυξιακός ρόλος του νερού, με την πολυδιάστατη συμμετοχή του σε όλους τους τομείς της παραγωγικής δραστηριότητας, και ταυτόχρονα ο περιβαλλοντικός χαρακτήρας του, με τη θεμελιώδη σημασία του στη διατήρηση της ζωής των κάθε μορφής οικοσυστημάτων, καθιστούν την ένταξη της διαχείρισης των υδατικών πόρων στην προοπτική της βιώσιμης ανάπτυξης για το περιβάλλον όχι μόνο προφανή αλλά και επιβεβλημένη.

Μία αποτελεσματική πολιτική νερού θα πρέπει λοιπόν πάνω απ' όλα να έχει τα χαρακτηριστικά της βιωσιμότητας τα οποία καθορίζονται από την ικανότητά της να εγγυηθεί το διαχρονικό χαρακτήρα της επίτευξης του διπλού στόχου: της ανάπτυξης αφενός, με την ικανοποίηση των αναγκών σε νερό και της διατήρησης του περιβάλλοντος αφετέρου, με την προστασία και τη διατήρηση της υγείας και της ακεραιότητας των συστημάτων.

Για να είναι μία πολιτική νερού βιώσιμη, θα πρέπει να έχει δύο κατά βάση χαρακτηριστικά:

A) Να είναι ολοκληρωμένη, να αντιμετωπίζει δηλαδή τα προβλήματα με ενιαίο και συνολικό τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις επιμέρους διαστάσεις και παραμέτρους του νερού (φυσικές, οικονομικές, τεχνικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές), καθώς και τη μεταξύ τους δυναμική τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο.

B) Να δίνει έμφαση στη διαχείριση της ζήτησης του νερού αντί της αδιέξοδης περιβαλλοντικά αλλά και ζημιογόνοι οικονομικά πολιτικής της διαχείρισης της προσφοράς του. Αυτό σημαίνει ότι οι ανάγκες σε νερό δεν αποτελούν πλέον το σταθερό δεδομένο του προβλήματος της διαχείρισης των υδατικών πόρων στο οποίο θα πρέπει να προσαρμοστεί η φυσική προσφορά του νερού, αλλά αντίθετως τα αναπτυξιακά σχέδια θα πρέπει να προσαρμόζονται στους περιορισμούς και στις δυνατότητες των υδατικών αποθεμάτων, όπως αυτά προσδιορίζονται από τις σύγχρονες επιστημονικές μεθόδους και τεχνικές. Αυτή άλλωστε είναι και η πεμπτουσία της παραδοχής της βιώσιμης ανάπτυξης. Η διαχείριση της ζήτησης του νερού με την εφαρμογή οικονομικών μεθόδων και εργαλείων αποτελεί σήμερα τη μόνη ρεαλιστική λύση, η οποία μπορεί να επιτύχει εξοικονόμηση νερού έως και 90% στο βιομηχανικό, 50% στον αγροτικό και 30% στον αστικό τομέα. Η οδηγία άλλωστε της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το νερό και την κοστολόγησή του κινείται ακριβώς στην κατεύθυνση αυτή, επιβεβαιώνοντας την αναγκαιότητα και τη σημασία αυτής της πολιτικής μεταρρύθμισης.

Η επιστήμη σήμερα παρέχει όλες τις προϋποθέσεις για την άσκηση και εφαρμογή μιας βιώσιμης υδατικής πολιτικής. η κοινωνία από τη δική της μεριά είναι αρκετά ευαισθητοποιημένη και ώριμη πια για να αντιληφθεί τη σημασία της αλλαγής και να αναλάβει το σχετικό κόστος. Το μόνο που λείπει σήμερα φαίνεται να είναι η αναγκαία βούληση!

Από τη σημερινή συνάντηση, την επιστημονική προσέγγιση και τη συζήτηση γύρω από το υδατικό πρόβλημα, θα εμπλουτισθεί ο προβληματισμός μας για το σχεδιασμό μιας σωστής μακροπρόθεσμης πολιτικής στο θέμα της διαχείρισης των υδατικών πόρων της χώρας, που θα βοηθήσει την Πολιτεία για τη λήψη των απαραίτητων μέτρων.

Διαχείριση Υδατικών Πόρων: Προβλήματα και Προοπτικές*

Εισηγητής: Ζούρος Νικόλαος, Επικ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αιγαίου,
Α' Αντιπρόεδρος ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

* Η εισήγηση παρουσιάστηκε στο Δεύτερο Διεθνές Συνέδριο: «Περιβάλλον – Βιώσιμη διαχείριση υδατικών πόρων – Προηγμένες τεχνολογίες για την εξοικονόμηση ύδατος την 4η Προγραμματική περίοδο 2007-2013», που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 2 και 3 Ιουλίου 2007 με πρωτοβουλία του Συλλόγου Πολιτικών Μηχανικών Ελλάδας και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Πολιτικών Μηχανικών. Συνδιοργανωτής του συνεδρίου ήταν και το ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η προστασία και η διαχείριση των υδατινών πόρων της χώρας μας είναι χωρίς αμφιβολία ένα σύνθετο και δυσεπίλυτο ζήτημα, που θα αποτελέσει ίσως το μεγαλύτερο πρόβλημα των προσεχών δεκαετιών, όχι μόνο για τη χώρα μας αλλά σε παγκόσμιο επίπεδο.

Πρόβλημα που συνδέεται με πολλούς παράγοντες όπως

- Το κλίμα και οι κλιματικές μεταβολές
- Το ανάγλυφο και οι λεκάνες απορροής
- Οι γεωλογικοί σχηματισμοί
- Η δασοκάλυψη

Στις ανεπτυγμένες χώρες της Ε.Ε. κάθε νοικοκυριό κάνει χρήση 350 λίτρα νερού την ημέρα ενώ στον τρίτο κόσμο αναλογούν περίπου 20 λίτρα νερού ανά νοικοκυριό. Τον 21 αιώνα οι πόλεμοι θα γίνονται για το νερό, ενώ το νερό έχει μεταβληθεί σε κύριο όπλο γεω - στρατηγικής στην ευρύτερη περιοχή της Εγγύς Ανατολής.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλοντας να αντιμετωπίσει αυτή τη μεγάλη πρόκληση εισήγαγε την Οδηγία Πλαίσιο για τα Νερά 2000/60, με στόχο την προστασία και αναβάθμιση τόσο των υδατικών οικοσυστημάτων όσο και των χερσαίων οικοσυστημάτων, σε σχέση - πάντα - με τις ανάγκες τους σε νερό, καθώς και στην προώθηση μιας βιώσιμης διαχείρισης των υδάτων μέσα από μια μακροπρόθεσμη προστασία των διαθέσιμων πόρων.

Η εφαρμογή της Οδηγίας-Πλαίσιο για τα Νερά

Η Οδηγία- Πλαίσιο για τα Νερά (Water Framework Directive, 2000/60/EC) είναι μία από τις πιο περιεκτικές οδηγίες που έχει υιοθετηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την εφαρμογή της Ολοκληρωμένης Διαχείρισης των Υδάτων στην Ευρώπη, καθώς επιβάλλει στα κράτη μέλη να προσδιορίσουν τις υδρολογικές λεκάνες που βρίσκονται στα σύνορά τους και να τις διαχειριστούν ορθολογικά σε επίπεδο λεκάνης απορροής ποταμού. Η Οδηγία αποβλέπει στην ενοποίηση της διαχείρισης των υδατικών πόρων μέσα από τη δημιουργία Αρμόδιων Αρχών, οι οποίες θα μπορούσαν να εφαρμόσουν τις διατάξεις της αποκεντρωτικά, μέσω Περιφερειακών Συμβουλίων και θα μπορούσαν να ενεργοποιήσουν τις διαδικασίες για τη συμμετοχή του κοινού και όλων όσων έχουν συμφέρον (stakeholders) για την εφαρμογή της.

Η ενσωμάτωση της Οδηγίας στην Ελλάδα έγινε με νόμο του 2003 (3199/9-12-2003) και ακολούθησε πρόσφατα το ΠΔ 51/2007 (ΦΕΚ 54 Α 8-3-2007). Π.Δ. «για τον καθορισμό των μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων» και οι Κ.Υ.Α., οι οποίες αφορούν στην «Οργάνωση της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων» και στην «Οργάνωση σε τμήματα της Δ/σης Υδάτων που συνίστανται ανά Περιφέρεια»

Σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία η διαχείριση των υδάτων σε εθνικό επίπεδο πραγματοποιείται από την Εθνική Επιτροπή Υδάτων και το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων, ενώ σε Περιφερειακό Επίπεδο εκτελείται από τη Διεύθυνση Υδάτων της Περιφέρειας και το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων. Η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων του ΥΠΕΧΩΔΕ διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διαχείρισή τους και είναι υπεύθυνη για την εφαρμογή της Οδηγίας σε στενή συνεργασία και με άλλα υπουργεία, όπως το ΥΠΑΝ. Τεχνική υποστήριξη παρέχεται από το ΙΓΜΕ, τη ΔΕΗ, την ΕΥΔΑΠ, τα πανεπιστήμια καθώς και από άλλους φορείς.

Η πρόκληση του μέλλοντος - ολοκληρωμένη διαχείριση υδατινών αποθεμάτων

Διαχείριση σε επίπεδο λεκάνης απορροής: Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες η διαχείριση των υδατινών αποθεμάτων εξακολουθεί να γίνεται σύμφωνα με τα εθνικά διοικητικά και πολιτικά όρια. Αυτό όμως πρόκειται να αλλάξει.

Η εφαρμογή της κοινοτικής Οδηγίας Πλαίσιο για τα Νερά 2000/60 η οποία αντικέστησε και ενισχύει τους προϋπάρχοντες κανονισμούς της ΕΕ για το νερό, υποχρεώνει τις χώρες μέλη και τις υπό ένταξη χώρες να εφαρμόσουν αυτό που ονομάζεται "Ολοκληρωμένη

Διαχείριση Υδάτινων Πόρων".

Αντί της διαχείρισης μέσα σε όρια κατασκευασμένα από τον άνθρωπο, η διαχείριση των ποταμών θα γίνεται μέσα στα φυσικά όρια μιας λεκάνης απορροής. Η διαχείριση σε επίπεδο λεκάνης απορροής είναι επίσης στόχος και άλλων φορέων, όπως η Παγκόσμια Τράπεζα/GEF, η Ένωση Παγκόσμιας Διατήρησης, η **Συνθήκη Ραμσάρ** για τους υγρότοπους, και το Παγκόσμιο Συμβούλιο Υδάτων.

Λεκάνη απορροής ποταμού: όλη η εδαφική έκταση ανάμεσα στην πηγή και την εκβολή ενός ποταμού, που αποστραγγίζεται στον ποταμό (ή στη λίμνη).

Διαχείριση σε επίπεδο λεκάνης απορροής: Ενσωμάτωση πολιτικής και δραστηριοτήτων που επηρεάζουν τη λεκάνη απορροής, π.χ. γεωργία, οικισμοί, συστήματα παροχής νερού, επεξεργασία νερού, βιομηχανικά απόβλητα και τουρισμός. Η ολοκληρωμένη διαχείριση σε επίπεδο λεκάνης απορροής λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και τα ενδιαφέροντα όλων όσων ζουν και εργάζονται σε αυτή και τις ισορροπεί με τις ανάγκες του περιβάλλοντος.

"Καλή" ή "υψηλή" οικολογική ποιότητα σε όλα τα νερά Ένας εξίσου σημαντικός στόχος της Κοινοτικής Οδηγίας-πλαίσιο για το νερό είναι το ότι οι χώρες της ΕΕ πρέπει αφενός να εμποδίσουν την παραπέρα υποβάθμιση των υδάτων τους, και αφετέρου να τα προστατεύσουν, να τα βελτιώσουν και να τα αποκαταστήσουν με σκοπό να επιτύχουν "καλή" ή "υψηλή" οικολογική κατάσταση σε όλα τα νερά μέχρι το 2015. Για να πετύχουν αυτό τον στόχο, οι χώρες πρέπει να αρχίσουν να εφαρμόζουν διαχείριση σε επίπεδο λεκάνης απορροής και προγράμματα παρακολούθησης. Μέχρι το 2004 οι χώρες πρέπει να έχουν αναλύσει τα φυσικά χαρακτηριστικά, τις πιέσεις, τις επιπτώσεις και τις χρήσεις νερού σε επίπεδο λεκάνης απορροής ποταμού και μέχρι το 2006 να έχουν εφαρμόσει ένα αποτελεσματικό πρόγραμμα παρακολούθησης. Οι υπό ένταξη χώρες πρέπει να έχουν συμμορφωθεί με τους ίδιους κανονισμούς και προθεσμίες από την ημερομηνία ένταξής τους στην ΕΕ, ενώ και οι χώρες εκτός ΕΕ έχουν αρχίσει να υιοθετούν μια παρόμοια προσέγγιση.

"Καλή" ή "υψηλή" κατάσταση: ορίζεται από την Κοινοτική

Οδηγία-πλαίσιο για το νερό σαν το μέτρο του πόσο πολύ (ή πόσο λίγο) η κατάσταση υδατικού συστήματος απέχει από τις φυσικές συνθήκες. Η ποιότητα του νερού (χημική κατάσταση) είναι από μόνη της μια απαραίτητη αλλά όχι επαρκής προϋπόθεση για την απόκτηση "καλής κατάστασης". Π.χ. ένα ποτάμι μπορεί να έχει καλή ποιότητα νερού, αλλά να έχει διευθετηθεί σε τέτοιο βαθμό που να μην παρέχει πλέον βασικές υπηρεσίες όπως ο έλεγχος πλημμύρων, αλιεία και αναψυχή, ενώ μεγάλο μέρος της βιοποικιλότητάς του να έχει επίσης χαθεί.

ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, λόγω του θεσμικού του χαρακτήρα ως επισήμου συμβούλου της πολιτείας σε θέματα αρμοδιότητάς του, παρακολουθεί με ιδιαίτερη προσοχή τα ζητήματα που άπτονται της διαχείρισης των υδατικών πόρων που αποτελούν ένα από τα σημαντικά αντικείμενα απασχόλησης των μελών του (γεωπόνων, γεωλόγων, δασολόγων, κτηνιάτρων, και ιχθυολόγων).

Δεκάδες συνέδρια οργανώθηκαν και χρηματοδοτήθηκαν από το Επιμελητήριο τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο με συμμετοχή όλων των ειδικών επιστημόνων που αναφέρονται στο ζήτημα της διαχείρισης των υδατικών πόρων μέσα στ συνεχώς μεταβαλλόμενο φυσικό και κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον

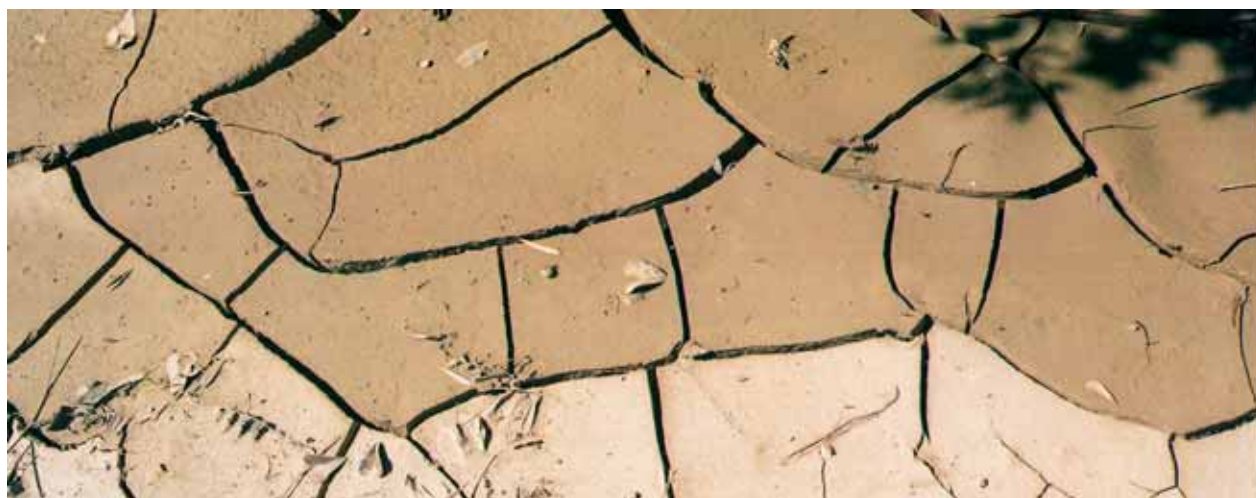
Κλιματική αλλαγή, καταστροφή και οικοπεδοποίηση των δασών, αυξανόμενη ζήτηση σε συγκεκριμένες περιοχές και δυστυχώς αλόγιστη σπατάλη.

- Λειψυδρία και πλημμύρες
- Εκτροπή Αχελώου
- Διαχείριση υδατικών πόρων στις Περιφέρειες.

Το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. καταβάλει προσπάθειες προκειμένου με τις προτάσεις του να συμβάλει στη διαμόρφωση της εθνικής και περιφερειακής πολιτικής στον τομέα των υδατικών πόρων.

Ελλάδα

Η Ελλάδα παρά τον πλούτο της φυσικής προσφοράς των υδάτινων πόρων που διαθέτει αφού ο ρυθμός ανανέωσης των υδάτινων πόρων είναι σημαντικά πολλαπλάσιος των αναγκών κατανάλωσης, αντιμετωπίζει προβλήματα και ελλειμματικές σε νερό περιοχές που οφείλονται στην

γεωγραφική ανομοιομορφία στην κατανομή των υδατικών πόρων αλλά και την χρονική ανομοιομορφία τόσο κατά την περίοδο του έτους όσο και υπερετήσια καθώς και η έλλειψη ολοκληρωμένης διαχείρισης.

Η Ελλάδα συγκαταλέγεται στις πλουσιότερες σε νερό χώρες της Μεσογείου. Η μέση ετήσια βροχόπτωση είναι 700mm, ενώ στην Ισπανία, την Κύπρο, την Αλγερία και την Αίγυπτο είναι 636mm, 498mm, 89mm και 51mm αντίστοιχα.

Κύριος χρήστης νερού στην Ελλάδα είναι η γεωργία (85%), μια χρήση που επηρεάζει τόσο την ποσότητα όσο και την ποιότητα του νερού στη χώρα μας.

Υπάρχουν σαφείς αλληλεπιδράσεις ανάμεσα στις γεωργικές πρακτικές και την ποιότητα του νερού

Οι κακές πρακτικές στη γεωργία είναι από τους κύριους λόγους υποβάθμισης των υδάτων

Η γεωργία εξαρτάται άμεσα από την επάρκεια καλής ποιότητας νερού.

Δεν αρκεί η ενσωμάτωση της Κοινοτικής Οδηγίας στην Ελληνική Νομοθεσία. Το ουσιαστικό ζήτημα είναι αναμφισβήτητο η ουσιαστική εφαρμογή της Οδηγίας, η οποία απαιτεί λειτουργία των υπηρεσιών – δηλαδή στελέχωση και εξοπλισμός τους και γνώση δηλαδή καταρτισμένα στα ειδικά αντικείμενα στελέχη.

Η πολλαπλή συμμόρφωση και τα αγρο-περιβαλλοντικά μέτρα που προβλέπει η αναθεωρημένη ΚΑΠ αποτελούν πρόσφορα εργαλεία για την εφαρμογή της ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδάτων.

Χρειάζεται βέβαια να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του αποσπασματικού και κεντρικού σχεδιασμού που φαίνεται να έχει φτάσει στα όριά του, αλλά και η έλλειψη συντονισμού ανάμεσα στους φορείς που διαχειρίζονται ή χρησιμοποιούν το νερό.

Η νέα θεσμική δομή που **θεσπίσθηκε** από το ΥΠΕΧΩΔΕ θα μπορούσε να βοηθήσει προς αυτή την κατεύθυνση φτάνει να λειτουργήσει έγκαιρα και αποδοτικά

Προβλήματα

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας εδώ και δύο χρόνια έχει εκφράσει με διάβημα προς τον Πρωθυπουργό κ Κ Καραμανλή τις επιφυλάξεις για τον τρόπο εφαρμογής της Οδηγίας για τα Νερά και τα προβλήματα για την στελέχωση και λειτουργία των υπηρεσιών που αναλαμβάνουν τη διαχείριση.

Ειδικότερα σε εφαρμογή του νόμου 3199/2003 «Προστασία και διαχείριση των υδάτων» θεσμοθετήθηκαν το Π.Δ. «για τον καθορισμό των μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων» και οι Κ.Υ.Α., οι οποίες αφορούν στην «Οργάνωση της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων» και στην «Οργάνωση σε τμήματα της Δ/νσης Υδάτων που συνίστανται ανά Περιφέρεια» χωρίς να προηγηθεί διάλογος με τους εμπλεκόμενους φορείς.

Αποτέλεσμα της έλλειψης διαλόγου είναι ότι η δομή των Υπηρεσιών Υδάτων είναι ελλιπής και συγκεχυμένη με περιγραφές αντικειμένων που δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της χώρας μας. Παράλληλα υποβαθμίζεται δεν αξιοποιείται στο βαθμό που θα έπρεπε ο ρόλος των γεωτεχνικών που μέχρι σήμερα φέρουν το κύριο βάρος της διαχείρισης των υδατικών πόρων για τις ανάγκες ύδρευσης και άρδευσης.

Δεν αμφισβητούμε τις προσπάθειες της νεοσύστατης Κ.Υ.Υ. του Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. για την επιδίωξη συνεργασίας με φορείς και υπηρεσίες που είχαν μέχρι πρόσφατα αρμοδιότητα στη διαχείριση των υδατικών πόρων ωστόσο δεν αρκεί η πρόθεση συνεργασίας αλλά επιβάλλεται η θεσμική κατοχύρωση της εμπλοκής στη διαδικασία των υφιστάμενων φορέων και υπηρεσιών και αξιοποίησης των έμπειρων στελεχών και της σωρευμένης γνώσης και εμπειρίας.

Ειδικότερα, θεωρούμε ότι με τις υπάρχουσες Κ.Υ.Α. αντί ενός διοικητικού συντονιστικού φορέα διαχείρισης υδατικών πόρων, δημιουργείται ένας **υπερσυγκεντρωτικός φορέας**

στο Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε με τη σύσταση της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων (Κ.Υ.Υ.) και των Περιφερειακών Δ/νσεων Υδάτων (Π.Δ.Υ.). Οι νέες διοικητικές μονάδες (Κ.Υ.Υ. και Π.Δ.Υ.) αντί να αξιοποιήσουν τις δομές και τις δυνατότητες των υφιστάμενων υπηρεσιών, οι οποίες ασχολούνται μέχρι σήμερα με επιτυχία με την ύδρευση, άρδευση, ενέργεια, βιομηχανία και οι οποίες έχουν διάρθρωση, στελέχωση και τεράστια εμπειρία στην έρευνα, αξιοποίηση, προστασία και διαχείριση υδατικών πόρων, φιλοδοξεί να τις υποκαταστήσει με **ελλιπή δομή και προβληματική στελέχωση**. Στην Ελλάδα, σε αντίθεση με τις χώρες της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης, η κάλυψη των συνολικών υδατικών αναγκών γίνεται, σε μεγάλο βαθμό από την αξιοποίηση των **υπόγειων νερών**. Η επιστήμη που κατ' εξοχήν ασχολείται με τα υπόγεια νερά σε συνδυασμό με τα επιφανειακά, όπως είναι γνωστό, είναι η Γεωλογία - Υδρογεωλογία, η οποία ως συμβάλλουσα επιστήμη και ειδικότητα δεν αναφέρεται καθόλου στις ΚΥΑ.

Η Ελλάδα σήμερα βασίζεται για την κάλυψη των υδρευτικών και αρδευτικών αναγκών της σε ένα ιδιαίτερα μεγάλο ποσοστό στα υπόγεια νερά. Σε επίπεδο όλης της χώρας το ποσοστό αυτό ανέρχεται σε 55-60% ενώ σε κάποιες περιφέρειες ξεπερνά το 80% (Περιφέρειες Κρήτης, Βορείου και Νοτίου Αιγαίου). Εξ άλλου σε πολλές περιπτώσεις διαχείρισης κρίσεων τα υπόγεια νερά δίνουν την προσωρινή λύση και εδώ δεν έχουμε παρά να θυμηθούμε τη δοκιμασία στην ύδρευση του Λεκανοπεδίου κατά την μεγάλη ξηρασία στα τέλη της δεκαετίας του '80 και την συμβολή των υπογείων νερών της λεκάνης του Βοιωτικού Κηφισού.

Η διαχείριση των υδρολογικών λεκανών του Ελληνικού χώρου ελέγχεται ιδιαίτερα από την γεωλογική δομή του, αφού τα ισοζύγια των λεκανών πολλές φορές εξαρτώνται εντόνως από μια υπόγεια υδρογεωλογική λεκάνη που εκτείνεται εκείθεν της υδρολογικής και έχει ιδιαιτερότητες στην λειτουργία της. Τούτο συμβαίνει λόγω της ιδιαίτερα σημαντικής ανάπτυξης καρστικών λεκανών (30% της επιφάνειας της χώρας) και οποιαδήποτε συνδυασμένη μελέτη και διαχείριση υδάτων στην υδρολογική λεκάνη δεν νοείται χωρίς την συμμετοχή του Υδρογεωλόγου. Οι ίδιες αυτές υδρογεωλογικές συνθήκες ελέγχουν επίσης και τα θέματα που είναι σχετικά με την ποιότητα των υδάτων και την διάδοση ή αποκλεισμό των ρύπων. Επίσης το θέμα της υφαλμύρισης, που αποτελεί ιδιαίτερα σοβαρό και δεσμευτικό παράγοντα στα προγράμματα διαχείρισης, απαιτεί, από την φύση του, προφανώς τη συστηματική παρουσία του Υδρογεωλόγου.

Τα υπόγεια νερά, τόσο σημαντικό αντικείμενο σε μια Υπηρεσία Υδάτων, δεν είναι δυνατόν να μη καλύπτονται από μία σωστή επιστημονική στελέχωση της Υπηρεσίας σε Υδρογεωλόγους. Αυτοί εξ άλλου θα τα προστατεύσουν και από την υπερεκμετάλλευση και αυτοί θα συμβάλλουν στην αποκατάσταση του ισοζυγίου τους, το οποίο όπου έχει ανατραπεί έχει δραματικά πλήξει μεγάλες υπόγειες υδροφορίες της χώρας (ο Θεσσαλικός κάμπος αποτελεί μια τέτοια περίπτωση).

Επισημαίνουμε ότι το έμπειρο επιστημονικό προσωπικό (μεγάλο ποσοστό των οποίων είναι Γεωλόγοι 30-40%) που στελέχωνε τις Διευθύνσεις Εγγείων Βελτιώσεων των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων δεν επαρκεί στο να ασκήσει ουσιαστικό έλεγχο στις νόμιμες ή παράνομες γεωτρήσεις και αρδεύσεις, καθώς και στην ποιότητα και την επάρκεια των υδατικών αποθεμάτων των Περιφερειών και Νομών, πόσο μάλλον η στελέχωση που προβλέπεται από τις Κ.Υ.Α. ότι θα προσληφθεί στην ΚΥΥ και στις ΠΔΥ. Πολλοί από αυτούς δυστυχώς σήμερα έχουν μεταταγεί σε άλλες υπηρεσίες των ΝΑ.

Παράλληλα απαιτείται και η ενίσχυση του ΙΓΜΕ που αποτελεί τον κύριο φορέα βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας αλλά και επιστημονικό σύμβουλο της Πολιτείας σε ότι αφορά τις πολιτικές στο χώρο της έρευνας και διαχείρισης των υπογείων υδάτων.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας θεωρεί ως επιβεβλημένη την επανεξέταση των πιο πάνω θεσμικών παρεμβάσεων και τη διεξαγωγή ενός ειλικρινούς διαλόγου στην κατεύθυνση της διεπιστημονικής προσέγγισης του προβλήματος, της άρνησης του αποκλεισμού των γεωτεχνικών και της κατοχύρωσης των αρμοδιοτήτων όλων των υπηρεσιών που εμπλέκονται στην διαχείριση των υδατικών πόρων, προκειμένου να μειωθούν τα προβλήματα και οι εμπλοκές στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης.

Λαμβάνοντας υπ' όψη τις ιδιομορφίες της Χώρας ως προς την κάλυψη των υδατικών αναγκών της, είναι αδιαμφισβήτητο ότι οι γεωτεχνικοί πρέπει να αποτελούν βασικό επιστημονικό κλάδο στη στελέχωση των υπό δημιουργία Διευθύνσεων Υδάτων.

Αυτό καθίσταται αμφίβολο από τις προβλεπόμενες ελάχιστες θέσεις «Γεωτεχνικών» (4 για την Κ.Υ.Υ. και 4 για τις Π.Δ.Υ. σε σύνολο 56 και 23 επιστημόνων αντίστοιχα).

Προτείνουμε την στελέχωση της Κ.Υ.Υ. με 20 γεωτεχνικούς και των Π.Δ.Υ. με 8.

Βιολογική Προστασία και Διαχείριση των Υδάτινων Οικοσυστημάτων*

Χρήστος Νεοφύτου, Καθηγητής

Τμήμα Γεωπονίας Ιχθυολογίας και Υδάτινου Περιβάλλοντος Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

* Η εισήγηση παρουσιάστηκε στο Δεύτερο Διεθνές Συνέδριο: «Περιβάλλον – Βιώσιμη διαχείριση υδατικών πόρων – Προηγμένες τεχνολογίες για την εξοικονόμηση ύδατος την 4η Προγραμματική περίοδο 2007-2013», που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 2 και 3 Ιουλίου 2007 με πρωτοβουλία του Συλλόγου Πολιτικών Μηχανικών Ελλάδας και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Πολιτικών Μηχανικών. Συνδιοργανωτής του συνεδρίου ήταν και το ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Τις τελευταίες δεκαετίες γινόμαστε σχεδόν καθημερινά μάρτυρες ή ακόμα και πρωταγωνιστές γεγονότων υποβάθμισης του φυσικού περιβάλλοντος. Τα προβλήματα αυτά γίνονται όλο και πιο έντονα και η αναγκαιότητα της προστασίας του περιβάλλοντος καθίσταται θέμα πρώτης προτεραιότητας. Η συνειδητοποίηση της απουσίας συνόρων στα σύγχρονα περιβαλλοντικά προβλήματα αφύπνισε τις κοινωνίες, τις κυβερνήσεις, τους οργανισμούς και γενικότερα τη διεθνή κοινότητα.

Παρόλα αυτά, τα περιβαλλοντικά προβλήματα όχι μόνο δε λύνονται, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις γίνονται όλο και πιο έντονα. Η ανεξέλεγκτη ανάπτυξη και οι πολιτικές που υιοθετήθηκαν αντιμετώπιζαν, μέχρι και το πρόσφατο παρελθόν, το φυσικό περιβάλλον ως αγαθό εν αφθονία. Οι υδάτινοι πόροι, αποτελώντας το βασικό μοχλό οικονομικής ανάπτυξης αλλά και οικολογικής ισορροπίας, δέχονται τη μεγαλύτερη πίεση, η οποία αναμένεται να κλιμακωθεί καθώς δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η χρήση τους θα ενταθεί.

Σήμερα, το πολυτιμότερο αγαθό, «η αρχή των πάντων» κατά το Θαλή το Μιλήσιο, για πολλές περιοχές του πλανήτη γίνεται αγαθό εν ανεπαρκεία παρασύροντας στην πορεία του και τους ζωντανούς οργανισμούς που φιλοξενεί. Σχεδόν, όλα τα υδάτινα οικοσυστήματα, εξαιτίας των παρεμβάσεών μας, απέχουν πολύ από τη φυσική τους κατάσταση και οι λίστες των ειδών της χλωρίδας και της πανίδας που κινδυνεύουν με εξαφάνιση μεγαλώνουν συνεχώς. Είναι γνωστό ότι τα υδάτινα οικοσυστήματα και η βιοποικιλότητά τους αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για τη διατήρηση του ανθρώπινου είδους. Παρόλα αυτά, η ανάπτυξη των ανθρώπινων κοινωνιών στηρίζεται στην εξάντλησή τους, με ρυθμούς μάλιστα ιδιαίτερα ανησυχητικούς. Σύμφωνα με μια αρκετά απαισιόδοξη άποψη, αν η απώλεια της βιοποικιλότητας συνεχιστεί με τους σημερινούς ρυθμούς, μέχρι το 2050 οι πληθυσμοί όλων των ειδών που αλιεύονται σήμερα θα καταρρεύσουν, θα μειωθεί δηλαδή ο πληθυσμός τους κατά 90%.

Η βασική αιτία της υποβάθμισης και της μείωσης της βιοποικιλότητας των υδάτινων οικοσυστημάτων είναι η απεριόριστη πίεση που δέχεται από την ανθρώπινη δραστηριότητα. Σύμφωνα με την Παγκόσμια Επιτροπή Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Εθνών (Geo-3), οι ανθρωπογενείς επιπτώσεις ευθύνονται για τη μείωση του 89% του πληθυσμού των απειλούμενων πουλιών, του 83% των απειλούμενων θηλαστικών και του 15% των απειλούμενων φυτών. Οι πιέσεις αυτές μπορεί να είναι **άμεσες** και να προέρχονται από την υπερεκμετάλλευση των υδάτινων οικοσυστημάτων, την υπεραλίευση των αλιευτικών αποθεμάτων και την εισβολή του ανθρώπου στους φυσικούς οικοτόπους ή **έμμεσες** και να οφείλονται στη συνεχιζόμενη ρύπανση των υδάτινων οικοσυστημάτων, την υποβάθμιση των φυσικών ενδιαιτημάτων ή ακόμα και τη μετατροπή των χρήσεων τους. Όλα τα παραπάνω σε συνδυασμό με τις κλιματικές αλλαγές που διαδραματίζονται στον πλανήτη και την αύξηση του πληθυσμού της γης και των αναγκών τους, διαφαίνεται ότι θα αυξήσουν τον κίνδυνο απώλειας οικοτόπων και ειδών.

Ο σύγχρονος άνθρωπος εμφανίζεται να είναι επικίνδυνα σπάταλος και να «καταναλώνει» περισσότερο από ποτέ τη φύση και ότι αυτή του προσφέρει. Κοινή πεποίθηση αποτελεί πλέον η διαπίστωση ότι οι θάλασσες του πλανήτη υφίστανται εξαντλητική εκμετάλλευση. Για παράδειγμα αναφέρω τη συνολική αλιευτική παραγωγή του βορειοδυτικού Ατλαντικού που έχει μειωθεί περίπου 30% κατά μέσα στα τελευταία 20 χρόνια και επίσης είδη όπως ο σολομός, ο βακαλάος του Βόρειου Ατλαντικού, τα μακροφύκη κ.λπ. έχουν υποστεί δραματική μείωση. Η άσκηση της αλιείας με μη επιλεκτικά εργαλεία και με τη συνδρομή της τεχνολογίας έχει οδηγήσει στην υπεραλίευση των ιχθυοαποθεμάτων, ενώ η χρήση επιλεκτικών εργαλείων οδηγεί στο θάνατο πολλά θαλάσσια θηλαστικά και χελώνες. Η υπεραλίευση των ωκεανών εκτός από τη μείωση του πληθυσμού ορισμένων ειδών μπορεί να οδηγήσει και σε μεγαλύτερες αλλαγές τόσο των οικοσυστημάτων όσο και βιοκοινωνιών. Έτσι, για παράδειγμα η μείωση ενός είδους μπορεί να οδηγήσει στην υπερβολική αύξηση ενός άλλου και τη διατάραξη της οικολογικής ισορροπίας. Η απώλεια της βιοποικιλότητας

των υδάτινων οικοσυστημάτων δεν πρέπει να σχετίζεται όμως μόνο με την υπεραλίευση. Η εισβολή του ανθρώπου στους φυσικούς οικοτόπους έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια των ενδιαιτημάτων πολλών ειδών υδρόβιας χλωρίδας και πανίδας. Η αντικατάσταση ολόκληρων οικοτόπων από οικισμούς, λιμάνια, τουριστικές και λοιπές κατασκευές, από γεωργικές καλλιέργειες, βοσκότοπους και φυτείες καθώς και από ορυχεία και λατομεία, η διατάραξη του κύκλου του νερού με την ανάληψη μεγάλων υδραυλικών έργων, η απουσία εγκαταστάσεων βιολογικού καθαρισμού, η αποξήρανση πολλών υδάτινων οικοσυστημάτων και η απουσία ενός ολοκληρωμένου χωροταξικού σχεδιασμού, έχει συρρικνώσει τα φυσικά ενδιαιτήματα, με την παράκτια ζώνη να δέχεται τις μεγαλύτερες πιέσεις.

Από την άλλη πλευρά οι υδάτινοι πόροι για πολλά χρόνια αντιμετωπιζόνταν ως σκουπιδοτόποι και χώρος εναπόθεσης των αποβλήτων των ανθρώπινων κοινωνιών. Όμως, σχετικά πρόσφατα έχει συνειδητοποιηθεί ότι όσο μεγάλοι και αν είναι οι ωκεανοί, δεν μπορούν να απορροφήσουν τις ποσότητες των απορριμμάτων που φτάνουν σε αυτούς. Μάθαμε επίσης ότι κάποια απόβλητα ακόμα και σε πολύ μικρές συγκεντρώσεις μπορούν να προκαλέσουν σημαντικές επιδράσεις στην ποιότητα των υδάτινων οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας που φιλοξενούν. Η ρύπανση των θαλασσών από ακατέργαστο πετρέλαιο από πλατφόρμες γεωτρήσεων ή ατυχήματα, ραδιενεργά απόβλητα, χημικές ουσίες που φτάνουν στα υδάτινα οικοσυστήματα, απόβλητα και απορρίμματα προϊόν της καθημερινής ανθρώπινης δραστηριότητας, θερμική ρύπανση κ.λπ. είναι ορισμένες από τις βασικές αιτίες απώλειας υδρόβιων οργανισμών ή και ολόκληρων οικοτόπων. Έτσι για παράδειγμα η συσσώρευση υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων στα επιφανειακά και στα υπόγεια ύδατα έχει άμεσες συνέπειες στην πανίδα που ζει σε αυτά, με τα οστρακόδερμα και τα μαλάκια να πλήττονται περισσότερο γιατί βρίσκονται σε μεγαλύτερα βάθη όπου η συγκέντρωση των φυτοφαρμάκων είναι μεγαλύτερη.

Η αλλοίωση των υδάτινων οικοσυστημάτων πολλές φορές είναι αποτέλεσμα της ανθρώπινης δραστηριότητας στο πλαίσιο της διαχείρισής τους, με τη μεταβολή των παραγόντων που σχετίζονται με το υδατικό καθεστώς τους. Έτσι, για παράδειγμα, η δημιουργία οποιοδήποτε έργου που τροποποιεί το υδατικό καθεστώς των τρεχούμενων υδάτινων όγκων που βρίσκονται στα κατάντη του είναι σε θέση να μεταβάλει τη σύνθεση της βιοποικιλότητάς τους.

Η μείωση της στάθμης των υδάτων ενός ποταμού δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στην αναπαραγωγή των ψαριών, λόγω της αδυναμίας τους να προσεγγίσουν τους τόπους αναπαραγωγής τους ή της απώλειας των χώρων εναπόθεσης των αυγών τους. Αντίθετα η αύξηση της στάθμης των υδάτων και της ταχύτητας ροής τους μπορεί να συνοδεύεται με παράσυρση οργανισμών όπως τα μακρόφυτα, τα μακροσπόνδυλα κ.λπ. αλλά και μικρών ψαριών καθώς και των αυγών τους. Συνεπώς, η διαχείριση της στάθμης του νερού και η κατασκευή έργων υποδομής μπορεί να

επηρεάσει όχι μόνο τα υδάτινα οικοσυστήματα στα οποία αναφέρεται, αλλά και την ευρύτερη περιοχή τους, ενθαρρύνοντας ή αποθαρρύνοντας τα είδη των οργανισμών που θα εποικήσουν σε αυτόν.

Είναι φανερό ότι το παραδοσιακό μοντέλο διαχείρισης των υδάτινων οικοσυστημάτων που στηρίζεται σε μια καθαρά τεχνοκρατική αντίληψη, σύμφωνα με την οποία πρωταρχικής σημασίας ζήτημα είναι η οικονομική ανάπτυξη σε συνδυασμό με την τεχνολογική πρόοδο έχει φέρει τα υδάτινα οικοσυστήματα σε οριακό σημείο. Είναι αδύνατον να εκτιμηθούν οι πραγματικές συνέπειες της απώλειας της βιοποικιλότητας γιατί η σημασία της διατήρησής της σε ορισμένες περιπτώσεις δεν είναι προφανής. Παρόλα αυτά θα μπορούσαμε να πούμε ότι η σημασία της προστασίας των υδάτινων οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητάς τους σχετίζεται άμεσα με την αξία τους, δηλαδή:

1. Τις υπηρεσίες που μπορούν να προσφέρουν στο οικοσύστημα μέσα από την εξασφάλιση της βιολογικής ισορροπίας, την απορύπανση κ.λπ.
2. Την προσφορά τους στον άνθρωπο, μέσα από την τροφοδότησή του με τροφή, πηγές γενετικής ποικιλότητας, πρώτη ύλη για φάρμακα κ.λπ.
3. Την κοινωνική - ηθική τους συμβολή, καθώς τα άτομα ως μέρος του οικοσυστήματος θα πρέπει να μάθουν να το σέβονται.

Πέρα όμως από τις ηθικές αξίες και τις αισθητικές προσεγγίσεις του θέματος, είναι σαφές ότι η απώλεια της βιοποικιλότητας έχει σημαντικό οικονομικό και κοινωνικό κόστος. Η απώλεια της βιοποικιλότητας είτε αυτή είναι των ειδών, των γονιδίων, των οικοσυστημάτων, των πολιτισμών κ.λπ. μειώνει τις δυνατότητές μας για να ανταπεξέλθουμε στις μελλοντικές αλλαγές των περιβαλλοντικών συνθηκών. Η βιοποικιλότητα διαμορφώνει τη ζωή μας σε καθημερινή βάση και αποτελεί αναντικατάστατο, ζωτικό πόρο για τον καθένα μας, τις οικογένειες, τις κοινωνίες και τα έθνη στο παρόν και στο μέλλον και είναι αναγκαίο έστω και σήμερα να πάρουμε μέτρα για την ορθολογική διαχείριση και προστασία των υδάτινων οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας που θα προβλέπουν αυστηρές κυρώσεις σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης. Δεν είναι δυνατόν, για παράδειγμα, η χώρα μας να μην έχει ακόμα συμμορφωθεί στην ευρωπαϊκή νομοθεσία και να υπάρχουν πόλεις που στερούνται εγκαταστάσεων βιολογικού καθαρισμού. Ούτε μπορώ να δεχθώ ότι ακόμα και σήμερα γίνεται κατάχρηση των φυτοφαρμάκων,. Θα πρέπει επιτέλους να προχωρήσουμε στον περιορισμό της χρήσης αυτών των ουσιών ακόμα και αν χρειαστεί να δίνονται μόνο με ειδική άδεια.

Η προστασία της βιοποικιλότητας των υδάτινων οικοσυστημάτων εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο της διαχείρισης και προστασίας της βιοποικιλότητας, με κυρίαρχο ζήτημα την προστασία ιδιαίτερων ή κρίσιμων παράκτιων οικοτόπων. Τα μέτρα προστασίας και διατήρησης της βιοποικιλότητας θα πρέπει να αναφέρονται τόσο σε in-situ (διατήρηση στη φυσική θέση) όσο και στην ex-situ (διατήρηση εκτός φυσικής θέσης) προσεγγίσεις.

Στις in-situ προσεγγίσεις περιλαμβάνονται πρακτικές που στοχεύουν στη διατήρηση ειδών, γενετικών ποικιλιών στο φυσικό τους περιβάλλον. Συχνά για το λόγο αυτό θεσμοθετούνται προστατευόμενες περιοχές, αλιευτικά καταφύγια κ.λπ. στα οποία λαμβάνονται ειδικά μέτρα προστασίας. Είναι προφανές ότι τα μέτρα αυτά δεν θα πρέπει να λαμβάνονται μόνο στο στενό περιβάλλον των προστατευόμενων περιοχών γιατί όσα συμβαίνουν στο ευρύτερο περιβάλλον των περιοχών αυτών αναπόφευκτα επιδρούν και σε αυτές.

Αντίθετα στις ex-situ προσεγγίσεις περιλαμβάνονται πρακτικές που σκοπό έχουν τη μεταφορά των απειλούμενων ειδών εκτός του φυσικού τους περιβάλλοντος. Σε αυτήν την κατηγορία εντάσσονται η δημιουργία τραπεζών σπόρων, ανάλογων καλλιεργειών, η αναπαραγωγή ζώων σε εργαστήρια κ.λπ.

Βέβαια η προστασία των υδάτινων οικοσυστημάτων προϋποθέτει την ύπαρξη σχεδίων που θα στοχεύουν στην αειφορική τους διαχείριση. Το πρόβλημα της ορθολογικής διαχείρισης και εκμετάλλευσης των υδάτινων οικοσυστημάτων απασχόλησε από νωρίς τη διεθνή κοινότητα. Η διατήρηση των υδάτινων οικοσυστημάτων αποτελεί στόχο πολλών τοπικών, κρατικών και διεθνών προγραμμάτων, τα οποία είναι αφιερωμένα στην προστασία των ειδών και των ενδιαιτημάτων που αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της εξαφάνισής τους. Έτσι, ορισμένες χώρες έχουν καθορίσει τον τύπο και την ποσότητα των ρύπων που επιτρέπεται να φτάνουν στα υδάτινα οικοσυστήματα, έχει απαγορευτεί η εξόρυξη πετρελαίου κατά μήκος των ακτών, άρχισε να ρυθμίζεται με οικολογικούς όρους η εμπορική αλιεία, έχουν ιδρυθεί καταφύγια άγριας ζωής, θαλάσσια πάρκα και φυσικά εκτροφεία κ.λπ.

Η Ε.Ε. από πολύ νωρίς εξέφρασε τις ανησυχίες της για την προστασία των υδάτινων οικοσυστημάτων μέσα από μια σειρά οδηγιών, με αποκορύφωμα το Εα Κοινοτικό Πρόγραμμα Πολιτικής και Δράσης που ως στόχο είχε την αειφορική χρήση των φυσικών πόρων. Ταυτόχρονα η Ε.Ε. έχει εκδώσει και ένα μεγάλο αριθμό οδηγιών που αφορούν την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τη χρήση και την προστασία των διασυνοριακών ρεμάτων και των διεθνών λιμνών. Το δίκτυο ΦΥΣΗ 2000 αποτελεί ένα από τα πιο φιλόδοξα ευρωπαϊκά προγράμματα για την προστασία της φύσης. Η δημιουργία του είναι αποτέλεσμα πολύχρονων προσπαθειών των κυβερνήσεων των κρατών μελών, των περιβαλλοντικών οργανώσεων και των πολιτών. Στη συνέχεια με την οδηγία πλαίσιο 2000/60 η Ε.Ε. θεσμοθέτησε μια σειρά νέων προσεγγίσεων για την αντιμετώπιση πολλών κινδύνων που σχετίζονται με τη σωστή διαχείριση των υδάτινων πόρων. Η οδηγία αυτή αποτελεί ένα από τα εξελιγμένα παραδείγματα περιβαλλοντικής νομοθεσίας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Το 2007 η παγκόσμια ημέρα υδροβιότοπων είχε θέμα «Υγρότοποι και Αλιεία» και σλόγκαν «Fish for tomorrow?», αναγνωρίζοντας τη σπουδαιότητα της αλιείας για τον πλανήτη μας και τη λήψη μέτρων για την προστασία αλλά και τη διαχείρισή τους.

Στη χώρα μας γίνονται προσπάθειες προς την κατεύθυνση αυτή, όμως είναι αναγκαίο τα άτομα που λαμβάνουν αποφάσεις να αναρωτηθούν για το αν ο υδάτινος αυτός πόρος, αλλά και το περιβάλλον του, επιδέχεται μια φόρτιση ανθρωπογενούς όχλησης και να εξετάζουν τις συνέπειες των ενεργειών τους και το περιβαλλοντικό, και όχι μόνο, κόστος μιας τέτοιας ενέργειας. Για την υιοθέτηση συνεπώς μιας αποτελεσματικής πολιτικής για τη διαχείριση των υδάτινων οικοσυστημάτων απαιτείται κατ' αρχήν να διερευνηθούν και να προσδιοριστούν οι ευαίσθητες σχέσεις που διέπουν τα οικοσυστήματα αυτά, να προσδιοριστεί το «άριστο» επίπεδο όχλησής τους και στη συνέχεια να διερευνηθούν τα μέτρα μέσω των οποίων μπορεί να επιτευχθεί το επίπεδο αυτό.

Το ερώτημα, όμως, που τίθεται σε αυτήν την περίπτωση είναι: «μέχρι ποιο βαθμό μπορούν οι κυβερνήσεις να περιορίσουν την υποβάθμιση των υδάτινων πόρων;» Ο πλήρης περιορισμός της ρύπανσής τους σε κάποιες περιπτώσεις είναι ανέφικτος. Η ρύπανσής τους πολλές φορές συνδέεται με την παραγωγή και κατανάλωση μεγάλου αριθμού αγαθών και υπηρεσιών. Το παραπάνω ερώτημα λοιπόν τίθεται διαφορετικά: «ποιό είναι το μέγιστο («άριστο») επίπεδο όχλησης των υδάτινων οικοσυστημάτων;» Δηλαδή, ποιός είναι ο άριστος βαθμός υποβάθμισης των υδάτινων οικοσυστημάτων ή της προστασίας τους με βάση διάφορες οικονομικές, τεχνολογικές, κοινωνικές, ψυχολογικές και άλλες παραμέτρους, σε μια κοινωνία σε δεδομένη χρονική στιγμή.

Θεωρητικά, η διαδικασία προσδιορισμού του «άριστου» επιπέδου όχλησης των υδάτινων οικοσυστημάτων θα πρέπει να βασίζεται στη σύγκριση του κοινωνικού οφέλους που δημιουργεί η προστασία τους και του κοινωνικού κόστους που συνεπάγεται αυτή. Μιλάμε, δηλαδή, για το σημείο εκείνο, στο οποίο το κόστος της παραπέρα καταπολέμησης της ρύπανσης των υδάτων αρχίζει να ξεπερνά τα οφέλη που αυτή δημιουργεί.

Ο προσδιορισμός του άριστου επιπέδου περιορισμού της ρύπανσης, ενώ με μια πρώτη ματιά φαίνεται να είναι σχετικά εύκολος, στην πράξη συναντά σημαντικές δυσκολίες. Πρακτικά ο προσδιορισμός του κόστους και του οφέλους που συνεπάγεται η καταπολέμηση της ρύπανσης των

υδάτινων οικοσυστημάτων είναι δύσκολος. Μόνο ένα μικρό μέρος του κόστους και του οφέλους μπορεί να υπολογιστεί άμεσα. Επομένως το βασικό ερώτημα που προκύπτει είναι το πώς θα κατανεμηθούν οι υδάτινοι πόροι μεταξύ της χρήσης (όχλησης) και της προστασίας τους.

Η λήψη αυτής της απόφασης προϋποθέτει τη γνώση της οικονομικής αξίας της ευημερίας που προκύπτει από την οικονομική δραστηριότητα και την παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών από τη μια μεριά αλλά και από τη διατήρηση των υδάτινων οικοσυστημάτων από την άλλη.

Η επίτευξη της αειφορικής διαχείρισης των υδάτινων οικοσυστημάτων, με την ταυτόχρονη δίκαιη κατανομή τους στις διάφορες χρήσεις για τη διατήρηση της ανάπτυξης και την προστασία τους, αποτελεί την πραγματική πρόκληση των κυβερνήσεων διεθνώς. Όμως, η διαχείριση των υδάτινων οικοσυστημάτων αποτελεί ένα δυναμικό σύστημα δράσεων και ο τρόπος αντιμετώπισής τους από τις διάφορες κυβερνήσεις εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το επιστημονικό και τεχνολογικό επίπεδό τους καθώς και την κουλτούρα τους. Κάθε σχέδιο διαχείρισης των υδάτινων οικοσυστημάτων θα πρέπει να αναφέρετε στην παροχή του νερού, τον έλεγχο της ρύπανσης, την αποτροπή των πλημμυρών, την παραγωγή ενέργειας, την αλιεία, την αναψυχή κ.λπ. Όλοι αυτοί οι τομείς θα πρέπει να σχετίζονται τόσο μεταξύ τους όσο και με άλλους τομείς της οικονομίας όπως η γεωργία, η δασοπονία, ο τουρισμός κ.λπ. Μόνο με αυτόν τον τρόπο θα επιτευχθεί η όσο το δυνατόν ορθολογικότερη αξιοποίηση των υδάτινων οικοσυστημάτων και θα εξασφαλισθεί η προστασία τους.

Βέβαια κάτι τέτοιο προϋποθέτει εξειδικευμένες γνώσεις, που σχετίζονται τόσο με την αλληλεξάρτηση του υδρολογικού καθεστώτος και της βιωτής όσο και με τις επιπτώσεις κάθε διαχειριστικού μέτρου στην ισορροπία του οικοσυστήματος. Τα υδάτινα οικοσυστήματα είναι βιοδυναμικά οικοσυστήματα, στα οποία η έββια και η αβιοτική ύλη βρίσκονται σε κατάσταση αλληλεξάρτησης και αλληλεπίδρασης. Με την πάροδο του χρόνου μάλιστα διαμορφώνεται μια σχετικά σταθερή σχέση μεταξύ των στοιχείων αυτών, η οποία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη διατήρηση της παραγωγικής τους ικανότητας. Συνεπώς, πριν από τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ισχυρή και ταυτόχρονα ευάλωτη σχέση που υπάρχει μεταξύ των στοιχείων των υδάτινων οικοσυστημάτων αλλά και των εξωτερικών οικονομικών που θα προκληθούν από αυτή μας την ενέργεια. Η γνώση της αλληλεξάρτησης υδρολογικού καθεστώτος και βιωτής είναι ίσως η βάση για την αειφορική διαχείριση των υδάτινων οικοσυστημάτων.

Συνεπώς, η λήψη μέτρων διαχείρισης των υδάτινων οικοσυστημάτων θα πρέπει να γίνεται κατόπιν μελετών, με τη βοήθεια των οποίων θα υπολογίζεται η ελάχιστη τιμή παροχής και στάθμης των ποταμών και των λιμνών που απαιτείται για τη διατήρηση της βιολογικής ισορροπίας. Διαφορετικά ο κίνδυνος κατάρρευσής τους δεν αποτελεί σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Σύμφωνα με ορισμένους επιστήμονες η βασική αιτία υποβάθμισης των υδάτινων

οικοσυστημάτων δεν είναι η ανομβρία που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια αλλά ο τρόπος διαχείρισής τους. Για το λόγο αυτό οι στόχοι ενός σχεδίου διαχείρισής τους θα πρέπει να είναι οι:

1. εξασφάλιση επαρκούς ποσότητας νερού αλλά και κατάλληλης για τη χρήση του στη γεωργία, βιομηχανία, παραγωγή ενέργειας, κάλυψη οικιακών αναγκών κ.λπ.,
2. αντιμετώπιση της ρύπανσης,
3. αποτροπή των έντονων και ακραίων φαινομένων, όπως οι πλημμύρες ή η ξηρασία,
4. διατήρηση της βιοποικιλότητας.

Οι βασικές αρχές στις οποίες θα πρέπει να στηρίζεται κάθε σχέδιο διαχείρισης των υδάτινων οικοσυστημάτων είναι οι:

- βιώσιμη ανάπτυξή τους,
- προστασία τους,
- ορθολογική κατανομή μεταξύ των διάφορων χρήσεών τους και
- ορθολογική κατανομή τους μεταξύ του παρόντος και του μέλλοντος.

Κλείνοντας και πριν σας ευχαριστήσω θα ήθελα να επισημάνω ότι παρόλο που σε πολλές περιοχές παγκοσμίως είναι έντονο το πρόβλημα της λειψυδρίας και της υποβάθμισης των υδάτινων οικοσυστημάτων, το γεγονός αυτό δεν μας συγκλονίζει όσο μια ενεργειακή κρίση. Παρόλα αυτά, δεν είναι λίγοι αυτοί που υποστηρίζουν ότι ο επόμενος παγκόσμιος πόλεμος θα γίνει για το νερό, κάτι τέτοιο δεν το γνωρίζω και δεν μπορώ να το υποστηρίξω, όμως σίγουρα γνωρίζω ότι μηνύματα που δέχεται σήμερα η ανθρωπότητα από διάφορες περιοχές κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου. Αν συνεχίσουμε να μην τα ακούμε ή να μην καταφέρνουμε να τα ερμηνεύσουμε, στο μέλλον θα αντιμετωπίσουμε περιστατικά που θα θέτουν σε κίνδυνο την παγκόσμια οικονομική ευρωστία, τα αποθέματα τροφής και συνεπώς και την ίδια μας την ύπαρξη. Είναι καιρός να ιεραρχήσουμε διαφορετικά τις αξίες μας και την αντίληψή μας για τη φύση και να υιοθετήσουμε μια νέα προσέγγιση που θα αναγνωρίζει τον πολυδιάστατο χαρακτήρα των υδάτινων οικοσυστημάτων και θα τα αποδέχεται ως «φυσική κληρονομιά και κεφάλαιο», των οποίων η προστασία θα πρέπει να είναι ο μοναδικός στόχος κάθε περιβαλλοντικής πολιτικής.

ΕΦΕΤ και Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Η Διοικούσα
Επιτροπή του
Παραρτήματος
Κρήτης του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
απέστειλε
ανακοίνωση στα
τοπικά ΜΜΕ με την
οποία χαιρετίζει την
απόφαση του
Υπουργείου
Αγροτικής
Ανάπτυξης και
Τροφίμων έστω και
με καθυστέρηση
τριών χρόνων, από
την αρχική
μετονομασία του, να
προχωρήσει στην
ανάληψη από
μέρους του των
ελέγχων του ΕΦΕΤ
που αφορούν τα
τρόφιμα ζωικής
προέλευσης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων έστω και με καθυστέρηση τριών χρόνων, από την αρχική μετονομασία του, να προχωρήσει επιτέλους στην ανάληψη από μέρους του των ελέγχων του ΕΦΕΤ που αφορούν τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης. Η ΔΕ του ΓΕΩΤΕΕ/Π.Κρήτης χαιρετίζει την απόφαση αυτή, γιατί κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση και δίδει πραγματικό περιεχόμενο στη προσθήκη της λέξης «τροφίμων» στο τίτλο του Υπουργείου. Η ανάγκη της υπαγωγής των ελέγχων των τροφίμων σ' ένα ενιαίο και καλά στελεχωμένο φορέα είχε επισημανθεί εξ άλλου πολύ έγκαιρα από το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο, το οποίο μάλιστα είχε πολλές φορές επισημάνει την ανάγκη της υπαγωγής του ΕΦΕΤ στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Τα κενά που παρουσιάζονται τα τελευταία χρόνια στο τομέα των ελέγχων, φαίνεται να έπεισαν τη κυβέρνηση για την ορθότητα της αρχικής πρότασης των γεωτεχνικών. Καλούμαι τη κυβέρνηση να παραμείνει σταθερή στην επιλογή της αυτή, να προχωρήσει στην ολοκλήρωσή της με την υπαγωγή όλου του ΕΦΕΤ στις αρμοδιότητες του ΥΑΑ&Τ και να μην υποκύψει στις πιέσεις που ήδη άρχισαν να ασκούνται για την ανατροπή της. Καλούμαι επίσης τις δυνάμεις της αντιπολίτευσης να στηρίξουν τη κυβερνητική αυτή επιλογή. Η ασφάλεια και ποιότητα των τροφίμων, είναι πολύ σοβαρή υπόθεση, αφορά το σύνολο της κοινωνίας και δεν μπορεί ούτε πρέπει να υποτάσσεται σε μικροπολιτικές σκοπιμότητες ή σκοπιμότητες της πολιτικής συγκυρίας. Οι αντιδράσεις κάποιων στελεχών του ΕΦΕΤ είναι μεν κατανοητές, αλλά δεν μπορούν να αποκρύψουν τον εντελώς συντηνιακό χαρακτήρα τους.

Τέλος η ΔΕ του ΓΕΩΤΕΕ/Π.Κρήτης επισημαίνει ότι η ανάθεση της όλης ελεγκτικής διαδικασίας στις υπηρεσίες των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων κινδυνεύει να μετατραπεί σε κενό γράμμα στο βαθμό που δεν θα αντιμετωπιστεί με επάρκεια το πρόβλημα της στελέχωσής τους με το αναγκαίο προσωπικό. Πιστεύουμε ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου γνωρίζει το πρόβλημα και θα πράξει ό,τι είναι απαραίτητο για την αντιμετώπισή του. Πιστεύουμε επίσης ότι ανάλογη θα είναι και η συμπεριφορά των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

Από την κοιτασματολογική έρευνα μέχρι την μεταλλευτική παραγωγή, κοινωνία και περιβάλλον συνηγορούν στην βιώσιμη εκμετάλλευση των ορυκτών πρώτων υλών

Νικόλαος Αρβανιτίδης

Δρ. Οικονομικός Γεωλόγος, Αξιολογητής Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων

ΑΡΘΡΑ

Η διαχρονική εκμετάλλευση και βιομηχανική αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου έχει καθοριστική συμβολή στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Ευρώπης. Πολλά ορυκτά και πετρώματα αποτελούν βασικές πρώτες ύλες στην οικοδομική δράση και την κατασκευή δρόμων, τα περισσότερα μέταλλα χρησιμοποιούνται στην παραγωγή αυτοκινήτων και κινητών τηλεφώνων, ενώ συγκεκριμένα ορυκτά έχουν ειδικές εφαρμογές στην γεωργία, στα φάρμακα και άλλα βιομηχανικά προϊόντα. Υπολογίζεται ότι κάθε ευρωπαίος πολίτης καταναλώνει έμμεσα 16 τόνους ορυκτών τον χρόνο, ενώ την ίδια στιγμή η ευρωπαϊκή εξορυκτική βιομηχανία(εξαιρουμένων των ενεργειακών πρώτων υλών)παρουσιάζει ετήσιο προϋπολογισμό 30 δις ευρώ και απασχολεί άμεσα 260000 εργαζόμενους. Λαμβάνοντας υπόψη και την παράλληλη απασχόληση που προκύπτει, εκτιμάται ότι το μέγεθος αυτό είναι τετραπλάσιο. Από την άλλη πλευρά, είναι γνωστό ότι η μεταλλευτική παραγωγή ενδέχεται να προκαλέσει ανεπιθύμητες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όταν δεν υπάρχει ελεγχόμενη λειτουργία και συστηματική παρακολούθηση. Τα σχετικά πρόσφατα ατυχήματα διαρροής μεταλλευτικών αποβλήτων από τις «χωματερές» των ορυχείων Aznalcollar (Ισπανία) και Baia Mare(Ρουμανία), σε συνδυασμό με την εκτεταμένη διασπορά επικίνδυνων ρύπων προέτειναν την ανησυχία της κοινής γνώμης και έπληξαν για άλλη μια φορά την δημόσια εικόνα της μεταλλευτικής βιομηχανίας. Το γεγονός αυτό και η γενικότερα επιφυλακτική στάση των πολιτών απέναντι στην βιομηχανία τα τελευταία περίπου δεκαπέντε χρόνια, είχε σαν αποτέλεσμα την απαίτηση θεσμοθέτησης ευρωπαϊκών πολιτικών για περισσότερο ανταγωνιστική, κοινωνική και περιβαλλοντική παραγωγή. Στο πλαίσιο αυτό, η ευρωπαϊκή επιτροπή εξέδωσε σειρά αποφάσεων και στρατηγικών επιλογών που προωθούν την βιώσιμη ανάπτυξη της μεταλλευτικής βιομηχανίας. Σε όλες τις περιπτώσεις η διαφάνεια, ο διάλογος και η δημόσια αντιπαράθεση με τους κοινωνικούς εταίρους βρίσκονται στο επίκεντρο των νέων θεσμικών αναζητήσεων. Η ευρωπαϊκή μεταλλευτική βιομηχανία (συμπεριλαμβανομένης και της ελληνικής) ανταποκρίθηκε θετικά στις προκλήσεις αυτές συμμετέχοντας σε πρωτοβουλίες που συχνά ανέλαβε και προώθησε η ίδια, σχετικά με ερευνητικές, παραγωγικές και διοικητικές δράσεις για την έκδοση Θεματικής Στρατηγικής Βιώσιμης Εκμετάλλευσης των Ορυκτών Πρώτων Υλών, την σύσταση Ευρωπαϊκής Τεχνολογικής Πλατφόρμας για Βιώσιμες Ορυκτές Πρώτες

Ύλες, την ανάδειξη Δεικτών Βιώσιμης Ανάπτυξης της Μεταλλευτικής Παραγωγής κ. α. Όλες οι τρέχουσες ενέργειες είναι συμβατές με τους τρεις πυλώνες της βιώσιμης ανάπτυξης για προστασία του περιβάλλοντος (π. χ. αποφυγή χρήσης επικίνδυνων ουσιών), κοινωνική συνοχή (π.χ. ανοικτή επικοινωνία με τις τοπικές κοινωνίες)και ανταγωνιστική και επιχειρηματικά υπεύθυνη παραγωγική διαδικασία(π. χ. υγιείς και ασφαλείς εργασιακές συνθήκες, ορθολογική χρήση γης). Όλα αυτά συμβαίνουν σε μια περίοδο ιδιαίτερα ευνοϊκή για την αγορά των μετάλλων, ενώ την ίδια στιγμή η προώθηση της ευρωπαϊκής νομοθεσίας «REACH» για την προστασία των καταναλωτών από επικίνδυνες χημικές ουσίες, ενδέχεται να περιορίσει σε μεγάλο βαθμό την εισαγωγή μεταλλευτικών προϊόντων από τρίτες χώρες, αφού η ποιότητα τους δεν πληροί τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές. Αυτό σημαίνει ότι η Ε. Ε. θα χρειασθεί περισσότερο από κάθε άλλη φορά να υποστηρίξει, να προωθήσει και ν' αναπτύξει την εγχώρια μεταλλευτική της παραγωγή. Οι πολίτες καλούνται με την σειρά τους να συνδράμουν σε μια ελεγχόμενη και βιώσιμη λειτουργία της εξορυκτικής βιομηχανίας, Πολλές από τις ανάγκες της Ε. Ε. σε πρώτες ύλες, που σήμερα εξαρτώνται σε σημαντικό βαθμό από εισαγόμενα μεταλλικά και βιομηχανικά ορυκτά, θα πρέπει πλέον να καλυφθούν με την προοδευτική εκμετάλλευση ευρωπαϊκών κοιτασμάτων. Ακόμη οι ανάγκες αυτές τείνουν διαρκώς αυξανόμενες αφού με την είσοδο της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, το 2007 η το 2008, το καταναλωτικό δυναμικό της Ευρώπης των 27 θα πλησιάσει τον πληθυσμό των 490εκ. (ξεπερνά τον αμερικανικό και τον ιαπωνικό μαζί), ενώ το αντίστοιχο ΑΕΠ θα κυμανθεί στα 14290 δις δολ., μεγαλύτερο από τα 13943 των Η. Π. Α. Τα συγκεκριμένα μεγέθη, σε συνδυασμό με την αδυναμία τρίτων χωρών να προσαρμοσθούν έγκαιρα και αποτελεσματικά στις αυστηρές κοινωνικές και περιβαλλοντικές πολιτικές της Ευρώπης δείχνουν ότι η Ε. Ε. επιβάλλεται να επιταχύνει την αξιοποίηση των κοιτασμάτων της προς όφελος της ευημερίας και της ποιότητας ζωής των πολιτών της. Στην πορεία αυτή η χώρα μας μπορεί να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο αφού κυριαρχεί ήδη στην ευρωπαϊκή παραγωγή αλουμινίου, νικελίου, μπεντονίτη, λευκόλιθου ενώ παράλληλα διαθέτει πλούσια κοιτάσματα χαλκού, ψευδαργύρου, μολύβδου, χρυσού και αργύρου. Η αξιοποίηση των τελευταίων διαθέτει παραγωγική και ανταγωνιστική δυναμική που μπορεί να συμβάλλει καθοριστικά στην περιφερειακή ανάπτυξη και απασχόληση.

Πώς η Εδαφοσειρά Αναφοράς καθορίζει τις χρήσεις των γαιών και την ορθολογική & αειφορική διαχείριση των εδαφικών & υδατικών πόρων

Μαργαρίτης Γ.
Τούλιος
Γεωπόνος –
Ερευνητής,
ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε., ΙΧΤΕΛ

Οι Εδαφοσειρές Αναφοράς Μελούνα ΑΣ αργιλοπηλώδης & Κάμπος ΓΜΣ αμμοαργιλοπηλώδης αποτελούν **χαρακτηριστικά παραδείγματα** διαφορετικών γεωργικών γαιών με έντονες αντιθέσεις, οι οποίες και καθορίζουν τη χρήση, το είδος και τον τρόπο καλλιέργειας, τις ανάγκες θρέψης και τις αρδευτικές ανάγκες προς αποφυγή της σπατάλης του πολύτιμου νερού. Ακόμα καθορίζουν την ανάπτυξη και την παραγωγικότητα των φυτών και προσδιορίζουν λύσεις ορθολογικής και οικολογικής διαχείρισης του Αγροοικοσυστήματος, προς όφελος των γεωργών και της αειφορίας των φυσικών πόρων. Προς τούτο έχουν συλλεχθεί εδαφολογικές πληροφορίες, για τον εδαφολογικό και τους θεματικούς χάρτες (**έκδοση Γ.Ι.Σ. κλ. 1:20.000**) στα πλαίσια της «Εδαφολογικής Μελέτης του ομαδικού αμπελώνα του συν/σμού <Μελούνα Ολύμπου>» Μ. Τούλιος, Χ. Μακρίδης, Ε. Βαβουλίδου, εργασίας που ανακοινώθηκε στο 5ο Πανελλήνιο Εδαφολογικό Συνέδριο, Ξάνθη 25 – 27 Μαΐου 1994 Πρακτικά σελ. 584 - 601.

Οι Εδαφοσειρές αυτές βρίσκονται σε «Λεκανοπέδιο» με Υψόμετρο 280 – 350 μέτρα, εκτείνονται από τους πρόποδες του ΝΔ Ολύμπου (Μελούνα) που περιβάλλουν το λεκανοπέδιο ως το πεδίο πλυμμηρών, προς τα Δ – ΒΔ και καταλαμβάνουν έκταση 20.000 στρέμματα, όταν η συνολική έκταση του λεκανοπεδίου ανέρχεται σε 50.000 στρ. Η λεκάνης απορροής μέχρι τον υδροκρίτη, διασχίζεται από χείμαρρους, ρέματα, κανάλια και ένα ποτάμι, που αποτελεί τον «αγωγό» απομάκρυνσης των πλεοναζόντων υδάτων. Το υψόμετρο των Εδαφοσειρών που εξετάζονται κυμαίνεται από 260 έως 300 μ. σε μια περιοχή σχεδόν πεδινή (λεκανοπέδιο) με ανάγλυφο επίπεδο και με κλίση 1-2% και σπάνια έως 6%.

Το Λεκανοπέδιο, σύμφωνα με το χάρτη Βλάστησης της Ελλάδας (Ινστιτούτο Δασικών Ερευνών Αθηνών (Ι.Δ.Ε.) 1978), ανήκει στη διάπλαση θερμοφίλων υποηπειρωτικών φυλλοβόλων δρυών. Κύριες καλλιέργειες είναι οι: x. σιτηρά, καπνά, καλαμπόκι, αμπέλια και η φυσική βλάστηση, που υπάρχει γύρω από τον Αμπελώνα (εκτάσεις >2000 στρ.) συνίσταται από πλούσια φρυγανώδη είδη, δηλαδή φυτά θερμού και ξηρού κλίματος, όπως *Mentha*, *Thymus Muscari*, *Cardamus*, *Silydum* *Brachypodium* κ.ά.. Στους πρόποδες και στις πλαγιές της Μελούνας η κλωρίδα αποτελεί εξαιρετικό βοσκότοπο, όπου όμως γίνεται υπερβόσκηση με αποτέλεσμα την σχετική υποβάθμιση της κλωρίδας και του εδάφους. Εντός του Αμπελώνα υπάρχουν τα *Polygonum*, *Ariculum*, *Convolvulus* *arv.*, *Agropyrum* *rep.*, *Poa* *anua*, *Alopecurus* *myos*, *Taraxacum* *offic.*, *Geranium*, *Plantago*, *Festuga*, *Malva*, *Raparus*, *Papaver* *rhoe*, *Gardaria*, *Lamium* *ampl.*, *Vicia* *gracca*, *Matricaria* *chamomila*, *Chenopodium* *album*, *Sonchus* *oleraceus*, *Rumex* *acetosela*, *Sinapis* *arvensis* κ.ά.

Το κλίμα συγκαταλέγεται στον **Μέσο-μεσογειακό** τύπο (Βιοκλιματικός Χάρτης Ι.Δ.Ε. Αθηνών) με θερμά και ξηρά καλοκαίρια μικρότερα των δύο μηνών και ψυχρούς και υγρούς χειμώνες και κύρια χαρακτηριστικά την εμφάνιση πρώιμων παγετών το Φθινόπωρο και όψιμων την άνοιξη. Έχουν **Ξερικό** (Xeric) καθεστώς εδαφικής υγρασίας και **θερμό** (Thermic) καθεστώς εδαφικής θερμοκρασίας. Από τον χάρτη Βιοκλιματικών ορόφων του Ι.Δ.Ε. Αθηνών (Γ. Μαυρομάτης, 1978) προκύπτει ότι, η περιοχή ανήκει στον **ύψυγρο όροφο με δριμύ χειμώνα**.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΙΓΜΕ (Χάρτης 1:50.000 φ. ΕΛΑΣΣΩΝ - 1987) η ευρύτερη περιοχή κατά το μεγαλύτερο μέρος της καταλαμβάνεται από :

- 1) Αλλουβιακές αποθέσεις ποταμολιμναίες από άμμους και αργίλους με ασύνδετες κροκάλες, λατύπες και χάλικες ποικίλης σύστασης.
- 2) Κολλουβιακές αποθέσεις από αδρομερή υλικά με κροκάλες και λατύπες, σχεδόν αποκλειστικά ανθρακικές, συγκολλημένες κατά κανόνα από κοκκινωπό λεπτομερές υλικό. Τα υλικά αυτά συνιστούν παλαιούς κώνους κορημάτων (αλλουβιακά ριπίδια) πλευρικά κορήματα και το πεδίο πλυμμηρών, που αποτελούν και το ανάγλυφο της περιοχής. Ειδικότερα στη Μελούνα ΑΣ οι αποθέσεις συνίστανται από τα προϊόντα αποσάθρωσης και διάβρωσης των αυτόχθονων **ασβεστόλιθων και δολομίτων, Μάρμαρα** της Μελούνας, στα ΝΑ του λεκανοπεδίου, στους πρόποδες του Ολύμπου.

ΕΔΑΦΟΣΕΙΡΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΚΑΜΠΟΣ ΓΜΣ

Στην περιοχή του Πεδίου Πλυμμηρών (Π.Π.) υπάρχουν αποθέσεις από **γνευσιοσχιστόλιθους** και **μαρμαρυγιακούς σχιστόλιθους**. Τα εδάφη αυτά είναι μετρίως χονδρόκοκκα έως μετρίως λεπτόκοκκα, (μέσης συστάσεως) ανοικτού καστανόφαιου χρώματος.

Η παρουσία σημαντικών ποσοστών ιλύος εδώ υποδηλώνει τροφοδοσία με πλυμμηρικά νερά και επομένως εμπλουτισμό με γόνιμα υλικά, παράλληλα όμως παρεμποδίζει την εδαφολογική εξέλιξη και το κυριότερο δημιουργεί σημαντικά προβλήματα στην ανάπτυξη και παραγωγικότητα των φυτών στα εδάφη αυτά, αφού δημιουργείται κρούστα **«ταράτσωμα»** στην επιφάνεια τους μετά την πρώτη διαβροχή και δυσχεραίνεται το φύτευμα των σπόρων και η ανάπτυξη των ριζών, και παρεμποδίζεται η διήθηση του νερού και η είσοδος του αέρα στην εδαφική μάζα. Η Κάμπος ΑΣ εκτείνεται προς το δυτικά.

Τα όρια των τριών (3) περιοχών (Τ, Λ, Π. Π.) των ΕΔΑΦΟΣΕΙΡΩΝ Μελούνα ΑΣ & Κάμπος ΓΜΣ είναι ασαφή και συγκεχυμένα, υπάρχουν δηλαδή μεταβατικές ζώνες από τη μια κατηγορία εδαφών προς την άλλη. Αυτό φαίνεται στο απόσπασμα του χάρτη εδαφοσειρών, από τη διαφοροποίηση των χρωμάτων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από τον Χάρτη των Εδαφοσειρών και την περιγραφή των ιδιοτήτων των γαιών «ΜΕΛΟΥΝΑ ΑΣ» & «ΚΑΜΠΟΣ ΓΜΣ» **καθορίζεται η χρήση τους και συνεπώς η διαχείριση των εδαφοϋδατικών πόρων**. Οι χρήσεις είναι κυρίως γεωργικές, (εδάφη μεγάλης γεωργικής σημασίας) που όμως διαφέρουν ποιοτικά μεταξύ τους αφού αυτά πιθανόν να:

- είναι βαθιά και επίπεδα ή αβαθή με κλίση επιρρεπή στη διάβρωση
- είναι βαριά ή ελαφρά
- έχουν καλή αποστράγγιση ή ατελή ή κακή
- να μην έχουν περιοριστικούς παράγοντες ή να έχουν περιορισμούς (άλατα)
- είναι λιγότερο ή περισσότερο ικανοποιητικής γονιμότητας
- μπορούν να καλλιεργηθούν από μεγάλο αριθμό φυτών, που να προσαρμόζονται στις μικροκλιματικές συνθήκες της περιοχής
- έχουν διαφορετικές ανάγκες σε αρδευτικό νερό

Από τα χαρακτηριστικά της κάθε εδαφοσειράς, προκύπτει ότι πρέπει να ακολουθείται διαφορετική καλλιεργητική πρακτική, άλλα καλλιεργούμενα φυτά στα επί μέρους εδάφη και ακόμα διαφοροποιήσεις στο σχεδιασμό και την εκτέλεση έργων. Η ακολουθητέα μέθοδος καλλιέργειας θα καθοριστεί στη βάση των εδαφικών ιδιοτήτων κάθε εδαφοσειράς.

Έτσι συμπεραίνεται ότι τα εδάφη της «ΜΕΛΟΥΝΑ ΑΣ»:

- είναι λεπτόκοκκα (βαριά) με καλύτερη δομή, σχετική ευκολία στην κατεργασία, καλό αερισμό, καλή διήθηση νερού και συγκράτησή του στην εδαφομάζα και καλή ανάπτυξη του ριζοστρώματος
- τμήμα των εδαφών αυτών είναι επικλινή (κλίση έως 6%) και σχετικά αβαθή και απαιτούν προστασία από τη διαβρωτική δράση του νερού και τον περιορισμό των απωλειών του γόνιμου επιφανειακού εδάφους
- έχουν καλούς οριζόντες (ασβεστίου) σε διάφορα βάθη που πιθανόν περιορίζουν τη διενέργεια βαθέων αρόσεων

Επίσης συμπεραίνεται ότι τα εδάφη της «ΚΑΜΠΟΣ ΓΜΣ»:

- είναι μετρίως χονδρόκοκκα και λιγότερο μετρίως λεπτόκοκκα, με σημαντικά ποσοστά ιλύος, χωρίς καλή δομή, με ευκολία στην κατεργασία και την ανάπτυξη του ριζοστρώματος, τα οποία όμως μετά από διαβροχή **«ταρατώνουν»** με συνέπειες τη συγκράτηση του νερού (κακή διήθηση) τον κακό αερισμό, την έλλειψη νερού στο ριζόστρωμα και τη δυσκολία στο φύτευμα των σπόρων και την ανάπτυξη των ριζών
- μέρος των εδαφών αυτών, έχει ατελή αποστράγγιση που απαιτεί βελτίωση, για την αποφυγή της ανόδου του υπόγειου νερού και της συγκέντρωσης των αλάτων στην επιφάνεια και τις δυσμενείς συνέπειες στην ανάπτυξη των φυτών
- είναι εδάφη μικρότερης γονιμότητας επειδή απώλεσαν μεγάλο μέρος οργανικών και ανόργανων θρεπτικών στοιχείων με την έκλυση και την εδαφογενετική προέλευση και εξέλιξη
- τμήμα αυτών έχουν χαμηλό βαθμό οξύτητας και έχουν ανάγκη ασβεστώσεων για τη βελτίωσή τους

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι για να επιτευχθεί η **ορθολογική, αιφορική διαχείριση των εδαφοϋδατικών πόρων των εδαφών του παραδείγματος**, θα πρέπει να ακολουθηθούν διαφορετικές καλλιεργητικές επεμβάσεις, τόσο σε επίπεδο παραγωγού (αρόσεις, λιπάνσεις αρδεύσεις κ.ά.) όσο και σε επίπεδο σχεδιασμού και τέλεσης έργων εγγειοβελτιωτικών – αρδευτικών, αναδασμών, αναδιάρθρωσης καλλιεργειών, κτηματολογίων κ.ά. Ακόμα εάν πρέπει να ληφθούν μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος και κατά της απερίμωσης με εξοικονόμηση νερού, ακολουθούνται διάφοροι τρόποι, στις δυο εδαφικές ομάδες, ανάλογα αν πρόκειται για πρόβλημα διάβρωσης ή παθογένειας ή κακής διήθησης νερού. Είναι φανερό η χρησιμότητα του Χάρτη Εδαφοσειρών στον καθορισμό των χρήσεων και της διαχείρισης της γης και του νερού, στα πλαίσια της διατήρησης των φυσικών πόρων.-

1. Κλιματικές αλλαγές και επιπτώσεις στα υδατικά συστήματα 2. Αντιμέτωπιση του προβλήματος της λειψυδρίας

Θέσεις

Διανύουμε μια περίοδο με έντονες κλιματικές ανωμαλίες, που γίνονται ορατές από την ανώμαλη κατανομή των κλιματικών παραμέτρων (θερμοκρασία, βροχοπτώσεις, χιονοπτώσεις κλπ). Στο παρελθόν είχαμε περάσει κι άλλες τέτοιες περιόδους και μάλιστα εντονότερες, σε σχέση με τη σημερινή κατάσταση. Σήμερα, όμως έχουμε δύο σημαντικές διαφορές σε σχέση με το παρελθόν. Η πρώτη διαφορά αναφέρεται στο ότι οι παλιότερες τέτοιες περίοδοι οφείλονταν σε μεγάλο βαθμό στη φυσική εξέλιξη του κλίματος, ήταν ενταγμένες σε περιόδους και ήταν αντιστρεπτές. Η σημερινή είναι μια μη αντιστρεπτή κατάσταση, όσο διαρκούν οι παράγοντες που την προκαλούν. Η δεύτερη διαφορά αναφέρεται στην αποκλειστική ευθύνη του ανθρώπου για την κατάσταση αυτή. Η Διακυβερνητική Επιτροπή του ΟΗΕ για τη μελέτη των παγκόσμιων κλιματικών αλλαγών, στο πλαίσιο της εργασίας της (IPCC – International Project for the Climatic Changes) δεν αφήνει, πλέον, καμιά αμφιβολία. Στο κείμενο που έδωσε στη δημοσιότητα τον περασμένο Φεβρουάριο στο Παρίσι αποδίδει στον άνθρωπο την ολοκληρωτική ευθύνη για τις κλιματικές αλλαγές, κάτι που είχε αποφύγει πριν από μερικά χρόνια.

1. ΕΡΗΜΟΠΟΙΗΣΗ – ΑΠΕΡΗΜΩΣΗ

Παράγοντες ερημοποίησης και απερημώσεως, που σχετίζονται με τα υδατικά συστήματα
Έρημος: Πέραν της γνωστής εικόνας των απέραντων αμμωδών εκτάσεων και του καυτού ήλιου, η έννοια της ερήμου εμφανίζεται και σε άλλες περιοχές του πλανήτη, με διαφορετική εικόνα και τοπίο, όπως π.χ. οι στέπες της κεντρικής Ασίας, με πολύ ψυχρούς χειμώνες, οι πολικές περιοχές και η Γροιλανδία, όπου το νερό είναι εγκλωβισμένο (ουσιαστικώς αδρανοποιημένο) με τη μορφή του πάγου,

μη συμμετέχοντας στις περιβαλλοντικές διαδικασίες κ.α. Κοινό γνώρισμα όλων των ερημικών περιοχών είναι ότι, κατά μέσο όρο, το νερό που πέφτει, ως βροχόπτωση, είναι λιγότερο από το νερό που εξατμίζεται και η ζωή, με όποια κορφή κι αν εμφανίζεται, πρέπει να προσαρμοστεί σε αυτό το υδατικό έλλειμμα.

Η ερημοποίηση

Άνυδρες και ημιάνυδρες περιοχές καλύπτουν περισσότερο από το ένα τρίτο της γήινης επιφάνειας, ενώ οι καλλιεργημένες περιοχές καλύπτουν μόνο το ένα πέμπτο. Είναι συγκεντρωμένες σε δύο ζώνες, που εκτείνονται από τον Τροπικό του Καρκίνου ως τον Τροπικό του Αιγόκερω. Η βασική αιτία της ανυδρίας έγκειται στην κυκλοφορία της ατμόσφαιρας πάνω από την περιστρεφόμενη υδρόγειο. Λόγω των μονίμων υψηλών πιέσεων που επικρατούν στη ζώνη των 30ο γεωγραφικού πλάτους, η δημιουργία βροχοπτώσεων είναι πολύ δύσκολη. Η μεγάλη απόσταση από τους ωκεανούς και η παρεμβολή ορεινών όγκων συμβάλλουν, επίσης, στην ξηρασία περιοχών, όπως η Κεντρική Ασία και η Μεσοδυτική περιοχή της Β. Αμερικής. Οι έρημοι δεν είναι ανθρώπινο δημιούργημα, αν και μερικές φορές οι ανθρώπινες δραστηριότητες συμβάλλουν ή επιταχύνουν, αμέσως ή εμμέσως, την ερημοποίηση. Ημιάνυδρες περιοχές είναι ιδιαιτέρως ευάλωτες στα φαινόμενα αυτά, καθώς το πιεστικό δημογραφικό πρόβλημα και η υπερεντατική καλλιέργεια και κτηνοτροφία επιταχύνουν την υποβάθμιση του εδάφους (αφρικανικό Σαχέλ, ΒΔ Βραζιλία κ.α.). Η έμμεση ανθρώπινη παρέμβαση αναφέρεται, ασφαλώς, στη συσσώρευση CO₂ στη ατμόσφαιρα από τα καυσαέρια, τη θέρμανση, τη βιομηχανία και άλλων αερίων βιομηχανικής, γεωργικής και οικιακής χρήσης, που οδηγούν στην αύξηση της θερμοκρασίας και σε φαινόμενα,

όπως το «φαινόμενο του θερμοκηπίου». Πρόκειται για αλλαγές γρήγορες, εντατικές και ριζικές, που κάνουν συγκρίσιμο το χρόνο ζωής του ανθρώπου με το γεωλογικό χρόνο.

Η ερημοποίηση είναι ένα φαινόμενο που έχει να κάνει με αλλαγές στο καθεστώς των ατμοσφαιρικών κατακρημνισμάτων και σε κλιματικές μεταβολές, γενικώτερον, αλλά και σε άμεσα ή έμμεσα αποτελέσματα ανθρώπινων δραστηριοτήτων, όπως είναι:

- αποψίλωση ή πυρκαϊές δασικών εκτάσεων (διάβρωση)
- υδραυλικές διευθετήσεις (εκτροπές)
- υδρογεωλογικές υπερβολές (υπεραντλήσεις)
- αστοχίες στη μετατροπή βοσκοτόπων σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις (διάβρωση)
- υπερεντατικές χημικές υποστηρίξεις αγροτικής παραγωγής
- άλλες δραστηριότητες

Μολονότι στο επιστημονικό πεδίο έχουν σημειωθεί σημαντικές πρόοδοι, όσον αφορά τις γνώσεις γύρω από το περιβάλλον, σε πρακτικό επίπεδο, δεν έχουν βρεθεί, ακόμα, οι λύσεις που θα είναι καλύτερα προσαρμοσμένες στις οικολογικές και κοινωνικοοικονομικές απαιτήσεις και βέλτιστες λύσεις. Για ένα μεγάλο διάστημα επικρατούσε η άποψη ότι το πρόβλημα των ερήμων ή της ερημοποίησης οφειλόταν στην ξηρασία. Το 1977, στη Συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την ερημοποίηση, στο Ναϊρόμπι της Κένυας, συνειδητοποιήθηκε ότι στην υποβάθμιση των βοσκοτόπων υπεισέρχονται και άλλοι παράγοντες. Ο όρος «βοσκότοποι» δεν είναι τυχαίος, αφού το 90% των ακαλλιέργητων περιοχών του πλανήτη χρησιμοποιούνται σαν βοσκοτόποι. Αλλά η ερημοποίηση δεν πλήττει μόνο τους βοσκοτόπους. Απειλεί και τα καλλιεργούμενα εδάφη, που αρδεύονται ή ποτίζονται από τη βροχή. Σε τελική ανάλυση, οι περίοδοι ξηρασίας είναι αναπόφευκτες στις άνυδρες περιοχές και όχι μόνο, όπως δείχνουν οι κλιματικές αλλαγές των τελευταίων δεκαετιών. Τα αυτοφυή φυτά έχουν προσαρμοστεί στις εναλλαγές ξηρών και υγρών περιόδων. Ευδοκιμούν τις

περιόδους υγρασίας και αντέχουν (ιδιαίτερως τα υγρόφυτα, που παραλαμβάνουν την υγρασία από την ατμόσφαιρα) τις περιόδους ξηρασίας. Η φυσική ισορροπία έχει ανατραπεί μόνο από τον άνθρωπο, με την υπερβολική βόσκηση και την υπερβολική υλοτομία. Από τη στιγμή που τα αυτοφυή φυτά εκχερσώνονται, τα εδάφη που ποτίζονται από τη βροχή απειλούνται από τη διαβρωτική δράση του νερού, του αέρα και των εναλλαγών θερμοκρασίας και υγρασίας. Σε συνθήκες ανεπαρκούς στραγγίσεως του εδάφους, συνηθισμένης σε πολλές άνυδρες περιοχές, η συσσώρευση αλάτων στο έδαφος αποτελεί μια πρόσθετη απειλή. Τέλος, άλλη αιτία, που συμβάλλει στη ερημοποίηση, είναι η παρατεταμένη χρήση βαρέων γεωργικών ή άλλων μηχανημάτων, που προκαλεί συμπίκνωση του εδάφους. Εκτός από τη μηχανική πλευρά των παραγόντων ερημοποίησης, η χημική πλευρά είναι εξ' ίσου σοβαρή. Τέτοια είναι η περίπτωση συσσωρεύσεως τοξικών ουσιών στο έδαφος, όπως βαρέων μετάλλων, παρασιτοκτόνων και βιομηχανικών αποβλήτων. Κατά τις εκτιμήσεις σχετικού Προγράμματος του ΟΗΕ, για το Περιβάλλον, σε συνολική έκταση 5.160 εκατομμυρίων εκταρίων, περιοχών απειλούμενων με ερημοποίηση, έχει μετατραπεί σε έρημο το 25% των αρδευόμενων εδαφών, το 50% των εδαφών που ποτίζονται από τη βροχή και το 75% των βοσκοτόπων. Ιδιαίτερως χαρακτηριστική περίπτωση προλήψεως και αποτροπής της ερημοποίησης, σαν αποτέλεσμα υδατικής και αιολικής διαβρώσεως, αποτελούν οι αναβαθμίδες (αιμασίδες), κυρίως στα νησιά του Αιγαίου. Στις περιοχές αυτές, το απότομο ανάγλυφο, λόγω του ορεινού χαρακτήρα, οι βροχές και οι ισχυρότατοι άνεμοι, διαμορφώνουν ένα πλαίσιο πολύ επιδεκτικό σε διάβρωση, που στην περίπτωση αυτή ισοδυναμεί με ερημοποίηση. Οι αναβαθμίδες έχουν συγκρατήσει το χώμα στη θέση του και έχουν δημιουργήσει το πλαίσιο σχηματισμού υπόγειας υδροφορίας, με ό,τι αυτό σημαίνει για τη χλωρίδα, την πανίδα και τις ανθρώπινες δραστηριότητες.

Μερικά γενικά συμπεράσματα θα μπορούσαν να συνοψιστούν στα εξής:

- Η υποβάθμιση των βοσκοτόπων στις άνυδρες περιοχές συντελείται εδώ κι αιώνες, αλλά είναι πιο πρόσφατη σε άλλες περιοχές. Επειδή οι βοσκότοποι είναι εδάφη με μικρή απόδοση (Σημ. με τα κριτήρια των σημερινών εντατικών και υπερεντατικών υποστηρίξεων γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής), δεν μπορούν να διατεθούν σημαντικές δαπάνες για εγγειοβελτιωτικά έργα.
- Με τη βοήθεια της λειψυδρίας (!), η αλάτωση των αρδευόμενων εδαφών θα μειωθεί, με την καλύτερη διαχείρισή τους, αλλά θα επιδεινωθεί στη αντίθετη περίπτωση. Είναι πολύ πιθανό, η συνδυασμένη δράση των δύο αυτών διαδικασιών να οδηγήσει σε αύξηση της αλατότητας των αρδευόμενων εδαφών

σε παγκόσμια κλίμακα, με ενδεχόμενη αύξηση και της αλατότητας των εδαφών, που δεν έχουν πληγεί, ακόμα, από τα φαινόμενα αυτά.

- Η υδατική διάβρωση είναι, μακροπροθέσμως, η κύρια απειλή για την παραγωγικότητα του εδάφους, αφού απομακρύνει το καλλιεργήσιμο χώμα. Η διαδικασία αποκατάστασης αυτής της απώλειας είναι πολύ αργή, μετρούμενη, ουσιαστικώς, με γεωλογικό χρόνο. Ιδιαίτερως επικίνδυνη είναι η διάβρωση της επιφάνειας των οριζόντιων ή παραοριζόντιων εδαφών, στα οποία είναι ορατή η εμφάνιση και συνέχιση του φαινομένου, σε αντίθεση με τη διάβρωση σε περιβάλλον χειμάρρων.
 - Η αιολική διάβρωση παραμένει, σχεδόν, αναλλοίωτη στο μέλλον. Αναπόφευκτη σε άνυδρες περιοχές, με τοπικές, μόνο, επιπτώσεις.
2. Παρά τη σοβαρότητα της καταστάσεως και παρά το γεγονός ότι οι μεγάλες βιομηχανικές χώρες, που

δημιουργούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου (και που μερικές δεν έχουν καν επικυρώσει το Πρωτόκολλο του Κυότο) δεν έχουν δείξει ότι τους απασχολεί σοβαρά η κατάσταση, δεν είναι ακόμη πολύ αργά. Η κατάσταση, αν δεν είναι εύκολα αναστρέψιμη, μπορεί να σταθεροποιηθεί, σε πρώτη φάση.

3. Πέρα από τα ειδικά μέτρα, σε κάθε επίπεδο, που θα πρέπει να παρθούν, κοινή συνείδηση των επιστημόνων είναι ότι **τα προβλήματα λειψυδρίας και πλημμύρας (η άλλη όψη του νομίσματος) θα ήταν κατά πολύ λιγότερα με μια σωστή, ορθολογική υδατική διαχείριση.**
4. Η Ελλάδα είναι μια χώρα χωρίς ουσιαστικά υδατική διαχείριση, ευνοημένη από πλευράς βροχοπτώσεων, παρά τη γεωγραφική της θέση και σπάταλη (ΟΟΣΑ) από πλευράς χρήσης του διαθέσιμου υδατικού δυναμικού. Ο νόμος 1139/2002 είναι το νέο θεσμικό πλαίσιο στην υδατική διαχείριση, αποτελώντας την προσαρμογή στα καθ' ημάς της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2000/60 για τη Διαχείριση του Υδατικού Δυναμικού. Στη συνέχεια, θα πρέπει να εντάξουμε στο νομικό μας πλαίσιο και την Οδηγία 2006/118 για την Προστασία των υπόγειων νερών από τη ρύπανση και την υποβάθμιση.
5. Οι επιπτώσεις στη χώρα μας από την παρατεταμένη ανομβρία και τις αυξημένες συνθήκες εξατμίσσεως αναμένονται σημαντικές, τόσο στα επιφανειακά υδατικά συστήματα, όσο, κυρίως, στα υπόγεια αντίστοιχα υδατικά σώματα. Αυτό γιατί ο εμπλουτισμός των υπόγειων υδροφόρων οριζόντων συναρτάται από τον όγκο των βροχοπτώσεων σε μια περιοχή, αλλά αυτό, μόνο του, δεν αρκεί. Ο όγκος του νερού για να εμπλουτίσει τις υπόγειες υδροφορίες πρέπει να συνοδεύεται από ορισμένα πλαίσια συνθηκών, που αφορούν την ίδια τη βροχοπτώση (διάρκεια, ένταση, ρυθμός), αλλά και άλλες κλιματικές παραμέτρους (θερμοκρασία, υγρασία, ηλιοφάνεια κλπ). Επομένως, και αν ακόμα στο υπόλοιπο της υγρής περιόδου, έχουμε, με βάση το ύψος βροχής, σημαντική προσφορά, αυτή δεν θα καλύψει την έλλειψη των υδροφόρων οριζόντων, αλλά, κατά προτεραιότητα, το έλλειμμα της εδαφικής υγρασίας (νερό κατακρατήσεως, νερό προσροφήσεως, τριχοειδές νερό).
6. Οι επιπτώσεις θα είναι σημαντικότερες στις περιοχές που συνδέουν την άρδευση ή την ύδρευσή τους με υπόγεια νερά, ιδιαίτερως όταν πρόκειται για περιοχές όπου, ήδη, έχει παρατηρηθεί υπεράντληση των υδροφόρων οριζόντων.
7. Τα μέτρα που απαιτούνται αναφέρονται, τόσο στην κλίμακα του πολίτη, όσο και στην κλίμακα των αυτοδιοικήσεων, κυβερνήσεων και στην κλίμακα του

πλανήτη. Οι πολίτες, σε γενικές γραμμές, ανταποκρίθηκαν στο παρελθόν με σωστό τρόπο, τώρα είναι και η ώρα των κυβερνήσεων. Τα μέτρα αυτά, σε προσωπικό επίπεδο, θα είναι γενικής εφαρμογής ή μέτρα συνδεδεμένα με τοπικές ιδιαιτερότητες. Τα γενικά μέτρα σε επίπεδο Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, Περιφέρειας ή Επικράτειας, θα πρέπει να συνοδεύονται και από σημαντικές αποφάσεις σε τομείς όπου αδικαιολόγητα σημειώνεται σημαντική σπατάλη νερού. Οι τομείς αυτοί είναι:

Η άρδευση. Η άρδευση αποτελεί τον μεγαλύτερο καταναλωτή νερού (πάνω από 80%). Είναι αδιανόητο, εν έτει 2007, το μεγαλύτερο μέρος των αρδεύσεων να επιτελείται με κατάκλυση (διοχέτευση του νερού σε κανάλια) ή με τα γνωστά «κανονάκια». Θα πρέπει να αρχίσει σταδιακά η χρήση μεθόδων αρδεύσεως, που συνοδεύονται από οικονομία νερού, αναλόγων με τα συστήματα «στάγδην αρδεύσεως», που χρησιμοποιούνται στους κήπους ή με άλλα συστήματα, από τα πολλά που προσφέρει η τεχνολογία σήμερα. Επίσης, να επεκταθεί η χρησιμοποίηση των προϊόντων των βιολογικών καθαρισμών (επομένως και η επέκταση εγκαταστάσεώς τους) για αρδευτική χρήση.

Η ύδρευση. Είναι απαραίτητο να αρχίσει η αντικατάσταση των υδρευτικών δικτύων των πόλεων, στα οποία παρατηρούνται απώλειες, λόγω φθοράς, που φτάνουν και το 60%. Μάλιστα, για να αποφευχθεί η είσοδος ρύπων μέσα στο δίκτυο, διατηρούνται οι μεγάλες πιέσεις, με αποτέλεσμα μεγαλύτερες απώλειες.

Η βιομηχανία. Θα πρέπει να γενικευθεί η επαναχρησιμοποίηση του νερού (ψύξης, χρησιμοποιημένων νερών, βιομηχανικών και αστικών λυμάτων).

Ο τουρισμός. Με την αλλαγή των χρήσεων γης, που σημειώνεται στην Ελλάδα τα τελευταία 30 χρόνια, αστικές, γεωργικές, κτηνοτροφικές, μεταλλουργικές και άλλες περιοχές μετατράπηκαν σε τουριστικές, πολύ περισσότερο υδροβόρες σε σχέση με τις προηγούμενες. Εκείνο που δημιουργεί το πρόβλημα είναι η αγνόηση του βασικού κανόνα των ολοκληρωμένων υδατικών διαχειρίσεων, κατά τον οποίο **οι ανάγκες, σε νερό, του καθενός καθορίζονται από την υδρευτική δυνατότητα της κάθε περιοχής.** Τόσον οι τουριστικές επιχειρήσεις προσπαθούν να προσφέρουν, όσο και εμείς οι ίδιοι μεταφέρουμε μαζί με τις αποσκευές μας τις υδατικές συνήθειες της Αθήνας. Το πρόβλημα αυτό γίνεται περισσότερο έντονο στη περίπτωση των νησιών του Αιγαίου πελάγους (η κατάσταση στο Ιόνιο είναι διαφορετική, καθώς η περιοχή είναι η πλέον ευνοημένη από πλευράς βροχοπτώσεων). Πλύσιμο αυτοκινήτων, πισίνες, γκαζόν (πόσο αταίριαστο με το Αιγαίοπελαγίτικο περιβάλλον!), κήποι κα. Τα νησιά όμως αυτά, από τη φύση τους είναι προβληματικά στο νερό, έστω κι αν κάποια από αυτά είχαν την ονομασία «Υδρούσα». Η ονομασία ήταν σωστή για τις τότε χρήσεις γης και τον τότε πληθυσμό. Γιατί είναι προβληματικά;

- Γιατί έχουν μικρή έκταση, επομένως το νερό που μπορούν να μαζέψουν είναι λίγο.
- Βρίσκονται στην περιοχή με τις λιγότερες βροχοπτώσεις.
- Βρίσκονται στην περιοχή με τη μεγαλύτερη ηλιοφάνεια, επομένως με τη μεγαλύτερη εξάτμιση.
- Βρίσκονται στην περιοχή με ισχυρούς ανέμους, επομένως με μεγάλες εξατμίσεις.
- Περιβάλλονται από τη θάλασσα και, λόγω και των ασθενών υδραυλικών φορτίων, προσβάλλονται ευκολότερα και περισσότερο από τους παράγοντες της υφαλμυρώσεως.

Στην περίπτωση των νησιών σημειώνεται και έξαρση στο γνωστό θέμα, που ονομάζεται «πληγή των γεωτρήσεων». Αγνοώντας έναν άλλο βασικό κανόνα της υδατικής διαχείρισεως που λέει ότι **όταν οι ανάγκες σε νερό καλύπτονται από δημόσιο έργο εν λειτουργία, τότε απαγορεύεται η λειτουργία ιδιωτικών έργων.** Όταν η αίτηση του ιδιώτη για γεώτρηση (στα νησιά που υποτίθεται ότι απαγορεύεται η ανόρυξη ιδιωτικών γεωτρήσεων) στο Δήμο δεν φέρει αποτέλεσμα, ακολουθεί η Νομαρχία, η Περιφέρεια, η Κυβέρνηση ή η παράνομη γεώτρηση, καθώς κυκλοφορούν και υδρογεωτρήματα με μικρά στελέχη, ικανά να ανорύξουν γεώτρηση στο υπόγειο του σπιτιού. Και προς δόξα του νεοέλληνα, το καλοκαίρι οι δημόσιες γεωτρήσεις σταματούν τη λειτουργία τους κάποιες ώρες για την καλύτερη εκμετάλλευση των υδατικών αποθεμάτων και την αποφυγή φαινομένων υφαλμυρώσεως, ενώ οι ιδιωτικές λειτουργούν απρόσκοπτα.

8. Η Ελλάδα, ψήφισε το νόμο 3199/2000 περί υδατικής διαχείρισεως, που σταδιακά προσαρμόζει την Ευρωπαϊκή Οδηγία στην Ελληνική πραγματικότητα. Η προσαρμογή αυτή προβλέπεται μέχρι το 2008 και το 2012, με μεγάλες καθυστερήσεις που έχουν προκαλέσει και την παρέμβαση της ΕΕ. Η προβλεπόμενη κεντρική Υπηρεσία Υδάτων και οι αντίστοιχες περιφερειακές και νομαρχιακές βρίσκονται στο στάδιο της δημιουργία και της επανδρώσεως, έχοντας και τις μελέτες περί διαχείρισεως των υδατικών πόρων, που εκπονήθηκαν προσφάτως ή που βρίσκονται στη φάση της περαιώσεως.. Φαίνεται, όμως, ότι το θέμα αντιμετωπίζει τρία εμπόδια.

- Την έλλειψη των απαραίτητων κονδυλίων για την υλοποίηση των διαχειριστικών προγραμμάτων
- Το εμπόδιο που λέγεται κεκτημένα δικαιώματα στη χρήση συγκεκριμένων υδατικών πόρων

Την ανάθεση της υλοποιήσεως, ουσιαστικών, αποκλειστικών σε μηχανικούς, αγνοώντας άλλους επιστήμονες πιο σχετικούς σε βασικούς τομείς, όπως οι Υδρογεωλόγοι (κυρίως), αλλά και οι Γεωπόνοι, οι Χημικοί κα. Κι όμως, σε μια λεκάνη απορροής, τα υπόγεια νερά (Υδρογεωλογία) είναι, συνήθως, περισσότερα από τα επιφανειακά και, επί πλέον βγαίνουν στην επιφάνεια με τη μορφή πηγών.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Για την Οριοθέτηση Δασών και Δασικών Εκτάσεων

Πρόσφατα η Κτηματολόγιο Α.Ε. προκήρυξε το έργο «Οριοθέτηση Δασών και Δασικών Εκτάσεων», δρομολογώντας ρυθμίσεις που σηματοδοτούν άλλη μία σχεδιασμένη επίθεση απέναντι στα δάση και στον φυσικό πλούτο της χώρας μας, ενώ παράλληλα αναδεικνύει τις επιδιώξεις της κυβέρνησης που με κάθε τρόπο προσπαθεί να εξυπηρετήσει ακόμη πιο αποτελεσματικά την κερδοφορία του μεγαλοκατασκευαστικού και ξενοδοχειακού κεφαλαίου.

Η Κτηματολόγιο Α.Ε. εφαρμόζοντας πιστά την πολιτική που εδώ και χρόνια οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ ακολουθούν με βάση τις κατευθύνσεις της Ε.Ε., προσπαθεί να ξεμπερδεύει με την σύνταξη των απαραίτητων και αναντικατάστατων Δασικών Χαρτών, προωθώντας ένα έργο, το οποίο είναι επικίνδυνο για την προστασία και διατήρηση των δασών και του φυσικού περιβάλλοντος, που αποτελούν κοινωνικό αγαθό και λαϊκή περιουσία και ταυτόχρονα αντιεπισημονικό στην εκτέλεση του. Η μεθοδολογία που προτείνεται από την Κτηματολόγιο Α.Ε., εταιρεία που έχει προκριθεί για να υλοποιήσει αυτή την πολιτική, οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε αποχαρτισμό εκατομμυρίων στρεμμάτων δασικής γης, εξυπηρετώντας με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα του κεφαλαίου και των κάθε μορφής καταπατητών. Μια μεθοδολογία που είναι πλήρως ασύμβατη με τις αντίστοιχες των δασικών χαρτών και οδηγεί σε αναμφισβήτητα επισφαλή αποτελέσματα, όσον αφορά στην ακριβή οριοθέτηση των δασών, δασικών και λοιπών εκτάσεων. Ο τελικός αποδέκτης του έργου, που είναι η Δασική Υπηρεσία, με έγγραφά της προς την Κτηματολόγιο αναφέρει, πως ένα τέτοιο έργο δεν πρόκειται να φανεί χρήσιμο, αφού θα είναι ανακριβές και ουσιαστικά δεν θα μπορεί να αποτελέσει αξιόπιστη βάση για καμία απόφαση.

Η παράταξη μας έθεσε το τεράστιο αυτό ζήτημα στο Δ.Σ. του ΓΕΩΤ.Ε.Ε., (24 Μάρτ) προτείνοντας σειρά πρωτοβουλιών και δράσεων που πρέπει να αναληφθούν, ώστε να μην υλοποιηθεί το συγκεκριμένο έργο, θεωρώντας αυτόν

ότι δεν πρέπει να περιορισθούμε σε ένα ακόμη ...έγγραφο, και να σταματήσουμε να κρυβόμαστε πίσω από τη δήθεν στήριξη των συμφερόντων ...κάποιων μελών του Επιμελητηρίου. Ξεκαθαρίζουμε ότι οι απόψεις μας είναι συγκεκριμένες και δεν έχουμε κανένα απολύτως πρόβλημα να συγκρουσθούμε με τα μικροσυμφέροντα των 3-4 γραφείων του χώρου, διακυβεύοντας τα κυρίαρχα συμφέροντα όλου του λαού και των παιδιών μας, αλλά και της συντριπτικής πλειοψηφίας του κλάδου.

Καλούμε όλους του Γεωτεχνικούς να βγάλουν συμπεράσματα από την πολιτική που εδώ και χρόνια ακολουθούν οι εκάστοτε κυβερνήσεις αλλά και οι παρατάξεις τους στο ΓΕΩΤ.Ε.Ε.. Καταγγέλλουμε την κυβερνητική πολιτική της εναλλαγής ΝΔ και ΠΑΣΟΚ που ανεξάρτητα από το ρόλο τους (κυβέρνηση- αντιπολίτευση) παραμένουν πιστοί υπηρέτες των μεγάλων συμφερόντων σε βάρος της λαϊκής περιουσίας που είναι η γη, το φυσικό περιβάλλον, τα δασικά οικοσυστήματα. Καταγγέλλουμε επίσης τη στάση των παρατάξεων στο ΓΕΩΤ.Ε.Ε., αφού ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚΕ, λειτουργούν ως υπάλληλοι των εκάστοτε κυβερνήσεων, ενώ οι άλλες δύο παρατάξεις κάνουν ότι μπορούν για να εξυπηρετήσουν ίδια συμφέροντα.

Καλούμε όλους τους Γεωτεχνικούς να καταδικάσουν τέτοιες πολιτικές και τακτικές, να συσπειρωθούν και να παλέψουν για την προστασία της γης, του φυσικού μας πλούτου, της δημόσιας - λαϊκής ουσιαστικά περιουσίας για την οποία καμία κυβέρνηση δεν έχει εξουσιοδοτηθεί να πουλήσει και να τη δώσει βορά στην κερδοφορία του κεφαλαίου. Να παρέμβουν για την αλλαγή των συσχετισμών σε πολιτικό επίπεδο αλλά και στο ΓΕΩΤ.Ε.Ε.. Να ενισχύσουν τις δυνάμεις εκείνες που μπορούν να μπουν εμπόδιο σε τέτοια σχέδια και πολιτικές, χωρίς ψευδαισθήσεις ότι μπορεί αν δεν ανατραπεί ο σημερινός συσχετισμός, να ξημερώσει αισιόδοξο αύριο για μια πολιτική γης, περιβάλλοντος, δασών, πραγματικής προστασίας με βάση τις λαϊκές ανάγκες.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Για τις εκλογές του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Με ξεπερασμένες προ πολλού όλες τις ημερομηνίες που τους νομιμοποιούν στο Δ.Σ του ΓΕΩΤΕΕ, οι δυνάμεις της ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ-Συσπείρωσης-ανεξάρτητος που το συγκροτούν, το τελευταίο διάστημα επιδίδονται σε επανειλημμένες προσπάθειες παράτασης της θητείας τους. Με δεδομένο ότι οι προηγούμενες εκλογές έγιναν στα τέλη του 2003 και το Δ.Σ συγκροτήθηκε το Γενάρη του 2004, οι επόμενες εκλογές έπρεπε να είχαν ήδη τουλάχιστον προκηρυχθεί και διεξαχθεί, εφ' όσον η θητεία των οργάνων είναι τριετής. Όμως, οι παραπάνω δυνάμεις αδιαφόρησαν και, αντί να τηρήσουν τις προβλεπόμενες διαδικασίες ώστε το ΓΕΩΤΕΕ να είναι έτοιμο για τις επόμενες εκλογές, ασχολήθηκαν με άλλα ζητήματα, όπως οι γεωργικοί σύμβουλοι, θέμα που το είδαν πρόσφορο για επίδειξη ανύπαρκτου έργου, θεωρώντας ότι μπορούν με αυτό να ξεγελάσουν τους νέους ιδιαίτερα γεωτεχνικούς. Έτσι σήμερα μπροστά στο αδιέξοδο που δημιουργήσαν, αποφάσισαν να παρακαλέσουν κυβέρνηση και βουλευτές για την ψήφιση τροπολογίας που θα τους παρατείνει ακόμα μια φορά τη θητεία, μεταθέτοντας ανάλογα τις εκλογές.

Όλες οι παραπάνω εξελίξεις υπογραμμίζουν την απώλεια και του τελευταίου ίχνους αξιοπιστίας των δυνάμεων αυτών, φυσιολογική συνέχεια του ρόλου τους στο ΓΕΩΤΕΕ. Του χειροκροτητή των αντι-αγροτικών πολιτικών περιορισμού της αγροτικής παραγωγής, ξεκληρίσματος των μικρομεσαίων αγροτών, αύξησης των εισαγωγών και διόγκωσης των ελλειμμάτων του αγροτικού εμπορικού ισοζυγίου. Της αδιαφορίας για τις επιπτώσεις σε βάρος των γεωτεχνικών, της ανεργίας, της υποαπασχόλησης και των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, της έλλειψης προοπτικής στη νέα γενιά των γεωτεχνικών.

ΤΟ ΠΑΝΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ καλεί τους συναδέλφους γεωτεχνικούς να τιμωρήσουν όλες αυτές τις δυνάμεις που ευθύνονται για την κατάντια του ΓΕΩΤΕΕ. Να συσστρατευτούν στις επικείμενες εκλογές για την ανατροπή των συσχετισμών σε όλα τα όργανά του και να συμπορευτούν με τους μικρομεσαίους αγρότες σε κατεύθυνση ανάπτυξης του πρωτογενή τομέα σύμφωνα με τις λαϊκές ανάγκες και τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας.-

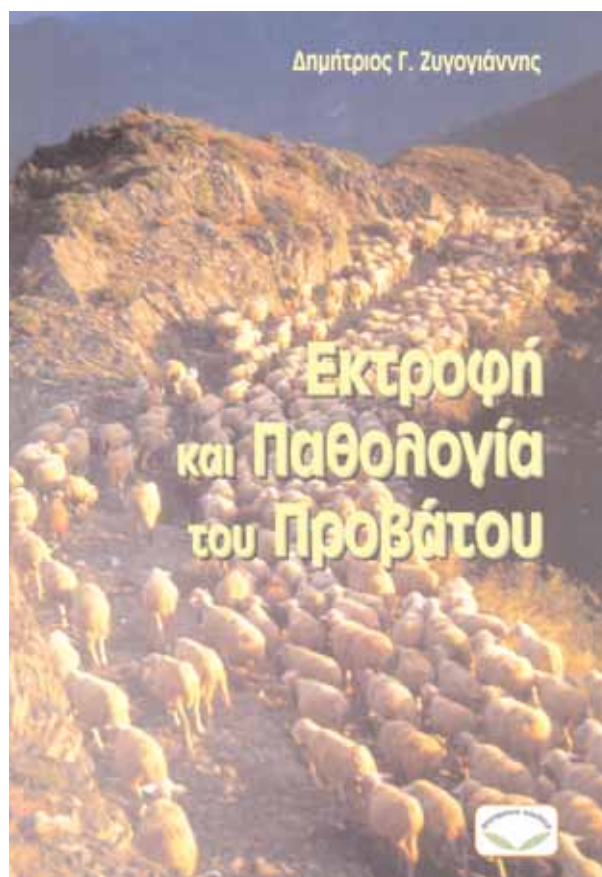
Εκτροφή και παθολογία του προβάτου

Δημήτριος Γ. Ζυγογιάννης
Καθηγητής Κτηνιατρικής Σχολής Α.Π.Θ.

Το σύγγραμμα αυτό περιλαμβάνει την ανανεωμένη ύλη του βιβλίου «Προβατοτροφία», προσαρμοσμένη στ σημερινά δεδομένα και εμπλουτισμένη με το κεφάλαιο που αφορά στην υγεία των ζώων.

Στις 536 σελίδες του περιέχονται πλήθος φωτογραφιών, σχημάτων και αναλυτικών πινάκων. Το περιεχόμενό του κατανέμεται σε δεκατέσσερις θεματικές ενότητες οι οποίες αφορούν στα ακόλουθα γνωστικά αντικείμενα: «η προβατοτροφία παγκόσμια», συστήματα εκτροφής», ταξινόμηση, προέλευσης και ονοματολογία», μορφολογική διάπλαση», αναπαραγωγική ικανότητα», γαλακτοπαραγωγική ικανότητα», κρεοπαραγωγική ικανότητα», εριοπαραγωγική ικανότητα», «ηθολογία», «φυλές», «διατροφή», «γενετική, γενετική βελτίωση», «προβατοστάσια» και «υγεία» όπου αναφέρονται όλα τα νοσήματα και οι παθήσεις των προβάτων με ιδιαίτερη έμφαση στην πρόληψή τους. Είναι γραμμένο σε απλή και κατανοητή γλώσσα και ενημερώνει τους φοιτητές σπουδαστές και ειδικούς επιστήμονες για τις πρόσφατες επιστημονικές εξελίξεις στον τομέα της προβατοτροφίας. Παράλληλα εφοδιάζει τους προβατοτρόφους με τις απαραίτητες γνώσεις για τη βελτίωση της παραγωγικότητας και τη διασφάλιση της υγείας των ζώων που εκτρέφουν.

Διατίθεται από τις εκδόσεις «Σύγχρονη Παιδεία», Αρμενοπούλου 14, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310 249222, e-mail: vkordali@otenet.gr. Αποστέλλεται και επί αντικαταβολή.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΓΕΩΠΟΝΩΝ (ΠΟΣΓ)

Σας γνωρίζουμε ότι το Δ.Σ. της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συλλόγων Γεωπόνων (ΠΟΣΓ) που προήλθε από τις εκλογές της 10 Ιουνίου 2007, στη συνεδρίασή του που πραγματοποιήθηκε στις 25/6/2007, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Νικόλαος Ζιούβας
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Γρηγόρης Νικολαΐδης
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:	Παναγιώτης Αντωνίου
ΟΡΓ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:	Γεώργιος Παπανικολάου
ΤΑΜΙΑΣ:	Κυριάκος Μωραϊτίδης
ΜΕΛΗ:	Γεώργιος Γεωργουλάκης Ιωάννης Ράγκος Ανέστης Τακορίδης Χαράλαμπος Χρυσανίδης

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΓΕΩΠΟΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Το Δ.Σ. της ΠΕΓΔΥ που προήλθε από τις εκλογές της 23 Μαΐου 2007 και συγκροτήθηκε σε σώμα στις 19 Ιουνίου 2007 είναι το εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Καραμήτρος Κώστας
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Παπαμιχαλοπούλου Μαρία
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:	Δραμυτινός Γιώργος
ΤΑΜΙΑΣ:	Γιατρόπουλος Κώστας
ΜΕΛΗ:	Αλευράς Παναγιώτης Αμπαδογιάννης Νίκος Θεοχάρης Δημήτριος Μπουρνάκας Βασίλειος Παυλής Βασίλειος Παύλου Ευάγγελος Χαλκιάπουλος Κωνσταντίνος

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Μετά την εκλογική διαδικασία της 11ης Μάρτη 2007 προέκυψαν τα παρακάτω αποτελέσματα:

ΑΚΚ: 434 ψήφους
ΑΡΠΑ: 115 ψήφους
ΠΔΚ: 95 ψήφους

Τα μέλη που εκλέγονται στη Διοικούσα Επιτροπή του Π.Κ.Σ. είναι οι:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Τραχήλη Αθηνά (ΑΚΚ)
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Σωτηρίου Σωτήριος (ΑΚΚ)
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:	Σαντοριναίος Άγγελος (ΑΚΚ)
ΤΑΜΙΑΣ:	Φώκος Δημήτριος (ΑΚΚ)
ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:	Ρόζος Γεώργιος (ΑΚΚ)
ΜΕΛΗ:	Χαραλαμπίκης Γεώργιος (ΑΚΚ) Ζαρζούρας Ιάκωβος (ΑΚΚ) Αντωνιάδης Λάμπρος (ΑΡΠΑ) Κωστάτος Ξενοκράτης (ΑΡΠΑ) Χρηστίδης Δημήτριος (ΠΔΚ) Διαμαντόπουλος Ορέστης (ΠΔΚ)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΕΩΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Σας γνωρίζουμε ότι μετά τις αρχαιρεσίες της 5ης Ιουνίου 2007, το Δ. Σ. του συλλόγου μας, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Σταυρούλα Παπαδάκου τηλ. 2108399741 Υπ. Α.Α.& Τ.
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Λεονάρδος Τηνιακός τηλ. 2610328533 Περιφέρεια Δυτ. Ελλάδας
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:	Κων/νος Πηλαλητός τηλ. 2108399747 Υπ. Α.Α.& Τ.
ΤΑΜΙΑΣ:	Νικόλαος Δεπούνης τηλ. 2610327878 Περιφέρεια Δυτ. Ελλάδας
ΜΕΛΟΣ:	Γιώργος Δούκας τηλ. 210-6412820 ΥΠΕΧΩΔΕ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΕΩΠΟΝΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΧΑΪΑΣ - ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ - ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Ύστερα από τα αποτελέσματα των εκλογών της 20ης Μαΐου 2007 συνεδρίασε το νεοεκλεγέν Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου προκειμένου να συγκροτηθεί σε σώμα , την 30η Μαΐου 2007.

Ύστερα από μυστική ψηφοφορία εκλέχθηκαν οι παρακάτω:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Καραντώνης Θεοφάνης
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Κατριμπούζας Νικόλαος
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:	Κοντογιαννάτος Γεράσιμος
ΤΑΜΙΑΣ:	Κλάδης Αναστάσιος
ΜΕΛΟΣ:	Ρούσσος Κωνσταντίνος

Την Τετάρτη 21 Μαρτίου 2007, στα πλαίσια της Παγκόσμιας Ημέρας Δασοπονίας, πραγματοποιήθηκε ημερίδα με θέμα: «Δασοπονία και προστατευόμενες περιοχές», που διοργάνωσε ο Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Πάρνηθας, με την υποστήριξη της Επιτροπής Περιβάλλοντος της Βουλής των Ελλήνων και συνδιοργανωτές το Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε., το ΥΠ.Α.Α.Τ., το ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε., την Περιφέρεια Αττικής, το Δασαρχείο Πάρνηθας και το WWF Ελλάς.

Τα θέματα που αναπτύχθηκαν ήταν τα παρακάτω:

«Προστατευόμενες φυσικές περιοχές στα πλαίσια της αειφορικής διαχείρισης των δασών», Εισηγητής: Καραμέρης Αθανάσιος, καθηγητής της Σχολής Δασολογίας και Φ.Π. του Α.Π.Θ.

«Εθνικός Δρυμός Πάρνηθας: Διαχείριση – Προβλήματα – Προοπτικές», Εισηγητής: Αμοργιανιώτης Γεώργιος, Δασολόγος, Δασάρχης Πάρνηθας.

«Οι κλιματικές αλλαγές και οι επιπτώσεις τους στις προστατευόμενες περιοχές», Εισηγητής: Πληθάρης Αχιλλέας, Περιβαλλοντολόγος, Υπεύθυνος Εκστρατειών Πολιτικής WWF Ελλάς.

«Επιδημικά φαινόμενα νεκρώσεων δέντρων σε δάση ελάτης που σχετίζονται με περίοδους ξηρασίας», Εισηγητής: Δρ. Τσόπελας Παναγιώτης, Δασολόγος, Αναπληρωτής Ερευνητής ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε.

«Ατμοσφαιρική ρύπανση και δασικά οικοσυστήματα», Εισηγητής: Δρ. Μιχόπουλος Παναγιώτης, Δασολόγος, Αναπληρωτής Ερευνητής ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε.

«Η σύγχρονη τεχνολογία εργαλείο διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών», Εισηγητής, Δρ. Πετράκης Μιχαήλ, Δ/ντής Ινστιτούτου Ερευνών Περιβάλλοντος και Βιώσιμης Ανάπτυξης του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών.

Μετά τις ομιλίες ακολούθησε συζήτηση σε στρογγυλό τραπέζι, με θέμα: «Αναθεώρηση των άρθρων 24 και 117 του Συντάγματος». Ένα θέμα μεγάλης σημασίας για το περιβάλλον και ιδιαίτερα τα δάση, το οποίο ταλανίζει την Ελληνική κοινωνία και αποτελεί το επίκεντρο σχολιασμού και συζητήσεων μεταξύ κυβερνητικών φορέων και μη, αλλά και πολιτών, και το οποίο έχει αντίκτυπο σε

πολλά επίπεδα, τόσο κοινωνικά, όσο πολιτικά και οικονομικά.

Μετά από διαλογική συζήτηση οι συμμετέχοντες κατέληξαν ομόφωνα στα εξής συμπεράσματα:

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1. Επειδή η υπόθεση σχετικά με τη συνταγματικότητα του νόμου 3208 /2003 θα εκδικασθεί από το ΣΤΕ τον Οκτώβριο του 2007, η δε απόφαση του δικαστηρίου πιθανόν να εκδοθεί στις αρχές του 2008, ο αρμόδιος Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων οφείλει να προτείνει την τροποποίηση των θεωρούμενων ως αντισυνταγματικών διατάξεων και να δώσει τη δέουσα προσοχή, ώστε να μπορέσουν να προχωρήσουν οι αρμόδιες υπηρεσίες:

A. στις διαδικασίες σύνταξης και οριστικοποίησης των δασικών χαρτών και B. στη σύνταξη του Δασολογίου, ώστε να διευκολυνθεί η περαιτέρω σύνταξη του Δασικού Κτηματολογίου.

2. να γίνει η απαραίτητη προετοιμασία για χωροταξικό σχεδιασμό στα δάση και στις δασικές εκτάσεις.

3. Να καταγραφεί οριστικά και με λεπτομέρειες το δασικό πρόβλημα και, αφού γίνουν όλα τα παραπάνω, αν διαπιστωθεί ότι χρειάζεται αναθεώρηση του Συντάγματος, αυτή να πραγματοποιηθεί από την Αναθεωρητική Βουλή.

Όλα τα παραπάνω μπορούν να επιτευχθούν πολύ γρήγορα, αρκεί να υπάρξει γενναία χρηματοδότηση και στελέχωση των αρμοδίων υπηρεσιών. Έτσι, αν τελικώς απαιτηθεί η αναθεώρηση των άρθρων 24 και 117, αυτή θα πραγματοποιηθεί από την Αναθεωρητική Βουλή.

13ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ιχθυολόγων: «Υδάτινοι βιολογικοί πόροι και οικοσυστήματα, Διαχείριση – Αξιοποίηση – Προστασία»

Τόπος: Μυτιλήνη

Χρόνος: 27 -30 Σεπτεμβρίου 2007

Διοργάνωση: Πανελλήνιος Σύλλογος Ιχθυολόγων

Διεθνές Συνέδριο: «Γεώτοποι, Γεωπάρκα και Γεωτουρισμός»

Τόπος: Λέσβος

Χρόνος: 30 Σεπτεμβρίου έως 3 Οκτωβρίου 2007

Διοργάνωση: Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου

8ο Πανελλήνιο Γεωγραφικό Συνέδριο

Τόπος: Αθήνα

Χρόνος: 4 – 7 Οκτωβρίου 2007

Οργάνωση: Τομέας Γεωγραφίας –Κλιματολογίας Τμ. Γεωλογίας Παν/μίου Αθηνών, Ελληνική Γεωγραφική Εταιρεία

13ο Πανελλήνιο Δασολογικό Συνέδριο: «Ανάπτυξη Ορεινών Περιοχών – Προστασία Φυσικού Περιβάλλοντος»

Τόπος: Καστοριά

Χρόνος: 7 – 10 Οκτωβρίου 2007

Διοργάνωση: Ελληνική Δασολογική Εταιρεία

12ο Πανελλήνιο Εντομολογικό Συνέδριο

Τόπος: Λάρνακα Κύπρου

Χρόνος: 16 Νοεμβρίου 2007

Διοργάνωση: Εντομολογική Εταιρεία Ελλάδος

Διήμερο Τηλεπισκόπησης: «Τηλεπισκόπηση: Εξελίξεις και Εφαρμογές»

Τόπος: Αθήνα, Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου

Χρόνος: 23 – 24 Νοεμβρίου 2007

Οργάνωση: Επιστημονική Επιτροπή Φωτογραμμετρίας –Τηλεπισκόπησης – Χαρτογραφίας

1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Κτηνιατρικής παραγωγικών Ζώων, Υγιεινής – Ασφάλειας Τροφίμων Ζωικής Προέλευσης και Προστασίας του Καταναλωτή

Τόπος: Αθήνα, Ξενοδοχείο «Hilton»

Χρόνος: 14-16 Μαρτίου 2008

Διοργανωτής: Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

Διεθνές Συνέδριο: AgEng2008

Τόπος: Χερσόνησος, Κρήτη

Χρόνος: 23 – 25 Ιουνίου 2008

Οργάνωση: Ευρωπαϊκή Εταιρία Γεωργικών Μηχανικών

8ο Υδρογεωλογικό Διεθνές Συνέδριο

3rd Workshop on Fissured Rocks Hydrology,

Τόπος: Αθήνα

Χρόνος: 8-10 Οκτωβρίου 2008

Οργάνωση: Διεθνής Ένωση Υδρογεωλόγων, Ελληνική Επιτροπή Υδρογεωλογίας, Ελληνική Γεωλογική Εταιρεία

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΠΛΗΡΩΣΗΣ ΘΕΣΕΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Ε.Γ.Α.

ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΟΝΤΑΙ ΔΥΟ ΘΕΣΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Ε.Γ.Α. ΓΙΑ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΔΑΣΩΝ ΚΑΙ ΔΑΣΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Οι επιθυμούντες να κριθούν για την κατάληψη μιας θέσεως εξ' αυτών που προκηρύχθηκαν, θα πρέπει:

Εντός προθεσμίας 3 μηνών, από της πρώτης αποστολής προς δημοσίευση της παρούσης προκήρυξης (29/06/07), να υποβάλουν την υποψηφιότητά τους στο Γενικό Γραμματέα της Ακαδημίας. κ. Σπ. Κυρίτση ομότιμο Καθηγητή ΓΠΑ (Ιερά Οδός 75, Αθήνα 11855)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ Α.Π.Θ.

1. ΓΕΩΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ανακοινώνεται ότι για το ακαδημαϊκό έτος 2006-2007 στο Τμήμα Γεωλογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης θα λειτουργήσει το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στη «Γεωλογία και Γεωπεριβάλλον» με τους παρακάτω κλάδους:

Μ.Π.Σ. ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ

1. Τεκτονική και Στρωματογραφία
2. Εφαρμοσμένη και Περιβαλλοντική Γεωλογία
3. Ορυκτοί Πόροι και Περιβάλλον
4. Γεωφυσική
5. Πετρολογία-Γεωχημεία
6. Γεωγραφία και Περιβάλλον

Ημερομηνία καταθέσεως αιτήσεων:
2-10-2006 έως 10-10-2006

Για περισσότερες πληροφορίες, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στη Γραμματεία του Τμήματος Γεωλογίας του Α.Π.Θ. (τηλ.2310-998470, 2310-998450).

2. ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ, ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Από το Τμήμα ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ του Α.Π.Θ. ανακοινώνεται ότι για το ακαδημαϊκό έτος 2006-2007 θα λειτουργήσει, το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στη «Μετεωρολογία, Κλιματολογία και Ατμοσφαιρικό Περιβάλλον» στον Τομέα Μετεωρολογίας-Κλιματολογίας.

Οι αιτήσεις θα γίνονται δεκτές, από τη Γραμματεία του Τμήματος Γεωλογίας, από: 2-10-2006 έως 10-10-2006.

Για περισσότερες πληροφορίες, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στη Γραμματεία του Τμήματος Γεωλογίας του Α.Π.Θ. (τηλ. 2310-998470, 2310-998450) και στη Γραμματεία του Τομέα Μετεωρολογίας και Κλιματολογίας του Α.Π.Θ. (τηλ. 2310-998547).

Πανηγύρι Αγροτουρισμού στην Επίδαυρο

Τοποθεσία: Επίδαυρος

Διοργανωτής: Δήμος Επιδαύρου, ΝΑ Αργολίδας και την Αγροτουριστική ΑΕ και τελεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων – Κοινοτική Πρωτοβουλία Leader.

Περίοδος Λειτουργίας: Όλα τα Παρασκευοσαββατοκύριακα του Ιουλίου

Σκοπός του πανηγυριού Αγροτουρισμού Επιδαύρου είναι να συνδεθεί η αγροτική παραγωγή με τον τουρισμό και ιδιαίτερα με τον αγροτουρισμό, του οποίου κορωνίδα αποτελούν τα τοπικά, αγνά παραδοσιακά προϊόντα και η γαστρονομία. Σε μια πανηγυρική ατμόσφαιρα ελληνικού παραδοσιακού γλεντιού **70 επίλεκτοι εκθέτες** φημισμένων παραδοσιακών προϊόντων της Αργολικής γης και ειδικότερα της Επιδαύρου, αλλά και της υπόλοιπης Πελοποννήσου, παρουσιάζουν τα **αγνά τοπικά τους προϊόντα** όπως πορτοκάλια, λάδι-ελιές, τυροκομικά-γαλακτοκομικά, μέλι, ψωμί, παξιμάδια, κυλοπίτες γλυκά κουταλιού και άλλες αγνές παραδοσιακές γεύσεις από ντόπιες μικρές οικοτεχνίες. Η **λαϊκή τέχνη** έχει την τιμητική της καθώς παρουσιάζονται χειροτεχνήματα, παραδοσιακά κοσμήματα και άλλα είδη που δεν είναι βιομηχανοποιημένα ούτε διακινούνται ευρέως από εμπόρους αλλά δημιουργούνται από τοπικούς τεχνίτες με παραδοσιακό τρόπο και μεθόδους.

Η έκθεση των προϊόντων θα παραμείνει ανοιχτή **κάθε Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή**, ενώ μια σειρά εκδηλώσεων και εκδρομών με αγροτουριστικό, πολιτιστικό, παραδοσιακό και λαογραφικό ενδιαφέρον διοργανώνονται με ελεύθερη συμμετοχή για το κοινό, προκειμένου να γνωρίσει την **άγνωστη, αυθεντική πλευρά της Αργολίδας**.

3η Γιορτή Αγροτουρισμού Χίου

Τοποθεσία : Δημοτικός Κήπος, Πόλη της Χίου

Διοργανωτής : ΝΑ Χίου, Δήμος Χίου

Περίοδος Λειτουργίας : 3-10 Αυγούστου

Η εκδήλωση έχει κεντρικό θεματικό άξονα την προβολή και προώθηση, μέσω της γνωριμίας με το κοινό, των **τοπικών προϊόντων, της παράδοσης και του πολιτισμού του τόπου**. Εκτός από την έκθεση και την πώληση των διάφορων προϊόντων, η εκδήλωση πλαισιώνεται από μια σειρά καλλιτεχνικών και εικαστικών εκδηλώσεων σχετικών με την **τοπική τέχνη και παράδοση**.

Στην εκδήλωση συμμετέχουν όλοι οι τοπικοί παραγωγοί και έμποροι τοπικών προϊόντων, οι συνεταιρισμοί, οι πολιτιστικοί σύλλογοι, οι φωτογράφοι, οι ιδιοκτήτες αιθουσών τέχνης και εικαστικών εργαστηρίων, καθώς και οι φορείς όλων των δημοτικών διαμερισμάτων του Νομού

8η Γιορτή Αγροτουρισμού Λέσβου

Τοποθεσία: Σίγρι

Διοργανωτής: Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου

Με τη συμπράξη: Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Νομαρχία Λέσβου, ΓΕΩΤΕΕ, Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης Λέσβου.

Λειτουργία: 1η Ιουλίου έως 15 Οκτωβρίου 2007

Στα ειδικά περίπτερα που στήνονται στους χώρους του Μουσείου βρίσκουν θέση προϊόντα των **πρωτοπόρων γυναικών αγροτουριστικών συνεταιρισμών της Λέσβου**, των προϊόντων **βιολογικής γεωργίας**, των τυποποιημένων ποιοτικών αγροτικών προϊόντων καθώς και των παραδοσιακών και μοντέρνων προϊόντων που παρασκευάζουν παραγωγοί και βιοτέχνες της Λέσβου.

Γεύσεις, αρώματα και μικρά έργα λαϊκής τέχνης, αντιπροσωπευτικά δείγματα των προϊόντων που παράγονται και που μπορεί ο επισκέπτης να προμηθευτεί: γλυκά του κουταλιού και μαρμελάδες, γλυκά ταψιού, τουρσιά, ζυμαρικά, εκλεκτό λαδοτύρι και άλλα τυροκομικά προϊόντα, ηδύποτα, κρασί και ούζο, αγνό λεσβιακό ελαιόλαδο και σαπούνι, μέλι, αφεψήματα, ξηροί καρποί, αλλά και υφαντά, κεντήματα, κεραμικά, ξυλόγλυπτα, κοσμήματα και άλλες κατασκευές.

Κατά τη διάρκεια της Γιορτής πραγματοποιούνται ειδικές εκδηλώσεις προβολής για κάθε συνεταιρισμό ή παραγωγό στους χώρους του Μουσείου, όπου στήνεται ένα **μικρό πανηγύρι με κεράσματα** για τους επισκέπτες. Κάθε εβδομάδα πραγματοποιούνται πολιτιστικές εκδηλώσεις με **παραδοσιακή μουσική, χορό και δρώμενα**, αλλά και πολλές παράλληλες εκδηλώσεις προβολής ταινιών, θεατρικές και χορευτικές παραστάσεις και εκθέσεις όπου συμμετέχουν ντόπιοι **ζωγράφοι, γλύπτες, αγγειοπλάστες, φωτογράφοι κ.ά.**

Εβδομάδα Αγροτουρισμού στην Κοζάνη

Τοποθεσία: Κοζάνη

Διοργανωτής: Ξένιος Δίας

Περίοδος Εορτασμού: 6 – 14 Οκτωβρίου 2007

Η Εβδομάδα Αγροτουρισμού θα περιλαμβάνει δραστηριότητες σε κάθε μέλος της Ξένιος Δίας, όπως μαθήματα μαγειρικής, περιηγήσεις με οδηγό, ενημερώσεις για την κληρίδα και πανίδα της περιοχής, «κυνήγι» θησαυρού εμπειριών, μαθήματα αγγειοπλαστικής, μαθήματα αγιογραφίας, συμμετοχή σε αγροτικές εργασίες, τοπικούς χορούς, συζητήσεις κλπ.

Γιορτές Γης στη Βλάστη Κοζάνης

Τοποθεσία : Κοζάνη

Διοργανωτής : Κοινότητα Βλάστης - ΟΙΚΟΤΟΠΙΑ

Περίοδος Εορτασμού : 12 – 15 Ιουλίου 2007

Σε ένα πανέμορφο ορεινό τοπίο λειτουργεί μια «οικολογική πόλη» με:

- Το **χώρο της αγοράς** όπου θα πωλούνται βιολογικά και παραδοσιακά προϊόντα αλλά και χειροτεχνήματα από τους ίδιους τους παραγωγούς, χωρίς την μεσολάβηση τρίτων, καθώς και προϊόντα «δίκαιου εμπορίου»
- Το **χώρο του θεάματος και του πολιτισμού**, με συναυλίες σημαντικών ονομάτων από την ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή, όπως: Ivo Papasov & his Wedding Band (Βουλγαρία), KAL, urban gypsy beats from Serbia, Shantel, king of the Balkan dancefloor, (Γερμανία), Καλλιόπη Βέττα, Μάρθα Φριντζήλα – Λιζέτα Καλημέρη, ΔΑΡΝΑΚΕΣ (Χάλκινα και κρουστά), Ερασιτέχνες Ερασιτέχνες.
- Την **Εναλλακτική σκηνή** Φέτος το συναυλιακό πρόγραμμα

θα αρχίζει από τις 7.30 το απόγευμα δίνοντας την ευκαιρία στους επισκέπτες να περάσουν μερικά ευχάριστα απογεύματα μέχρι την δύση του ήλιου συντροφιά με τους: Acoustic Wire project (Ηλίας Ζάικος, κιθάρα - Ζωτήρης Ζήσης, μπάσο, Two (Νίκος Ντουρούσης - Βασίλης Παπαδόπουλος), „MakaM”.

Το πρόγραμμα συμπληρώνεται με μουσικά happening, dj set και απρόοπτες μεσημεριανές συναυλίες στον χώρο του κάμπινγκ, συζητήσεις και σεμινάρια, εικαστικές και φωτογραφικές εκθέσεις, παραστάσεις Καραγκιόζη, προβολές, παζάρι βιολογικών προϊόντων και χειροτεχνιών, παιδότοπο, παρουσιάσεις της δράσης Περιβαλλοντικών Οργανώσεων, ορεινή πεζοπορία, τουρνουά ποδοσφαίρου 5X5 και πολλές ακόμη δραστηριότητες.

Και όλα αυτά, με τους διοργανωτές και τους επισκέπτες να φροντίζουν ώστε να μην αφήσουν πίσω τους βουνά από σκουπίδια, φροντίζοντας για την **ανακύκλωση** χαρτιού, αλουμινίου και γυαλιού και χωρίς να καταφεύγουν στην εύκολη λύση των πλαστικών για το σερβίρισμα αλλά χρησιμοποιώντας **βιοαποδομήσιμα υλικά**.

Γιορτή Ροδάκινου

Τοποθεσία: Βελβεντό Κοζάνης

Διοργανωτής: Ο **Δήμος Βελβεντού**, με την συνεργασία των **Αγροτικών Συνεταιρισμών** της περιοχής, του **Κέντρου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης** και του Εμπορικού Συλλόγου. Περίοδος Εορτασμού: 6 -8 Ιουλίου 2007

Η Γιορτή, περιλαμβάνει **μουσικές εκδηλώσεις** στις πλατείες του Βελβεντού, ημερίδα με θέμα «Ροδάκινο... αγαθό Γης και Φύσης» την Κυριακή 8 Ιουλίου, επισκέψεις στους χώρους καλλιέργειας και **ξεναγήσεις** στα αξιοθέατα του Βελβεντού, ενώ λειτουργούν **περίπτερα γευσιγνωσίας** και δωρεάν διάθεσης ροδάκινων, μαρμελάδων, καθώς και άλλων τοπικών προϊόντων του Βελβεντού.

Ένα χαρακτηριστικό του Βελβεντού είναι η **αξιόλογη συνεταιριστική παράδοση**. Οι παραγωγοί, συσπειρωμένοι σε δύο σημαντικούς αγροτικούς συνεταιρισμούς, τον ΑΣΕΠΟΠ (με 700 μέλη) και τη ΔΗΜΗΤΡΑ (με 400 μέλη) καθώς και ένα Γυναικείο Συνεταιρισμό (116 μέλη) που ασχολείται με τη μεταποίηση των νωπών φρούτων, αποτελούν ένα σπάνιο, για τα ελληνικά δεδομένα, **υπόδειγμα κοινωνικής οικονομίας**.

Κρήτη – Γη και Πολιτισμός

Τοποθεσία: Μεσογειακό Αναπτυξιακό Κέντρο Κρήτης - Χανιά. Διοργανωτής: Αναπτυξιακή Χανίων

Περίοδος Εορτασμού: Σεπτέμβριος 2006 (Διοργανώνεται κάθε χρόνο αλλά δεν υπάρχουν πληροφορίες για το 2007). Μέσα από τα ειδικά διαμορφωμένα περίπτερα των Δήμων, φορέων ή υπηρεσιών του **Νομού Χανίων**, το εστιατόριο Κρητικής διατροφής, τις συζητήσεις, τις πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις και δρώμενα, αναδεικνύεται μια γιορτή πολιτισμού, παράδοσης, γεύσεων μυρωδιών δημιουργίας και ενημέρωσης.

Συγκεκριμένα, οι εκδηλώσεις περιλαμβάνουν:

- **Περίπτερα των δήμων** όπου θα παρουσιάζεται η Φύση, οι Άνθρωποι και τα Προϊόντα

- **Περίπτερα παραγωγικών και κοινωνικών φορέων** στα οποία αναδεικνύονται σημαντικές δράσεις και δραστηριότητες που έρχονται να γεφυρώσουν ανθρώπους-προϊόντα-φύση στο Νομό Χανίων

- Στην **κεντρική σκηνή της γιορτής**, μουσικοχορευτικές εκδηλώσεις σε ένα πλούσιο 3ημερο πρόγραμμα με άξονα την ανάδειξη του τοπικού στοιχείου αλλά και τη συνάντηση με ήχους και εικόνες της Μεσογείου (Μουσική συνάντηση Ανατολικής και Δυτικής Κρήτης, χορευτικά από τα παιδικά συγκροτήματα παραδοσιακών συλλόγων, Βαγγέλης Κορακάκης, Θανάσης Γκαϊφύλιας, Κώστας Λειβαδάς, Δημήτρης Αποστολάκης – Κωστής Αβυσσινός, συγκροτήματα μεταναστών που ζουν στα Χανιά).

- Για τη **δεύτερη σκηνή της γιορτής** σχεδιάζονται πλούσιες δραστηριότητες όπως : προβολές ταινιών, θεατρικές παραστάσεις, αφήγηση παραμυθιών, προβολές photo – show, εικαστικές δραστηριότητες, συζητήσεις κτλ.

- Στο **εστιατόριο της Γιορτής** οι επισκέπτες θα δοκιμάσουν αποκλειστικά τις γεύσεις της Κρητικής Κουζίνας. Αλλά και θα έχουν την ευκαιρία να ζήσουν και να μάθουν από κοντά την διαδικασία παραγωγής ψωμιού, μυζήθρας και άλλων συστατικών της Κρητικής διατροφής.

- Ένας **χώρος δημιουργικής απασχόλησης** θα περιμένει φέτος τους μικρούς επισκέπτες της γιορτής. Ψυχαγωγία, διασκέδαση αλλά και γνώση θα γεμίσουν δημιουργικά το χρόνο των μικρών επισκεπτών.

- Διαδικασίες παραγωγής προϊόντων, προβολές, συζητήσεις, εικαστικές δραστηριότητες κτλ έρχονται να συμπληρώσουν ένα πρόγραμμα στο οποίο οι διοργανωτές επιδιώκουν τη **δημιουργική και δυναμική συμμετοχή των επισκεπτών**

7η Οικολογική Γιορτή Καρδίτσας

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Καρδίτσας, η Τ.Ε.Δ.Κ. Νομού Καρδίτσας, ο Δήμος Καρδίτσας, η Δ/ση Αγροτικής Ανάπτυξης Καρδίτσας, η Δ/ση ΟΣΔΕ & Βιομηχανικών Φυτών Νομού Καρδίτσας, η Αναπτυξιακή Καρδίτσας ΑΕ, η Αγροτική Τράπεζα, ο Γεωπονικός Σύλλογος Καρδίτσας, ο Σύλλογος Δασολόγων Νομού Καρδίτσας και η Πολιτιστική Περιβαλλοντική Παρέμβαση Αγ. Παντελεήμονα Καρδίτσας, **το τρίήμερο 21, 22 και 23 Σεπτέμβρη 2007** πραγματοποιούν, στην Καρδίτσα, την 7η Οικολογική Γιορτή με Πανελλαδική εκθεσιακή αγορά βιολογικών προϊόντων, ειδών χειροτεχνίας και έκθεση περιβαλλοντικών και οικολογικών δραστηριοτήτων. Το πρόγραμμα πλαισιώνεται από πλειάδα παράλληλων εκδηλώσεων.

Αξίζει να αναφερθεί ότι η φετινή χρονιά είναι αφιερωμένη στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, κάτι το οποίο θα ασχοληθεί σχεδόν εξ ολοκλήρου η καθιερωμένη ημερίδα που κάθε χρόνο πραγματοποιείται την πρώτη ημέρα του τριημέρου. Και η 7η Οικολογική Γιορτή Καρδίτσας τελεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Για περισσότερες πληροφορίες: Σωκρ. Βασιλάκος 2441021771 Γιούλα Δήμου 2441077343

Αριστ. Τσόγκας 2441042363

Φαξ : 24410/ 71069 και 71636

Ηλεκτρ/κό ταχ/μείο . tsogas@anka.gr

Ταχ. Δ/ση: Φειδίου 6 43100 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΘΕΡΙΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

«Διαχείριση Γεωπάρκων και Γεωτουρισμός»

Υπό την αιγίδα της UNESCO
Λέσβος, 25 – 29 Σεπτεμβρίου 2007
2η Ανακοίνωση – Μάιος 2007

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Θερινό Σχολείο «Διαχείριση Γεωπάρκων και Γεωτουρισμός» οργανώνεται από το Πανεπιστήμιο Αιγαίου - Τμήμα Γεωγραφίας και το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου σε συνεργασία με το Δίκτυο Ευρωπαϊκών Γεωπάρκων.

Το Θερινό Σχολείο απευθύνεται σε υποψήφιους διδάκτορες και μεταπτυχιακούς φοιτητές με αντικείμενο των σπουδών τους την δημιουργία γεωπάρκων και την ανάπτυξη του γεωτουρισμού, τη διαχείριση γεωπάρκων, τους γεωτόπους και τα τοπία. καθώς και στελέχη Γεωπάρκων με πτυχίο στις γεωεπιστήμες απ' όλο τον κόσμο.

Όλες οι διαλέξεις θα πραγματοποιηθούν στην Αγγλική γλώσσα.

Πληροφορίες

Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου

8ης Νοεμβρίου 17, TK 81100, Μυτιλήνη, Λέσβος

Αριθμός Fax : 22510 47033 - e-mail: lesvospf@otenet.gr

www.petrifiedforest.gr

ΥΛΟΧΡΗΣΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

Η Οικολογία σε συναπόδειξη με τη Φυσική και τα Μαθηματικά

Συγγραφέας:

Παπαγιαννόπουλος

Χρον. Έκδοσης: 2006

Σχήμα 17 x 24, Σελίδες 318

ISBN: 960-12-1568-6

Τιμή (με Φ.Π.Α.): Ευρώ: 20

Αντώνης

Όλα τα είδη ζωής δικαιούνται ποσοστό στην επιφάνεια της Γης και στα προϊόντα της. Αυτός είναι ο φυσικός νόμος της «αειφορίας» ή, αλλιώς, «επιβίωσης». Ο άνθρωπος οφείλει να γνωρίζει κάθε φορά ποιο ποσοστό του ανήκει και να το σέβεται. Μέχρι σήμερα, όμως δεν έχει βρει έναν αξιόπιστο τρόπο. Αυτός είναι ο λόγος που τα θεωρεί όλα δικά του και έχει επιβάλει παντού στη Γη όρια ιδιοκτησιών (ιδιωτών ή Κρατών). Αυτό λέγεται «ανθρωποκεντρική» θεώρηση του Κόσμου. Οι πέραν του ανθρώπου, όμως χρήστες της Γης δεν δέχονται αυτό το άδικο μοίρασμα. Συνεχίζουν να θεωρούν τη Γη «κοινόχρηστο κτήμα» και επιβάλλουν έμμεσα τα δικαιώματά τους παίρνοντας αυτό που χρειάζονται όπου και όπως μπορούν. Η κατάσταση αυτή αποτελεί κεφαλαιώδη οικολογική ασάφεια και συνεπάγεται μεγάλες ανεξέλεγκτες καταστροφές.

Αυτήν ακριβώς την ασάφεια πέτυχε – με εντυπωσιακές

αποδείξεις – να διαλύσει η Υλοχρηστική Θεωρία, δίνοντας στις άμεσα ενδιαφερόμενες επιστήμες αντικειμενικό μέτρο υπολογισμού του μεριδίου του ανθρώπου. Για να το κατορθώσει αυτό, συνταίριαξε σε ενιαία λογική κάποιες κοινότητες προτάσεις της Φυσικής και των Μαθηματικών, την άποψη του Ηράκλειτου ότι «τα πάντα είναι ρέον πυρ», και τις καταστροφές των δασικών πυρκαγιών. Ως συνδυαστική ύλη όλων αυτών χρησιμοποίησε μία πρωτότυπη εισαγόμενη «Ομοιοπαθητική Αρχή».

Στην πορεία όμως της παραπάνω ανάλυσης προέκυψε, ότι όλα στη Γη έξω από αυτήν – εντός των ορίων ενός ευρύτατου διαστημικού χώρου που έχει συγκεκριμένες διαστάσεις (Μικροσύμπαν) – λειτουργούν ως συγκοινωνούντα δοχεία θερμοδυναμικού έργου σε δυναμική ισορροπία. Έτσι, διαμορφώθηκε – τελείως ενεπιπύδευτα – μία σειρά πρωτόγνωρων (αιρετικών) απόψεων πέραν από την επιστήμη της Οικολογίας, οι οποίες εισδύουν στους χώρους πολλών άλλων επιστημών από την Αστροφυσική μέχρι τη Μεταφυσική Φιλοσοφία. Όλα αυτά εντυπωσιάζουν και προβληματίζουν τόσο τον απλό αναγνώστη όσο και τους ειδικούς επιστήμονες.

Αρμενοπούλου 32, 546 35 – Θεσσαλονίκη, Τηλ. 2310208731, 2310209837, Fax 2310216647,
e-mail: univstud@spark.net.gr, ΣΤΟΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ – Περσμάζογλου 5, 105 64 - Αθήνα - Τηλ. & Fax 2103211097

Γεωλογικές μελέτες τεχνικών έργων – Υδρογεωλογικές μελέτες

Γεώργιος Δημόπουλος

Σελ. 320, σχήμα 17 x 24, έτος έκδοσης 207,
ISBN 978-960-343-941-7

Το βιβλίο αυτό έρχεται για να καλύψει ένα κενό που υπάρχει στη βιβλιογραφία των γεωλογικών μελετών που συντάσσονται στα πλαίσια της μελέτης και κατασκευής τεχνικών έργων. Το βιβλίο αυτό στοχεύει να

δώσει στο γεωλόγο μελετητή τη δυνατότητα να συνθέτει κατά τέτοιο τρόπο τις γεωλογικές του γνώσεις ώστε να εντοπίζονται οι πιθανές αστοχίες του έργου, να αναλύονται κατά ορθολογικό τρόπο οι συνθήκες της ασφαλούς θεμελίωσής του, ώστε το έργο να κατασκευάζεται με το μικρότερο δυνατό κόστος. Τα θέματα που πραγματεύεται αναφέρονται σε γεωλογικές μελέτες εντοπισμού, διάνοιξης και λειτουργίας υδρογεωτρήσεων, σε γεωλογικές μελέτες φραγμάτων, έργων οδοποιίας και περιοχών προς πολεοδόμηση, καθώς και σε υδρογεωλογικές μελέτες υδρολογικών μελετών όπως προβλέπει η οδηγία 2050 της Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εργαστηριακές αναλύσεις και ποιοτικός έλεγχος στις βιομηχανίες τροφίμων

Συγγραφέας: Γεώργιος Δ. Καραουλάνης

Εκδόσεις Σταμούλη Α.Ε., Αβέρωφ 2,
Αθήνα τηλ.: 210.5238305

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία σχετικά με την ανάγκη διασφάλισης της ποιότητας των προϊόντων και της προστασίας των καταναλωτών, ιδιαίτερα μετά τα συνεχή κρούσματα αλλοιωμένων τροφών που διατίθενται

για κατανάλωση. Εξαιρετικά επίκαιρο, λοιπόν, το βιβλίο του καθηγητή Γεωργίου Καραουλάνη για την ποιότητα των προϊόντων και τους ποιοτικούς ελέγχους, το οποίο παρέχει μία σφαιρική ενημέρωση για τις διαδικασίες που πρέπει να

ακολουθούνται ώστε να διασφαλίζεται η θρεπτική αξία των τροφίμων φυτικής προέλευσης, η ποιότητά τους αλλά και η απουσία μικροβιολογικών και εντομολογικών προσβολών και άλλων ελαττωμάτων στα νωπά και επεξεργασμένα οπωροκηπευτικά.

Στο πρώτο μέρος του βιβλίου περιλαμβάνονται οι βασικότερες αναλύσεις τροφίμων φυτικής προέλευσης, στο δεύτερο θα βρείτε τις βασικές αρχές του σωστού ποιοτικού ελέγχου των τροφίμων και στο τελευταίο μέρος του βιβλίου τους παράγοντες που επηρεάζουν την ποιότητα των οπωροκηπευτικών πριν και μετά την επεξεργασία. Πρόκειται για ένα χρήσιμο, επιστημονικό βιβλίο που ξετυλίγει σε 400 και πλέον σελίδες την επιστημονική γνώση του αντικειμένου της ποιότητας των τροφίμων.

Πέψη & Μεταβολισμός στα Μηρυκαστικά

Συγγραφέας: Κωνσταντίνος Κανδύλης

Χρον. Έκδοσης: 2006

Σχήμα: 17x24

ISBN: 9603516546 Σελίδες: 399

Τιμή: 35 €

Τα μηρυκαστικά ζώα παρουσιάζουν ένα σημαντικό πλεονέκτημα που έγκειται στην ικανότητα τους να εκμεταλλεύονται φυτική ύλη μη αξιοποιήσιμη από τον άνθρωπο και να την μετατρέπουν σε χρήσιμα

μεταβολικά θρεπτικά συστατικά, προμηθεύοντας έτσι ζωοκομικά προϊόντα υψηλής διαιτητικής αξίας για ανθρώπινη κατανάλωση. Το βιβλίο "Πέψη και Μεταβολισμός στα Μηρυκαστικά" πραγματεύεται τα μεταβολικά φαινόμενα που λαμβάνουν

χώρα εντός της μεγάλης κοιλίας των μηρυκαστικών και κυρίως αυτά που αφορούν στη συμβιωτική πέψη, με σκοπό τη βελτίωση των συνθηκών θρέψης του ζώου και την αύξηση της παραγωγικότητάς του.

Ειδικότερα εξετάζονται η ροή του περιεχομένου των προστομάχων διαμέσου του γαστρεντερικού αγωγού, τα χαρακτηριστικά του περιεχομένου της μεγάλης κοιλίας, ο μικροβιακός πληθυσμός της μεγάλης κοιλίας, καθώς και η επίδραση του σιτηρεσίου επ' αυτού, ο μεταβολισμός των υδατανθράκων, αζωτούχων ουσιών και λιπιδίων εντός της μεγάλης κοιλίας, η διαλυτότητα και ζυμωτικότητα των αζωτούχων ουσιών, τα πρότυπα και τα μεταβολικά νοσήματα των μηρυκαστικών. Το βιβλίο αποτελεί χρήσιμο εργαλείο για τους Ζωοτέχνες και Κτηνιάτρους που ασχολούνται με τη Ζωική Παραγωγή, τους Βιολόγους με αντικείμενο τη θεωρητική και εφαρμοσμένη Βιολογία των Ζώων, καθώς και τους φοιτητές τμημάτων Ζωικής Παραγωγής.

Νοσολογία αιγών και προβάτων

Αλέξανδρος Β. Σπαθής

Το βιβλίο αυτό, που κατά τη γνώμη του συγγραφέα, περιέχει επαρκή δεδομένα από τα κλασσικά και σύγχρονα επιτεύγματα της κτηνιατρικής επιστήμης επάνω στη νοσολογία των αιγο-προβάτων έχει σκοπό να μεταδώσει στον αναγνώστη τις βασικές γνώσεις που απαιτούνται για μία επιτυχή αντιμετώπιση στην πράξη των

κυριότερων νόσων των αιγο-προβάτων.

Με την ειδική ύλη του σε περιεχόμενο, έκταση και διάταξη, απευθύνεται τόσο σε προπτυχιακούς, όσο και μεταπτυχιακούς φοιτητές Κτηνιατρικών Σχολών, καθώς και σε νέους κτηνιάτρους. Επίσης, σε κτηνιάτρους που ήδη ασχολούνται στην πράξη με τα νοσήματα των αιγο-προβάτων και θέλουν να θυμηθούν

τυχόν λησμονημένες γνώσεις ή να επιλύσουν σχετικές απορίες τους. Ωστόσο όμως, μπορεί να φανεί χρήσιμο ακόμη και σε όσους ενδιαφέρονται άμεσα ή έμμεσα για θέματα νοσολογίας των αιγο-προβάτων, όπως μπορεί να είναι γεωπόνοι, ζωοτέχνες, έμποροι κτηνιατρικών φαρμάκων ή ζωοτροφών, έμποροι αιγο-προβατοτρόφοι κ.ά.

Η ύλη αυτού του βιβλίου περιλαμβάνει κύρια και απαραίτητα στοιχεία, που η γνώση τους επιτρέπει να διενεργείται μία γρήγορη και ορθή κατά το δυνατόν κλινική διάγνωση ενός νοσήματος των αιγοπροβάτων, αφού η γρήγορη κλινική διάγνωση έχει μεγάλη συμβολή στην αποτελεσματικότητα της θεραπείας.

Στο βιβλίο αυτό, έκτασης 315 σελίδων, περιλαμβάνονται πίνακες και πλήθος έγχρωμων φωτογραφιών.

Την κεντρική διάθεση του βιβλίου έχουν οι εκδόσεις «Σύγχρονη Παιδεία», Αρμενοπούλου 14 Θεσσαλονίκη, τηλ.: 2310.24922. Αποστέλλεται επί αντικαταβολή σε όλη την Ελλάδα.

Χοιροτροφία

Συγγραφέας: Γεώργιος Κ. Παπαδόπουλος

Ομότιμος Καθηγητής Γ.Π.Α.

Χρον. Έκδοσης 2005

Σχήμα 17 x 24

ISBN: 9603516163 Σελίδες: 388

Τιμή: 40 ?

Εκδόσεις Σταμούλη Α.Ε., Αβέρωφ 2, Αθήνα τηλ.: 210.5238305

Το βιβλίο αυτό, προϊόν μακράς πείρας και συνθέσεως πληθώρας βιβλιογραφικών πηγών, παρέχει, βήμα – βήμα, όλα τα στοιχεία, θεωρητικά και πρακτικά, με τα οποία δύναται να χαραχθεί μία μακρόπνοη στρατηγική και να εφαρμοσθεί μία αποτελεσματική τεχνική εκτροφής και διατροφής των χοιρομητέρων, των κάπρων και των χοιριδίων για την αύξηση της παραγωγικότητας και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των χοιροτροφικών εκμεταλλεύσεων της χώρας μας.

Ειδικότερα στο βιβλίο παραθέτονται, με επαγωγικά απλό και κατανοητό τρόπο, οι απολύτως αναγκαίες γνώσεις που αφορούν στη φυσιολογία αναπαραγωγής των χοιρομητέρων καθώς και στους παράγοντες που την επηρεάζουν με σκοπό να συνειδητοποιηθεί πλήρως ο χρόνος και ο τρόπος λήψης των ενδεδειγμένων διαχειριστικών μέτρων για:

- Α) κανονική ενήβωση των νεαρών θηλυκών ζώων αντικατάστασης,
- Β) οχεία ή τεχνητή σπερματέγχυση στον κατάλληλο χρόνο για μεγιστοποίηση της γονιμότητας και μείωση των επιστροφών,

Γ) κανονική εξέλιξη της κυοφορίας και ομαλό τοκετό για αυξημένο μέγεθος τοκετοομάδας,

Δ) πλήρη έκπτυξη του δυναμικού γαλακτοπαραγωγής για διασφάλιση αυξημένου ρυθμού ανάπτυξης των θηλαζόντων χοιριδίων και

Ε) μείωση του χρονικού διαστήματος απογαλακτισμός – οίστρος για αύξηση του αριθμού των τοκετών ανά έτος.

Ο συγγραφέας ως ειδικός στη διατροφή των ζώων:

Α) αναλύει τη διαμόρφωση των αναγκών των ζώων (χοιρομητέρων, κάπρων, χοιριδίων) σε ενέργεια, θρεπτικά στοιχεία (αμινοξέα, ανόργανα στοιχεία, βιταμίνες) και νερό,

Β) παρουσιάζει τη μεθοδολογία υπολογισμού των αναγκών σε όλες τις φάσεις του παραγωγικού κύκλου,

Γ) εκθέτει συνοπτικά τους παράγοντες που επηρεάζουν την κατανάλωση της τροφής από τις χοιρομητέρες κατά τη γαλουχία,

Δ) χαράσσει τη στρατηγική διατροφής των χοιρομητέρων με βάση την αλληλεξάρτηση αναπαραγωγής – διατροφής,

Ε) προτείνει την ενδεδειγμένη τεχνική της διατροφής σε όλες τις φάσεις του παραγωγικού κύκλου και

Στ) θέτει τις προδιαγραφές κατάρτισης των σιτηρεσιών και την τεχνική χορήγησής τους στα ζώα.

Για τα χοιρίδια, που αποτελούν το πλέον ευαίσθητο μέρος του πληθυσμού των μονάδων, αφιερώνεται ειδικό κεφάλαιο που αφορά στη διαχείριση και διατροφή για μείωση των απωλειών.

Το βιβλίο, που απευθύνεται στους ασχολούμενους με τη χοιροτροφία (γεωπόνους, κτηνιάτρους, παραγωγούς) αποτελείται από 11 κεφάλαια, 388 σελίδες και περιλαμβάνει 11 πίνακες, 61 διαγράμματα και 14 εικόνες.

<http://www.geotee.gr>

Επισκεφθείτε την ανανεωμένη Ιστοσελίδα του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας

